

A.S.R.అంజనేయులు
సమర్థించు
మాధవీ పిక్చర్స్

LAKSHMI

కె.కె.ప్రకాశరావు
కె.కె.ప్రకాశరావు-ఎ.రాజేంద్రప్రసాద్

అడవి నుండి వచ్చి... కలిగింది
 అడవి నుండి వచ్చి... అది తన
 నిల్వ... పాపం...
 అది... పాపం...
 మద్యం... పాపం...
 మద్యం... పాపం...

పూర్వ
 చిత్రం

ప్రొఫెసర్ ఫిలిమ్స్ వారి

శబాష్ నాథం

రచన : ఆచార్య-అశ్వేయ • సంగీతం : విజయ కృష్ణ మూర్తి
 పాటలు : అశ్వేయ-దాశరథి-కొండరాజు • ఛాయ : నామనీ
 కళ : దామ-రాజు • స్వేచ్ఛ : చీప్ర • కూర్పు : మణి

నిర్మాత :
M. నాజం

పరిశీలక :
జి.వి.కృష్ణారావు

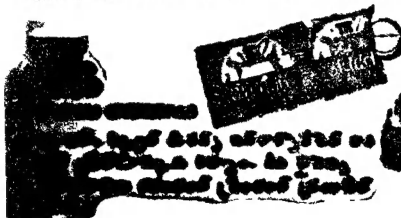
తలనొప్పి?

అవేదన్

మీకు కొని చిటికెలో పోగొట్టండి

అశ్మర్యకరమైన "ఎవేదన్" కల
అవేదన్ తలనొప్పి, జ్వరము, శ్మ
యితర శరీర వాపులను త్వరిత
మరగింపముగా, నివృత్తిముగా
నివారణచేస్తుంది. వివాదములేమిటి.

జి-11 గల సింథాల్
యిప్పుడు
ఎక్కువ సువాసన
సమృద్ధియైన నురుగును యిస్తుంది

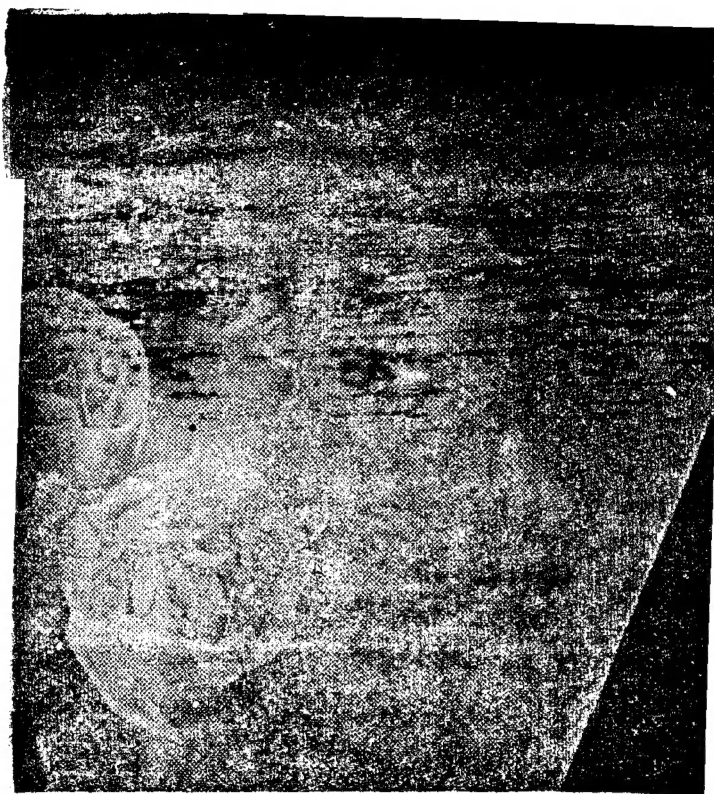

మీకు లాభసాటిగా ఉండేలా
రెండు సైజులలో లభిస్తోంది

ఈ క్రొత్త, మధ్య దకపు సింథాల్
మీరు కొనగలిగే ధరలో లభిస్తోంది.
ఈ నమ్మకానికి ఒక ధర తప్ప
తక్కినవన్నీ ఎక్కువే.
ఎక్కువ సువాసన—అహోద
కరముగా చాల సేపు నిలిచి
ఉంటుంది.
ఎక్కువ నురుగు—మృదువుగా.
నమ్మకంగా ఉంటుంది.
ఒక్క సింథాల్ లోనే గల,
పొడవైన జి-11 మమ్మల్ని
కోరికగా పోయిగా
ఉంచుతుంది.

CINTHOL

మీ చర్మాన్ని పుష్పదళం లాగ
మెత్తగా, మృదువుగా యోవనంగా
పుంచుకోండి...

[illegible]

పోండ్స్ బ్యారిష్టర్ క్రిమ్ లావ అధికారుల ఉత్తమానుల
అభిమానము వహించుచు నున్నారని తెలుసుకొనుటకు దృఢమైనది.

తొమ్మిది

పాటల పోటీలలో పాల్గొంటున్న పరిశ
లకు, ప్రేక్షకులకు మా ఆభినందనలు.
ఈ పోటీలవల్ల ప్రేక్షకుల ఆభిప్రాయాల,
ఆభిప్రాయాలు మాకు అర్థమవుతున్నాయంటు
న్నారు నిర్వాహకులు ఉగాది వ దర్శనంగా
మరొక పాటలపోటీ. [112 వ పేజీ]

అచ్చోసిన అంబోతు క్షూడా వినిపితి అంటే
విటో తెలుసు. మెదడు దడుకొనే మన పు
లకే తెలియదు అంటూ ఈ భమిడిపాటి
రామగోపాలంగారు. [81 పేజీ]

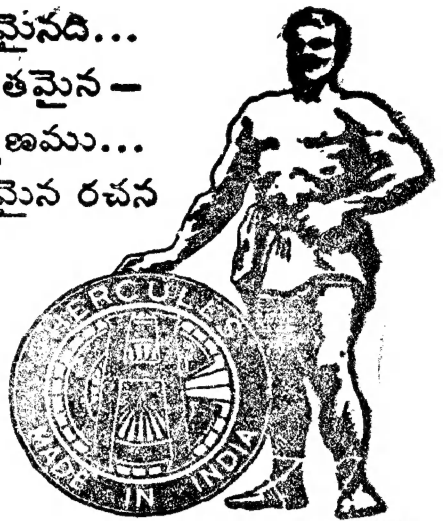
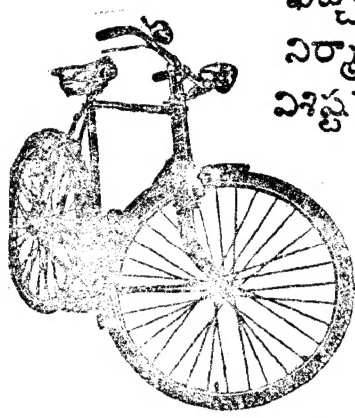
వజ్రాదంలో ముతా రాజకీయాలు ప్రమదా
వనంలో కలుపు మొక్కలు ప్రవాహాధుల
టు. [49 వ పేజీ]

ఘాటెక్కిన గంధకధూమం పోటెత్తిన
వస్త్ర దమద్రాల్ శ్రీ శ్రీ కవిత్వాని రామ
వరపు వేణుగోపాలరావుగా కథనానికి అందిన
ది. కాదు. [33 వ పేజీ]

మొదటి పాట

దిట్టమైనది...
 ఖచ్చితమైన -
 నిర్మాణము...
 విశిష్టమైన రచన

హెర్క్యులిస్

మీ కొరకే నిర్మించబడింది

హెర్క్యులిస్ 1935 జేకాంట్ ప్రసిద్ధిగా అభివృద్ధిచేసింది. వాతదేశంలో విశ్వము
 అమ్మరు పోయేదికూడా ప్రపంచంలో పెద్ద సైకిల్ కంపెనీదారులైనట్లే వ్యాపార
 ఎన్వెస్ట్మెంట్స్ లిమిటెడ్, యు.కె.వారి సూత్ర పాటించి విశ్వాన కొరకాన్ని
 వినియోగించి సౌకర్య వ్యవస్థలో అతి అద్భుతంగా నిర్మించబడింది.
 సైకిల్ మీద పెట్టుబడి ఎంతో అమూల్యమైనది. హెర్క్యులిస్ కే వాతదేశ, దేశీయ
 వీరసమైన వెలకు అతి అమోఘమైన సైకిలు.

హెర్క్యులిస్

- సైకిల్ కంటే జీవితకాలపు నేస్తము

వాతదేశంలో కంపెనీ డి.వి. సైకిల్స్ లోని ఇండియా, లండన్-కంపెనీ 30
 కొత్తగా వ్యాపార ఎన్వెస్ట్మెంట్స్ లో ఇండియా కంపెనీ, కంపెనీ 3
 హెర్క్యులిస్ సైకిల్ 3 మోడల్ 1935 యు.కె.వారి రివల్యూషన్ మాన్యువల్
 వినియోగించుట నివృత్తి కావించబడినది.

హెర్క్యులిస్

మచిల్ర మాసపత్రిక

మా చవతం, విజయవాడ-4.

విడివ్రతి వెల : 1 రూపాయి

ఏడాది చందా: 12 రూపాయిలు

సంపుటి 7 మార్చి 1969 సంచిక 8

మేనేజింగ్ ఎడిటర్ వి. వి. రాఘవాచారి

ఉత్తరాలు —	...	8
ప్రముఖ హాసాలు — 'మోక్షి'	...	12
వీడియో ప్రశ్నాంశాలు — మల్లాది వెంకటరావు	...	15
రేవతి మనుష్యులు — (సీరియల్) శ్రీ మళా	...	18
ఘంటసాల గొంధ, ఈమం — రామచంద్ర శర్మ	...	22
చిత్ర (వి)చిత్రాలు — స్వామి చిత్రానంద	...	46
వజ్రరత్న — కె. వి. శర్మ	...	49
గీత — శోషన్	...	63
కామ్రాజ్ ఉద్యోగిణులు — 'అర్జున్'	...	74
అంబోడు — శ్రీమతి బి. రామకృష్ణ	...	81
గోమతి (సీరియల్) — ద్వీవేదుల వికారాక్షి	...	91
శిశు వంశం — ముద్దలెట్టి హనుమంతరావు	...	108
సినిమా —	...	114
తెలంగాణ — కె. రమారావు	...	123
ముఖ చిత్రం —		
"భలే మాస్టారు" చిత్రంలో దృశ్యాలు		

Edited and Published by V. V. Raghavaiah
and Printed by him at Jyothi Printers,
Machavaram, Vijayawada-4.

ఆ ర్యా.

శ్రీ వి. ఎ. కె. రంగారావుగారిజే
విరచితమైన 'చైతన్య పాట' (జనవరి) మీ (మా) అభిమాన
'జ్యోతి'లో చదివించుతూ ఇది
ప్రకటనచేయుచు ఉదలేకపోయాను.
వారు 'లలిత'లో 'శ్రీరాముని
చరితము' అనే పాటలో 'మదర్
ఇండియా'లో 'జునియా మహా
మార' అనే పాటయొక్క భావ
లున్నాయన్నారు. కాని వారెన్ని
కాక మొదటి చరణంలోని కొంత
భాగంపాత్రమే పోలికలున్న ప్రాంత
కలుగుచుందికాని, రెండు పాటల
తాటిలు పూర్తిగావేరు

లక్ష్యజడమారుని పాత్ర మూల
కంగా 'మాయాబజార్' అనే చిత్రం
పొరాణికం కాదనడంలోని మూల
భావమేమిటో? ఒక్క పాత్రను
బాగుగా చిత్రించిన లేకపోవుటవల
పూర్తిచిత్రమే 'పొరాణికం' కాదా?
అలాంటి పాత్రలు ఇంకాఉన్న తెలిసి

పాటలోని సుతోహన్ని కలుగ
జేస్తావా?

మొదట తెన్ను ప విధంగానే
'మూగమనసులు' అనే చిత్రంలోని
'నా పాట నీ పాట' అనే పాట
నివేద్యమైంది. కాని పాటను
కరణ ఎలా వుండ దో ర్థ కావటం
లేదు.

నా అభిమాన విద్యుత్ లైస త్ర
రంగారావుగారి కలం నాచి ఇలాంటి
విమర్శలు ఇకముందు రా నందుగాక.

—వి. రామారావు
సింధ్రాబాదు.

తెలుగుదేశం లేకపోవడంవల్ల
'మూగమనసులు' అనే పాటలు
రంగారావుగారి ఉత్తమ గా తోత
లేదని రాకారు. కాని తెలుగు
దేశం అంటే ఏమిటో శ్రీ రంగారావు
గారు నిర్వచించవలసి వు తెలుగు
దేశం అంటే ఏమిటో అన్నది లక్ష
కాలు ఎక్కడో యూనివర్సిటీ సిని
జన్ లా రాసివున్నాయేమో తెలియ
వర్ష గోరతాను.

'లలిత' చిత్రంలోని స గీతం
క వృత్తి అధ్యులు వున్నారంటే
వాడు కన్నాకాని వున్నది. కనుక
వ్యక్తి శ్రీ ఎ. కె. రంగారావు
గారు ఇచ్చిన కవిత విశేషం
అనిపిస్తోంది.

ఏవో, ఎక్కడో పాఠికలు కనిపిం
కావుని 'శ్రీ రాముని చరితము'

“మీరకే కన్నీడు” పాటల నిలువ
 తగిన చదంభానికి కాదు. ఏదోలికా
 లేకుండా మాటికి మారు పాటూ
 కన్యకత్వం వాడెపాట వీడయినా
 శ్రీ రంగారావు గారు వుదహరించ
 గలరాశి వాళ్ళ కల్యాణి, హిందోళి రాగాల్లో నిలకెన్న
 పాటల వాడె యో శ్రీ రంగారావు
 గారికి తెలియకాదు. వాటిలో
 చాలా పాటల పోలికలు లేవా?
 “లేరు కిళకం సాటి” వన్నీవేళా
 నికి తగినట్లు లేకుండా వున్నాయి.
 ఈనాటి భాషయే చిత్రాల్లో ఎన్ని
 పాటల వన్నీవేళా కి తగినట్లుగా
 వున్నాయి. టిలో, పార్కులో,
 కోళవపు నీలం యుగళ గీతా
 లన్నీ వాటిలా వాడె.

—నేట్రకంటి రామకృష్ణారావు;

కాకినాడ

వి. ఎ. కె. రంగారావు

జవాబు

భాషా భేదాలూ, వైషమ్యాలూ
 వాకంటగట్టుం. మూలంగా ప్రత్యా
 నికీ, చిత్ర సరిక్రమకూ] పున్న వాటికే
 పాధ్యం వేసి విమర్శ చిన ఖంట
 సాల, కె ముఖ దేవన్ కూడా
 పై అభిప్రాయంతో యేకీభవిస్తారను
 కోము. వాటి వెచ్చుకోన్న చిత్రా
 లకు వంగీర దర్శకులలో కాకినాడ
 పాతకులకు తెలియకపోతే చెప్ప
 గలము.

జ్యోతి

“దీ పాత కి, వత్త పాఠ్యంబు
 గంగా గారి సువాదం, హాపుకాదు,
 ఉండమ్మ బొట్టు పెడతా” వీటిలో
 పాటలు (ఒకే ఒక్క పాట మినహా
 డాన్) తెలుగుడివం ప్రతిబింబితే
 సంగీతానికి ప్రత్యక్షమే వాడె.
 కళకు కాలమాపి అక్షుడుగిరి
 మనోరమం అని తెలివైన వారికే,
 యూనివర్సిటీ నీలబమ్మల్ని కళకు
 పరిచనాకొరం వెతికే వారికి ఈ
 విషయం తెలియకపోవచ్చు.

“లవకుళ”, “మూగమగనుల”,
 “మాయాబజార్”, చిత్రాలలో వంగీతం
 పై అయిదు చిత్రాలలో వంగీతం ముం
 దిగిపోయింది. కాబట్టి ముందే
 చెప్పివున్నాము. చరిత చరణం నీ
 నిశితబుడతలై పాతకులను నిగించ
 బోము.

కా గణనలో “మాయాబజార్”
 పారాణికం కాకపోవటానికి కారణం
 జరిబుమ్మపాటు వేసుకొన్న లక్ష్యం
 తిమారుని చేతులు వెలుగు అనుభూతి
 వటు మొక్కలేకాదు అప్రదళవరా
 జాలలో అతిథి వ్రసకే లేకపోటం
 కూడా.

అర్జున్

ఫిల్మదరి నెల జ్యోతి ప్రింటింగ్
 యేర్పాట్లవలెను. సరిగా చదవ
 దానికి వీలుకాలేదు. ఈ నెలలో
 ముఖ్యంగా విచ్చింది కాత్రి గారి
 ఉపన్యాసాలు వ్రససామ్రుల ప్రివ
 హర వ్యావకాలకు బాగాకొట్టవచ్చి

సన్లైట్

శుభ్రతకు

మీ బట్టలు

అతికౌతిగా ఉతుకబడును

**మీరు కూడా ఉపయోగించే బట్టలను
సన్లైట్తో ఉతుకోండి**

సన్లైట్ సోప్

శక్తువ్రాసెను. ఇటువంటి వ్యాసాలు చదివైతా మన వాళ్ళు మన సంస్కృతిని కృద్ధి పరుచుకుంటికి ప్రయత్నిస్తే ఎంతో జాగుంటుంది. గోమతి సాఫీగా సాగుతున్నది.

— డి. సి. యన్. రావు.
కూర్కాల.

“జ్యోతి” ఫిబ్రవరి నందిక విప్లవే మరక్షితంగా ఉంది కథలు చాలా తప్పు ప్రచురించారు. వాటిలో కెల్లాన్ ప్రసిద్ధామి కేటివ్ గా ఉంది తక్కినవి మామూలుగా ఉన్నాయి. వచ్చే నందిక రోజునా ఫోటో వున్న కథలు ప్రచురిస్తామి తలుస్తాను.

మార్చి జ్యోతి మరో మలుపు తిరిగుతుందని తలుస్తూ,
— రామవరపు జగన్నాథానరావు

వికాళి.

ఫిబ్రవరి నది జ్యోతిలో కునుమా రంగారావు గారి “రాగహాస”, “ఎల్ల దిరా” - కృష్ణవేణి గారిది, మరియు మాడిరెడ్డి మరొకవారి “బతులు ఇచ్చి బతుకు కొన్నాము” - ఈ ముడు కథలు చాలాంతగానో నచ్చినవి ఇంత చక్కని రథలను వ్రాసిన రచయితలకు - ప్రచురించిన మీకు జాతినితనలు.

— మల్లాది విశ్వబాబు
నెల్లూరు.

ఫిబ్రవరి నందిక “జ్యోతి” కును చిత్రం ఏం వాపుందలేదు.

కృష్ణవేణి గారి “ఎర్రనిరా” కథలో క్రొత్త ప్రయోగం వుంది.

ఈసారి ముఖ్యమైన కొన్ని శీర్షికలు ఏదో అందించాలనే అందించారు కాని శ్రద్ధవహించారు.

నాతికలో ఉదయోగింటే కాగితం. మరీ ఇంత రఫ్ గా ఉంటే ఏం వాపుంటుంది.

ఇక చిత్రక విడుదలచేసే విషయంలో చాలా జాప్యంచేస్తున్నారని భారతాలు చెప్పకపోవడం సాధులు పట్టినారు వైముఖం కనపడుతున్నారేమో?

— వి. వి. స్వామి
కరీంనగర్

అర్కా.

జ్యోతి ఫిబ్రవరి నందికలో ప్రచురితమైన కథలలో కునుమా రంగారావు గారి “రాగహాస”, కృష్ణవేణి గారి “ఎర్రనిరా” కథలు చాలా వాపున్నాయి. శ్రీమతి ద్వివేణి వికలాక్షి గారి “గోమతి” సీరియస్ అవకాశంకాగా ఉన్నది. త్వరలో “ప్రక్కావళి” శీరిక నాకదానిది ముంజ్యోతిలో అంకించగలరు.

అభివందనములతో,

— మేకా రామచంద్రరావు
కిందివావాడు.

మూడు రొమ్ములు

శ్రీ కె. వి. యస్. వినయ్ తన చిన్ననాటి జ్ఞాపకాన్ని గూర్చి ఇలా తెల్పారు. "మా అమ్మ రొమ్ముల్నించి ఎంత అలగా పాలుతాగేవాణ్ణి. ఇప్పటికీ నాకు జ్ఞాపకముంది. నాకు పాలు తాగేవాణ్ణి, నాకో చిట్టి తమ్ముడున్నట్టేనా మా అమ్మ (పాలుట్టి పోయినా) పాలు తాగజేసేది. మూలు పింది రాగానే రంబుమని మా అమ్మ ఒడిలో దూరి పాలు తాగే తాణ్ణి! అంతకే సన్న 'పాలజలగ' [ములపిడియాన్] ఏ ఏ రేపే వారు ఇది గాక 'మూడు రొమ్ములవాడు' [ముక్కు ములయాన్] అనే మరో ముడు పేరుండేది. ఎంతకంటే, నా ఎడమ రొమ్ము కింద అమ్మ రొమ్ము తాటి ఉట్టెత్తు పుట్టుమచ్చ వుండేది. నా కలాంటి వెక్కిరింపు పేరు పెట్టినందుకు సిగ్గుపడి - ఒక రోజు నా గోళ్ళతో ఆ పుట్టుమచ్చ మొనని

అద్దరిగేను. కా మ్మంకి రక్తం ప్రవహించింది.

కొన్నాళ్ళ తరువాత మద్రాసు-మి ఇంగాండు పాస్ పోర్ట్ అప్లై చేసినప్పుడు - అప్లికేషన్ ఫారానా కాలంలో నా గుర్తులు సూచించాలి. ఆ పాస్ పోర్ట్ ఎగ్జామిన్ నమ్మ పఖ శిఖ వర్మ తం పరీక్షించి ఇలా రాసేడు. 'మూడు రొమ్ములు'.

పెక్కు ఆఫ్ హ్యూమర్

శ్రీ వ. వి. కరోడేని యుడు రాజ కియాలకోసం కవిత్వానికి రాజీనామా ఇచ్చిందంటే అతికయోక్తి

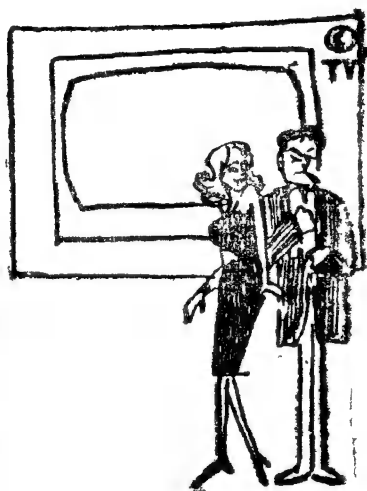
కాదు. అయినా కొన్ని రసవత్తర
 ఘట్టాల్లో అమె సెన్సాఫ్ హ్యూమర్
 చెడు. చెదరేడు క్షణాల్లో మహాత్యా
 గా ధీ నె రిచిన పాత్రాల్లో అమెదే
 అత్రా బూ-ల! ధీ మిక్కి
 మాన్ పాత్ర పు. జ్యోత్సవ్యుడు
 అమె హాస్యం ధులు పాపిడి.
 శ్రీ రాజాడి బెంగాల్ గవర్నరుగా
 వున వ డు - తన గవర్నమెంట్
 హౌస్ న కా అమెకి చూపించేడు
 ఇంట్లోగంజో కళకళలాడుతున్న
 తన బెద్రూ. దగ్గి బూడా తిసికెళ్లి
 "దెబ్బ" శృంగారోయకొవైన వాకి
 హంగా రాసి ఉవక కిస్తుంది
 చెప్పిడి! "నవగేషు" అర్పకు తకి
 మని పరోపిని నాద్యు అంతుకుని,
 "అదిగో, అదిగో! అక్కడే అగండి!
 కా లా నందర్బాల్లో మిమ్మల్ని
 అడుకోగలిగేము. కానీ, ఈ విష
 తుంలో నా వల్ల కాదు" అందితి.

* * *

బు బొ ను బంధాలు

సియానిమా, కమెడియన్
 అయిన జిక్స్ బోర్డ్ తెల్పి జన్
 షా లో పలాగ ప్రకటించేడు: ఈ
 ప్రదర్శనని సాధ్యవంతంగా చేసిన
 నా తరి తండ్రులకి, మీన్ని అత్యాచ
 శృకంగా జేసిన నా అయితుగరి

జ్యోతి

సిల్లిలమా నా కృతజ్ఞతాభివందన
 లర్పిస్తున్నాను.

* * *

దబ్బు చిక్కన

కమెడియన్ W. C. ఫిల్డ్స్
 దబ్బుమీద కాలా గౌరవ మర్యాద
 లాన్నాయి. అ విషయంలో "మీ హా
 తుడు కాకుకదా, బ్రహ్మాదేవుడి
 దగ్గర కూడా మిహమాటవట్టు కి
 ఫ్రెండ్ అప్పు అడగబోతే అతః
 జవాబిది: "నా యన్. కూలాడు
 జారేం చెప్తారో చూస్తాను - "అ
 నాక బేళ - "యన్. అలాగే
 అంటే - అంటే మరో లావున్న
 వెతుక్కుంటాను.

“మోనీ”

మీ
 అందచందాలను
 అభివృద్ధి పరచడానికి

రెమి^R

టాల్కం పౌడర్

చంద్రగోళపు ఉష్ణోగ్రత ఎటుంటిందో తెలుసా? వగలయితే
 228 డిగ్రీలు. అంటే మండు తెండా
 కాలంలో బెజవాడ! దబి రెటింపు!
 రాత్రయికి ప్రానన్ 270 డిగ్రీలు
 అంటే మంచుగడ్డల కంటే అనేక
 రెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుందన్నమాట.
 చంద్రగోళంలో వగలు రెండు
 వారాలు, రాత్రి మరో రెండు
 వారాలు ఉంటుంది.

అయితే చంద్రగోళంలో ఒక్క
 సుఖం మాత్రం ఉంది అక్కడ
 భూమ్యాకర్షణ భూగర్భాది కంటే
 చాలా తక్కువ. అంటే భూగర్భాద
 బాటుగొందల పానుంటే స్థూల
 కాయుడి బరువు సందమాను మీద
 ఎవరై పొడి దాడు చేయగా,
 నిరాయాసంగా తన బరువు తను
 మోసుకోవచ్చు. పై క్క గెంతు
 గెంతితే తేలిగ్గా వదలుగులు ముందు
 తెలిపొవచ్చు. అంటే బతికి బతి
 వేరదగా ఉంటుంది కదూ!

రాయలేడు. మరి ఒక పేరుతో
 అంటే బోరుగా ఉంటుంది వి
 వస్తుండు కలం పేగు తెలుకోని
 మరి రాకాట్లు. ఈ నకి రోజుకి
 కనం కి నకి తెలు బా. కాటన్న
 బరబు చేయండి ద్రవత్వతా!

అమెరికాలో జాన్ క్రిస్టి అనే
 అమెరికన్ ఇప్పటికీ నాలుగొంతు దెబ్బ
 వలలు రాకాట్లు ఉత్తర అక్షాంశ
 కూడా కాదు, డిజిటీల్ నాలుగొంతు!
 ఇదొక ప్రపంచ రికార్డు! బ్రతిన్న
 రచయితల్లో ఎవ్వరూ ఇన్ని నవలలు

పాళ్ళాత్త, దేళ్ళాత్త మోపివగటు
 పొడవు ప్రమోదే గుతున్నది.
 ఇది చాలా ప్రమోదక మయన
 విషయం ఎంతవల్లనా? పొడుగుతు
 తగ్గుగా గుండె ప్రజా పెగళం
 కనుక కనక కరీం పొడగయిన
 కొద్దీ గుండెకు వజ్ర పెగళుంది.
 గుండె బుబ్బులు మరి తగా వచ్చేం
 తుకు అవికాం ఒక్కవన్నతుంది.
 కనుక పగటు అయ్యున్నమాట తగ్గి
 పోతుంది. అందుకే పొట్టి వాళ్ళే
 వ్యూహ గట్టితాళ్ళే!

సేకరణ :
 మల్లాది వెంకటరావు

ఇదే అవకాశము మీ కుమారుని ఉన్నత విద్యాప్రణాళికకు

నేడే IOB లో రిక్కురింగ్ డెపాజిట్ అక్కౌంటును ప్రారంభించండి

శారణమేదైతనిం దబ్బు అదాచేసుకోదానికి
IOB మీ స్వంత బ్యాంకు అనుకోండి.
స్నేహమబద్ధమైన సేవా శౌకర్యం కలిగిస్తా
రని మీ వంటి వందలాది IOB కాశాచారుల

విశ్వాసకరణంగా IOB భారత దేశంలోను
విదేశాలలోనుకూడా మంచి నైపుణ్యమైన
హిక కారిణీ బ్యాంకు అనిపించుకొంది. ఇది
సేవాభిలాషులము

IOB మీ పరిచయానికి ఎంత చిన్నదైనా మీ సేవకు పెద్దదే

ది ఇండియన్ ఓవర్సీస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

రెజిస్టర్ అఫీసు : 161, హౌంట్ కోట్, మద్రాసు 1

జి.ఎ. వెల్మూడి, చైర్మన్

A. M. కరికూర్, ఎగ్జిక్యూటివ్ మేనేజర్

మా జమాన్యం తదితర విశేషాలు

“జ్యోతి”

ఫారం 4 [8వ వివిధన ప్రకారము]

ప్రభుత్వ స్థలం	:	విజయవాడ.
ఎంకకాలాని కోకసాతి	:	మానవత్రిక.
ముద్రాపక్షిని పేరు	:	వి. వి. రాఘవయ్య
జాతి	:	భారతీయుడు
నిలానము	:	మాచవరం పోస్టు, విజయవాడ-4
ప్రభావ పని పేరు	:	వి. వి. రాఘవయ్య
జాతి	:	భారతీయుడు
నిలానము	:	మాచవరం పోస్టు, విజయవాడ-4
సంపాదకుని పేరు	:	వి. వి. రాఘవయ్య
జాతి	:	భారతీయుడు
నిలానము	:	మాచవరం పోస్టు, విజయవాడ-4
వ్యక్తిక యజమానులు	:	వి. రీలావతి మాచవరం పోస్టు, విజయవాడ-4.

పై విషయాలు వాడు తెలిసికొంతవరకు వాడుకపైవైనవి
తెలియజేయు చున్నాను

విజయ వాడ - 4
ది. 1—3—59

(ను) వి. వి. రాఘవయ్య

నీతియే...

రేపటి
మనుష్యులు

త్రాసు

[గత సంచిక తరువాయి]

అర్జెంటైన్లు జరిగిపోయాయి కావేరి తరుమ వుత్తరాలు వ్రాస్తుండేది. త్వర తమా కులాసాగా వున్నామని తనవి పక్కం ప్రేమగా చూస్తున్నా ఉసిమా. అఖర్ని వ్రాసింది - తనకు మూడోవెల నిండినట్లు అమ్మతో చెప్పిందని. దక్షిణామూర్తిగారు తనలో నవ్వుకున్నాడు. ఆ పైన భార్యతో కలిసి అనందంగా నవ్వాడు. చాలా సంవత్సరాల తరువాత అయింటిలో నవ్వులు నిండాయి - అరేబా...

మరో మూడువెలల వోవువయం కావేరి పక్కం కివాడ వచ్చు. పక్కం భోపాల్లో వున్న షెడ్యూగం చివైవేరేకాడు. అంతన్నా యెక్కువ అమ్మ వచ్చేది ప్రమాదం త్వరగా

అఖిందే వుద్యోగం ఖిలా యేలో చెయ్యాలని నిశ్చయించుకుని అతడు ఖి యే ప్రయాణం పెట్టుకున్నాడు. కావేరి యెక్కువ పోటి నిమిత్తం, కాకి నాడ రావాలనుకొన్న మూలంగా అమెచు తను వచ్చాడు.

అంతా విని దక్షిణామూర్తిగారు: 'బాగానే వుంది' అన్నాడు.

'యేడాదిలో వునే కీలం కూడా పెరుగుతుంది' అన్నాడు పక్కం.

పక్కం వెళ్ళిపోయేముందు కావేరి భర్తవెపు యెంతో అకగా యుగ యుగాల ప్రీతితో క్రియాన్ని లోపతే నొక్కిపెట్టుకుంటూ, తదువుకున్న యువతిగా, అప్పిమిస్టిక్ గా అలోచిస్తూ అతనికి కిడ్నీలు చెప్పింది.

పక్కం వెళ్ళిన రాత్రి అయింట్లో కావేరి, దక్షిణామూర్తిగారు, వర్త సమ్మా కూడా విద్రపోలేడు.

వృత్త వదిరోజులకు న త్యం
కావేరికి వత్తం ప్రాకాడు.

అందులో అమెకు అశ్వర్యం
కలిగింది. 'వెయ్యి రూపాయలు'
అర్జునుగావసించమని వ్రాయడమే,

తన దగ్గర ద బ్బ వుంటుందని
భర్త యెలా అనుకోగలడా? కావేరికి
అర్జుం కావేడు. తన దగ్గర తల్లి
యివ్వగా మిగిలినది తన గాజులు
అమ్మగా వచ్చిన మొత్తం నత్యం పేర
వేసేసింది.

వారం తరువాత అందిన ట్టు
రిజీట్ వచ్చింది తప్ప జవాబు
కాలేదు.

కాలా రోజుల తరువాత కావేరి
వ్రాసిన పుత్రులు తిరిగి రావడం
మొదలు పెట్టాయి. వివాహము
అడిగినప్పు ల్లా కావేరి జన్మమాది
తప్పించుకొనేది

కావేరికి మగపిల్లవాడ వుట్టాడు.
విడిపిరియతి వచ్చునా లేక అకులా
వండిన జావమడు చది కొడుకు
గురించి తండ్రికి వామాలనేకొరిక-
తరుచు భర్త గురించి లిశ అను-
మానంతో కలిలో నూ వానవం-
లోనూ కూడా న్ని కడిలేది-
అయినా వ్రాసింది.

'వారసాల చేసుకోవారి కదా'

జరిగిన కథ

భుజంగరావు, లలితమ్మ దంపతులకు ముగ్గురు సంతానం.
పెద్ద కూతురు అరుంధతికి పెళ్ళయింది. రెండో కూతురు తులసి
పెళ్ళి ఒక నమస్క అయింది. అమెకు చదువుకోవాలని వుంది. పెళ్ళి
చేయాలని తల్లికి వుంది. రెండింటికి డబ్బులేదు. తండ్రి అమెను
కాలేజీలో చేర్పించాడు, కాని కొడుకు శేషును కూడా
కాలేజీలో చేర్పించ వలసిరావడంతో అమె చదువు మధ్యలో అగి
పోయింది. అమె పెళ్ళికి డబ్బు కోసం భుజంగరావు విశ్వప్రయత్నాలు
చేస్తున్నాడు.

శేషు కాలినాడలో రాజశేఖరంగారి ఇంట్లో అద్దెకువున్నాడు.
కాలేజీలో చదువుకుంటున్న ఆయన కూతురు రాజలక్ష్మితో అతనికి
తరితయం వృద్ధి అవుతుంది.

ఇ క చ ద వం ది.

కావేరి తక్కువ ప్రవాహం అంది తల్లి.

“ప్రవాహం”

వాగుంటడు, మీరు కూడా ప్రాయంబి అంది తల్లితో.

దక్షిణామూర్తిగారి పుత్రానికి కూడా జవాబు రాలేదు. అయిన అనుకూలాన్ని వాది పెట్టుకుంటూనే కావేరికి అతిగాడు. కావేరి నీరు వాదుకుంటూ కలతను అనుభవించే పెట్టుకుంటూ కెందు నెలలుగా జరుగుతున్న చరిత్ర చెప్పింది.

అయిన అలాగే కూలబడి పోయాడు. అశోచించిన కొద్దీ అయినను ఒకే నాకదారి కన్పించ పోగింది అతివిధిలో పోదే ద్దం.

అందుకే మరునాడు కూడుర్ని మనుషుడే తిమిసిరి తిరుగతి వెడు తున్నామని ఇంట్లో చెప్పి శిలాయెడు జయంబే యాడు. అక్కడ వాకలు చేస్తే నత్తం గురించి చెప్పేవాళ్ళు లేకపోయాడు. అనలు నత్తం అనే మనిషి పున్నట్టు యెవరూ గుర్తుపట్ట లేకపోయారు.

అనికి అనకాళ్ళు తెలితే నో మాకర్ వైబర్ చెప్పాడు తనకు తెలుసున్నంతవరకు అతడు తుంగ భద్రలోగానీ బాగాడుకసాగర్ బామ్మోనానీ పనిచేస్తూవుంటున్నావని అదైవా నత్తం చెప్పిన మాటలని.

అఫీసులో యొక్కెరిచేస్తే అతడు పెర్మనెంట్ యస్టాబ్లిష్ మెంట్ లోవక చేసేవాడు కాదనీ, పనిచేసిపోతానని వెళ్ళు పెంపరరిగానే పనిచేసే వాడనీ తెలిసింది.

తండ్రి కూడుర్ని నాకళ్ళనాకళ్ళు జూనుకోవకపోయారు. ఇదయే వని వాకిమీనీ దప్పి కేంద్రీకరించారు. మరే, చెక్కరికే. కాకినాడ తిరిగి వచ్చారు. పచ్చిన నెలరోజులకు నత్తం కావేరిపేర పుత్రం ప్రాప్తి పొరసాల రోజునానీ తనకి కెంతో దొరకలేదనీ, నీలుమానుకొని చేస్తాననీ. అర్జంటుగా నెయ్యిరూపాయలు తుపవల్సిందనీ జరుగు మూలంగా ప్రాప్తివానని, కారణాలు ముఖతా తెలుకానని ప్రవాహం. ప్రైవేట్ లాంటి అని పుంది - యద్రమలో.

ఉత్తరం అందుకుని తనకి తన దక్షిణామూర్తిగారికి మొరటు చేస్తే దనే వదారం దాదా - అతడుతాత కు నత్తం అనే అంతరత కత్తువు మీనా దహించే ద్వేషం కలిగింది. యెంతగా కలగొ నడుమన్నా మనుష్యుల, విశి కూడా ప్రతిఘటించే దంతో అయినలోజ్ఞాలలు లేనాయి. అందుకే అశాసుక్రాని తనూ కావేరి శిలాయే రాకడం అన్నిప్రావి కోసం తగక... పేకు పెళ్ళాని, నీల కాడూ కావాలనుకుంటేరా. మరే ఏదో కయివావచ్చి అత్యద్రోహం మూకం

అనుకోకుండా దుమ్ముకోసుకుంటే అదేదాన్ని
 తులించి పెట్టి తేమకోపరునూపర్ల
 వీళ్ళు కూడా అదేదాన్ని వచ్చి

అదిగో కలుగుతుంది, అదిగో
 అదేదాన్ని వచ్చి వచ్చి
 అదేదాన్ని వచ్చి వచ్చి

చెప్పికావేరిని ఈ క్షణంలో ముంచగం
అయినను మనస్సు రించలేదు.

అటు కావేరి తన గదిలోనే
బయట ప్రవచాన్ని చూడకుండా
కాలా రోజులు గడిచింది. రెండు
వందత్సరాలు - దీనినా భర్త గుంచి
అమెకం తెలియలేదు. కాలా
రాత్రుక్కు రైలుకుత. నిశాచర్యము
తలుపుతట్టిన ధ్వని మగవాళ్ళ కంఠం
అన్ని కఠిన కావేరిని కుదుగా ఓడిం
చేసి. అలా వోకిపోయిన తరుణంలో
అశమానుగా జారిన కన్నీటి కరిసి
వక్కలో పనివాడు కనిపించాడు.

కానీ అ పనివాడు మరో ఏదాది
పెరిగి ప్రవచనం అంటే అయిష్టత
వెళ్ళున్నా, వారం రోజులు మను
ష్యుతో, జబ్బుతో, మండులతో
పోరాడి వో తాత్రి కన్నుమూశాడు.

కావేరి అఖరి కోరిక నెనుకపున్న
వోకే వోక ద్వారం కూడా అరోజు
మూడుకుపోయింది. దానికి తోడు
యోజో భర్త ప్రాచీన పుత్రం
అమె కంటపించి - దక్షిణామూర్తి
వరాహమూర్తిగా కావేరి దక్కుం
డానే జరిగింది చెప్పాడు.
కుడిసారిగా అమెలో సంధ్య దీప్తి
మునుకుకున్నాయి. అన్ని వర్షాలు
వగిరి తరుగులు పెట్టాయి. అంతం
లావావరించింది అంతిమ గా అన్ని
మిడిలేడి యోగారయితే అదే కావేరి
మనసులో జరిగింది.

ఇటు దక్షిణామూర్తిగా రిలోమా,

కావేరిలోమా ధ్వని కి ప్రతిధ్వనితో
కేదా కళించడంలో అద్దరికి కానీ
నాడమీదా అబ్రుకుకుమీదా విరక్తి
కలిగింది. అ యేరాదిలో అయతే
మేనత్త చ పోయింది. చెల్లెలుకు
వడుం కలిగింది. వర్ధకమ్మ మంచాడ
వడింది...

అంతుకే చెల్లెల్ని అఖరి పూతుడు
కామలనూ నుండరిసి కానీనాడలో
వదిలి భార్యతో సావేతో కలిసి
నిలాపురంవచ్చి ముప్పై యేళ్ళక్రితం
రమ చతుపు సాగిన అంటి కాకాలా
తెరిది బయట పూర్తాడు. గతం
ప్రతీ అడుగులోమా గుర్తొచ్చింది.
యేదో యాత్ర - పేతురెచ్చి మఖ
కుశాల పంపయన్న చేరి కా
వేసుకుంటూ స్వర్ణకోసికి తిరిగి
వచ్చిన యజమానిని వుండి
పోయాడు, అంతే. మరేమకుతోచా
లన్నా అవందం ముంకు, కన్నించని
నాయారి రగడే. మిగులు ధనంబా
... అన్ని మర్చిపోసాగాడు.

దానికితోడు అయతే అంతిమ
కాంతి కరణంగా తత్వం కన్పించింది.
నుండరికి తగిలిత యంతో అయ
నలో కడులాడిన జ్ఞానవ్యరూపానికి
- కావేరి బ్రతుకూ, అనాటలూ
అయనకు నె గురేఖలుగా,
యే రంగులాలెని కరణం కదలి
కలా పనిచేసింది. అవృధే అయత
మామూలు మనిషిగా కాక రాష్ట్రము
డిగా, కాంతికాముకుడిగా ప్రవర్తించ
గల్గాడు.

శిశువులకు వచ్చినప్పుడు మంచి ఆయనకు భుజంగరావు గారొక్కరే అవ్వటమే అన్న మనసులే వే వాడుకుని తన ప్రతిహతంగా కళ్ళ ముందు తిరిగే జాతర ఆయనకు యిహలోకంలో చారి చూపించే జ్యోతి ..

శిశువేదంతో - అపైన మంచి జోంది తరి నిలుపుచి ఆలోచన జేసి తేలుచి - తలసి అప్పుడే భుజంగరావు గారు నిశిత లోంచి యింతోకి వచ్చాడు.

‘వాన్నా’ అంది నిశ్చయంగా.

‘యేమిటి తులసి.’

తులసి, పోస్ట్మెన్ ఆర్డిర్స్ చేతి కిచ్చింది.

అది చూసిన అనంతరం ఆయన చేతిలోని కాగితం దీర్ఘచిత్తాసాక్షి కొద్దిగా కలిసింది

13

అయితమంది రాజశేఖరంగారు తలాపు అట్టగా కీక్షణం కేశమూర్తి యేం యిక్కడో తోచక తామక వచ్చాడు. తలుపు తెరవనటులే వచ్చే అనుమానం కన్నా, తలాపు సీని ముఖం దేక్క అనుభవం అది కాయం కరమైనదయినా కలాగ్గ మే మంచి దరిపించింది. పూరి విశ్రాంతి అన్ చేశాడు. తలాపు తెలివీ కన్ను ముగిసినట్టు గోడ వక్కలున్న కేలండిర్ పర్ద కూ వుండిపోయారు.

‘మిం వాయ్ వెంకటేశం—
‘దువు ముఖంతో ఎరురయ్యా
వేమయ్యా పొద్దున్నే...’

‘మా అవిడ వామిడ అరిగి
వట్టిపోకి వెళ్లింది...’

‘అవిడ వెళ్లటం నీ కిష్టం
లేదా...’

‘గొడయ్యా — అది ఇవ్వాళ
వెంకటేశం లో ఉగుకోంది...’

రాజశేఖరంగారు లోనకొచ్చి కేశవమూర్తి వదులను కేసుని చూసి అన్నాడు. ‘హమ్మో వెలుతురు కనిపించి యెరుకున్నానని నిల్పాను. యిప్పుడేనా రావడం.’

‘అవునుండి’ అన్నాడు. వరికే మాటల బలపు కన్నురవియండా ‘కేసు విడదొక్కుకున్నాను.’

“నిద్ర వట్టి వట్టుంది, లేవ
మూటాగా?”

“వట్టలే, వుదయం మూటాడ
తామూ పలే వట్టకో” అని వెళ్లి
పోయాడు.

లేవమూరి వెంటనే లెటార్ని
బయటగా నిట్టార్ని వట్ట విడిచి చూ
లేవవట్టాడు. “యోనిటి, యారోజా
అన్నీ యలా యోతురు తిరుగు
మన్నాయి, యావని యెంతుకు
లేకానా” అని మధవవట్టాడు.

నిద్రవట్టుని లేపుడా వుదయం
యెవరి వెంటనా చూకానా అనే
తర్కించుకుంటున్నాడు. రాజశేఖరం
కంకం విన్నప్పటినుంచి అతనిలో
భయం వురి నిస్సంది. ఆయన
యెమటు వార్లో! లేవమూరేనా
కు వనితేనా? యెంతుకు లేకాడు?
తనలో మాట మాత్రం చెప్ప
కూడదా? అనుకున్నాడు.

భయాన్ని అందిపెట్టుకుని అతని
మీద కోపంకలిసి. అతని వుదయం
మంచి మెదడులో తలెత్తిన వమన
బతు యీ మాటల్ వరికామంలో
అతనికి తంకొంటు వచ్చింది.

“మనకి వాధని మర్చిపోలేక
తానుతాని తెలుసు. కానీ వాధని
మర్చిపోగలిగా, తద్వారా యెదటి
మనుష్యులకు వాధ కలిస్తున్నాననే
మాట కలిగియుని అతనుభవం
అంతే తనకు భయం.

అయితే లేవమూరి యెవరికి

వాధ కలిగి ఉన్నా? తనకా? రాజ
శేఖరంగారికా? అయితే అదెలాం
దిది?

ఏమిదుకి ద్వారా వాధ
కలిగినా వోర్పుకునే దైవం తనమంది.
రాజశేఖరంగారి మనస్తత్వం
అంతుకు వ్యతిరేకమయితే... మన
కచ్చిన కష్టం యెంతో: తమ తాగ
లేక, తాగివుండనని అయిన వమ్మ
కాదా? అలా అ చకలు కాళోప
కాళులై నాలుగు గంటల వరకూ
నిద్రకు దూరం లేకాయి.

యెనిమిది గంటలకు లేవమూరి
లేవకుంటే లేపు కంటారువని
లేచాడు... అప్పటికే రాజశేఖరం
గారి దానీష్ కానీ తిమకువచ్చి
అక్కడపెట్టి వెళ్లిపోయింది.

“వట్టి వికాపురం వెలతామూ”
అన్నాడు లేపు పొడిగా.

“కార్లో దిగబెట్టావా?”

“అక్కరలేదు మీరు మామో
వుండింది” అన్నాడు.

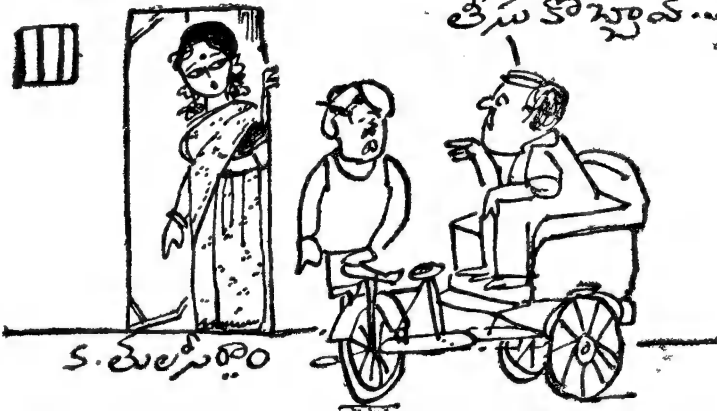
“రాత్రి రాజశేఖరంగారు వచ్చా
రని” లేవమూరి వెలుతుంటే
కుమారి వచ్చి “మామయ్యా విన్న
వాళ్ళు విలుస్తున్నాడు” అంది.

లేవమూరి వూళ్ళో వెళ్ళానా
నని అయలులేకాడు.

లేపు లావరికి వెళ్ళిపోతే రాజ
శేఖరంగారు వట్టి వట్టి
కూర్పున్నవాడల్లా కనిపిస్తానని

రై.మూ.వా! రో...
అక్కడే ఏమిటోయో!

ఏంమనిషివయస్సు
అర్థింగ్ కు తీసుకెళ్ళి
మంటే ఇక్కడికి
తీసుకొస్తావ...!!

“రా, కూర్చో” అన్నాడు. శేషు
మానంగా కూర్చున్నాడు.

“రాత్రంతా నిద్రలేచిపోయింది.
కళ్ళు యెర్రబడ్డాయి.

“వేడిచేసి” అగిపోయాడు శేషు.

“కాలేజీ తెరిచేది సోమవారం
కదూ” అన్నాడు, యిప్పుడెంతకు
వచ్చావన్నట్టు.

“అవునుండీ, శేషవమూర్తిగారు
మామూలు వస్తే యింట్లో కలిసి
వచ్చాడు. యింటి దగ్గర కూడా
చెప్పవలెను” అన్నాడు జరిగిన నీతి
అప్పుడనే ధ్యానంలో.

“మీ వాన్నగారు కంగారు పడ
కారేమో.”

“అవును”

“శేష, మమ్మల పే వాడు అపేక్ష
అవుదేక్కంతోనే చెబుతున్నాను.
చతువుమీద నీకు శ్రద్ధలేదని కాదు”
అని నవ్వేసి తిరిగి “యీమధ్య అవస
రం వచ్చింది. లూ, నవ్వకుండా శత
మీద నెట్టుకుంటాన్నావ్ చూ?”

“మీరక్కడి నెట్టుకుంటా యీ ధ్య
యేటిపూత పూసి శ్రద్ధలు జగదం
శేష. అందుకేనేమో పూసాంకటి
వాటికి కలగొడుతున్నాను” జరిగింది
వ్యక్తిగతంగా, కి తగ్గి భావ, భావం
కలిసిరాక ప్రద్యేగంగా అన్నాడు
శేషు...

“పిమ్మట ప్రకాశం తోటి అమ్మ
పోవడం వచ్చింది అన్నాడు.
కొన్నిరోజుల తరువాత అమ్మ

తెలుగు అగోచర వేద్య- కలహా
లిగా ?

'ఏమే ...'

'కేవలమూర్తి అంటే నిజ వర్ణ
ప్రాయ వర్ణం?'

'అలా అడిగారేమిటి?'

'దేవ ...'

కేళికి యెలా చెప్పాలో తెలియ
లేదు. అది చరిత్రా, అపై, తమ
చెప్పిన వాటిలా అనిరాజకేళి
గారికి తెలియ వేరూలకున్నా,
యేని ముందో యేని వెనకో తెలి
యక తీరక వద్దామని మునా.

'మందివారే నా వమ్మకం'
అన్నాడు అమ్మడిగా

'వరే నీ బుద్ధి ... అతడు
దబ్బున్న మనిషి అన్నాడు. దబ్బు
కలవాళ్ళాకు నాకు భయం. వాళ్ళు
యే వత్తే చెప్పుకొంటు చెప్తారు.
మనం అవన్నేలాగా చెప్పులేం.
చేసినా వమ్మకంమోలేం. కారణం
దబ్బులేని వాళ్ళాకనుక. నా అభి
ప్రాయం నీకు వచ్చక గోమనా
కొంత అనుభవం మీదే చెబు
తున్నాను.'

కేళికి యే మాట్లాడాలో
తెలియలేదు.

'భోజన చేసి నిదురుపుగాని
యెలాగూ వచ్చావుగా - వెళ్ళిపోకు'
అన్నాడు కుప్పిలోంచి రేస్తూ అంతకు.

'మామయ్య, మనిద్దరం కలిసి

అన్నం తిందాం, యేం' అంది కుమారి
కేళి చెయ్యి వుచ్చుకుని లాగుతూ.

అంతవరకూ అతనికి అవతలి
గదిలో గోడ వెనుక రాజలక్ష్మి కళ్ళు
తగని హాక్షి సోపుట్టు, మనిషి తన
మాటలు విటో వుట్టుగా వే వుంది...

రాజలక్ష్మి హాక్షికి వచ్చి.

'యింటిగర్ అంతా పీల సా'
అంది.

'అ, మీ దయవల్ల'

అరేవారే, యిందులో నా దయ
యెందుకు'

'యెదులా' అన్నాడు ప్రక్కగా.

'అ' అంది జవాబుగా

'యెదులో వాకరి దయాశక్తాలు
మనిషికి అవసరం అవుతాయి కనుక.'
రాజలక్ష్మి నవ్వేస్తూ అంది 'మీకేం
చతువుంటున్నావు. రేపు వుద్యోగం
చేస్తారు- అపైవ' అని అగిపోయి
తిరిగి అంది.

'మగవాళ్ళకు వాకరి దయా
శక్తాల అవసరం అంతగా వుంటుం
దాకోమ, నేను...'

'అందరికీ కళపోవచ్చు. నాకుంది
అవాలనుకున్నాడు.

'ఏమేనా, నామాట' రాజలక్ష్మి
ప్రశ్నించింది

'నాకు...'

'యెలా కాదు'

'తమ వాత చెప్తాను మీ వాన్న
గారు'

'వాన్నగారు?'

“వా గురించి అలోచిస్తోన్నట్టుగా
జేస్సింగారు.

“అలోచించకూడరా?”

“కూడదని భావించి, అలోచించే
అవకాశం యిండుకు యిచ్చావా
అని” అ” పోయాడు మళ్ళీ క్షణంగా.

“యిప్పుడు బాధ వదులున్నారా”
అని అతనివైపు చూచిగా చూసి మా
నాన్న చాలా విషయాల గురించి
అనువుగా మాట్లాడినా వట్టింతుకోరని
వాన పట్టకం.”

“రాత్రికి”

“నాకు తెలుసు” చాలా తేలిగా
అంది, కానీ ఆ మాటల వెనుక విరు
వుతు దాచుకుంటోందని అనుమాన
వచ్చాడు, కే.వి.

“తెలుసా...”

తెలియక పోవడం మీద రిలీఫ్
అవుతుందా?”

“అది కాదు నా వుదేక్ష...”

“అయితే యింకా పూనుకోండి...”

అయితే వచ్చడూ అలా చెయ్యకండి”

“ను కాదు.”

“అది వేకడగను. మీ మీద
కష్టం నాసన్నంత మాత్రాన, ఆ
వస్త్రంకోసం చుట్టూ జనం దగ్గరకు
వెళ్ళి, ప్రాధేయకోసం నమ్మించలేల్లా
చెప్పండి.”

“మారైనా నమ్మితే కాదు.”

“నాలకు ... నమ్మకం కోసం
ప్రాధేయవదితేనే వనవస్త్రకానికి
కానిన్నినవార్యం అవుతాం.”

“అదేమిటి కాదుకి రంగులు
చిత్రంగా వేయించావు - ఈ వస్త్ర
తెలుపు - ఆ వస్త్ర ఎరుపూ...”

“ను రక్క, దే ఉంది తిర
కాదు ... రేపిడేనా యా క్వి
డెట్ జరిగితే కోరుకో కాదే
రంగుదో తెప్పమైతే కొంతకు
తెలుపునీ కొంగరు ఎరుతనీ -
ఇలా అనే వరికి కేసు తెరిసోవా
లని”

“నేనేకా తికోను వెతుక్కుంటూ
బాధవడకూ యిచ్చడకు వచ్చేదే
మీకు మరోసారి తెలుకాదు.
యివ్వడు చెప్పకేను.” అన్నాడు
దిగు బగా, గాఢం రేగిన ముడితా.

కాంతి దొరికిందా” కియ్యగా
అడిగింది వచ్చేమూ రాజుబిడ్డ

“యీ క్షణానికి” అని కేసు

తొలుక్కున వెళ్ళి కాజంక్కిని కాగ
 తొందు తొన్నాడు - తనది ఆ ముగ్గు
 వ్యంత ఆ స్వయంగా. అహటాత్
 తొనామానికొక్క కరిరంలో
 తొనులాదిత చిన్న మగతను కృ
 త్తన్నుకోరిక మొదట బొమ్మలా
 తయియి ఆ తొనాన నివృత్తిగా
 త్తన్ను చూసి, వుద్వేగం చికిత్సం
 తొల్లెరుగా ప్రదర్శించాలని కావ
 ప్రయత్నమూ - మాటులు కంఠంలో
 తొన్న వదిపోతే అలాగే అతనివైపు
 తూసింది, రాజంక్కి ఆ కృతనని
 తొల్లెన్నాయి. తనుంది యేవో
 తొనాలని, అత్తిప్రాంతాల్ని తన
 మొంతు నికలించుకోబోతోన్నట్టుగా
 తమకు అంత అంతులోనూ అర
 మొయ్యింది.

"వాడు ముప్పు కావారి... ముప్పు
 తొలగిపోతే..."

అంతకుమాటలు రావడంలేదు...
 అంతవ్వవల్లిన వోదాల్చు గుండెలు
 తొల్చుకుంటునేగాని ఆయన కద
 తమిగా తికమక కలుతూనే, తిరిగి
 తనంగా మునుక పోయి స్వర్గం
 తొలగిపో వుకరించి మాటలిస్తే
 అంది.

"యోబాకాదు. యదే మిటి,
 తొలగగాని పిచ్చెక్కిందా' అతని
 చేతుల్లోంచి తప్పించుకుని దూరంగా
 తొలగిపోయింది.

అతను కలలించుకున్నాడు.
 "తప్పకదూ" అతను జవాబు

చెప్పలేదు. తిరిగి అంది "తొలుకునన్న
 మాట..."

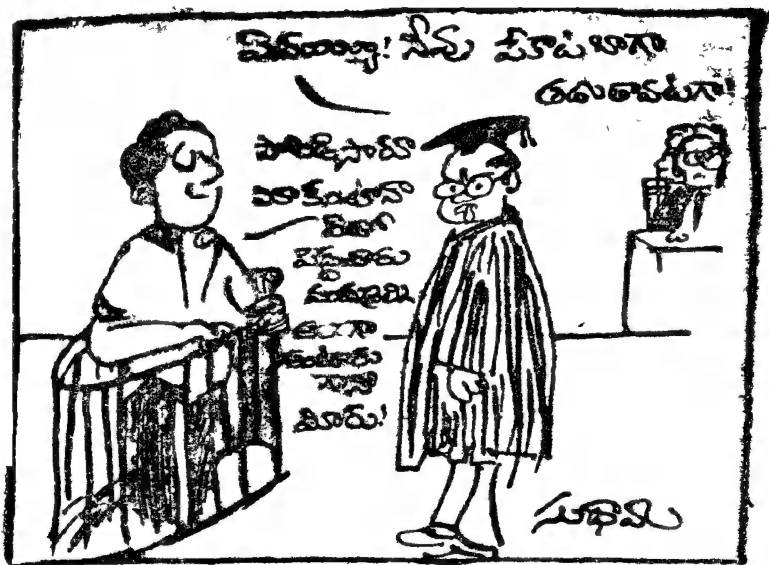
"తెలిసి యే పొనానాటూ నేను
 చెయ్యను. అలా తొన్న మా అలా
 వద్దు. దే నే కోలేది - కాజంక్కి"
 అన్నాడు వెళ్ళిపోతే.

యీ ముచ్చి... కేరవుకాను?
 అతనిని చూడాలి. అతను ఏదైనా చేది
 తననుంచి తొలగిపో తొన్నకోరిక
 పోయింది రాజంక్కి

కాని తనకోసం కూడా వో
 వస్తావు వో విచిత్రలోకం పుణ్యం
 దమ... అతని ప్రేమ కల్యాణం
 ముందు. తనకోసం యెదురు చూస్తూ
 నుంచున్న ప్రేమి శేషులా... నిన్ను
 నవ్వుకున్నాడు. కరిరంలో తొనరే
 మీదే నదితొన్నట్టుక స్వర్గం అంతా
 పలుకుతూనే వుంది. బ్రాహ్మకాటులో
 తనూ, శేషూ... ఆ రోజులో అన్ని
 గుర్తులొక్కొచ్చి అప్పురాజుకి తానాల్లె
 మోగుతున్నాయి.

"యీ బ్రహ్మక్కి అతం తొలగిపో
 అర్థంకాదు" అమరుడి తొనరే.
 రాత్రి తొలగిముందు కానానాదే శేష
 ప్రస్తావన తొలగింది.

"నేను అది కాదు అన్నా
 అంటూంటా. యీ స్నేహంన్నది.
 బ్రతుకుని మరీ పొడగుతొన్నాం ఆ
 పొడుగాట ప్రయాణంలో పొడుగేసి
 వస్తాడు యానంది చికిత్స కను
 చేయించేది నిర్భాగ్య తన

అదేకాదు! నా ద్వారా క అన్నది
లేకుండా పోవడము..."

'నీవన్నీ పుస్తకాల్లో మామలు
నాన్నా...'

'వట్టిక మనిషి'కుం యెవరు
ప్రాణి యెంత విలసిల్లుతుంటుంది!
లోపల అనుకుని, బాహ్యంగా మూతం
వచ్చాడు - కూతురి అంతర్భావిని
తనగట్టి

గత కాలక్రంతా తను పొందిన
అకాశానికి కూడా ఆ వన్నెక మీ,
ప్రేమ కారణమని మర్చిపోయి
మామూలాగా, అతిపాదగా అను
కున్నాడు. "లేదు నా వాతనుడు
కాకుండా తప్పిపోవడానికి నీలేను"
అంటూ, తప్పులో పంచనివ్వే పోతూ

రాజశేఖరంగారి శేషిర్ మీద పో
దీటి రాని పెట్టాడు 'మీకు చెప్పి
లేకపోయాడు. శేకవమూరి నా
దూమలో ఉంటాడు. యింతకు
పూర్వమే మాటెప్పిన మూలంగా
యిలా చెయ్యవల్సివచ్చింది. మీకు
బాధ కల్గింది వుంటుంది. మేలేం
చెయ్యమంటాడు? అతని గురించి
మీకు చెప్పాలన్నా యిది వసుధకు
కాదనిపించింది. ఏకాపురంమీద
రాగా వచ్చెటలాను.

14

అపాఠకులకానిం గాని రాజ
శేఖరంగారు - శేషు రానిన దీతి

మొదలేదు వెంటనే ఆయనకు చిన్న
మోకలాంటిది కలిగింది. తన మంచి
తేజోకత్తే శేషుని దూరంచేస్తోందనే
భీతి ఆనెపించింది.

మొదటిరోజు రైలో తమ
చూసిన శేషు, యారోజు తన
యింటిలో అస్త్రధిగా యీ మధ్య
దూరంలో అతను తన కెంతో దగ్గ
రగా వచ్చాడు. అటు కూకురి తని
వేళ్ళవేసి కూడా తనే రకరకాలుగా
చిత్రించుకుంటూ, ఆ రంగు జీవితం
యొక్క తెరం వెనక నిలబడితే,
తన వార్తకృష్ణ రోజులూ అనందాలూ
అన్నీ పూసాడత్రాలుగా కన్పించేవి.
యీ పూసా అనునకు యీ నెంప
త్వరం మరి నంతోసాన్నిచ్చింది

కానీ అరైలుగా శేషు కేకవ
మూరితో తిరుగుతూ వుండడం, యీ
జ్ఞానాలూ, నాటకాలవల్ల కొంక
అయిష్టమే కలిగింది. అదరించి
ప్రేమించగల్గినంతమాత్రాన అధి
కారం చెలాయించడానికి మనిషికి
హక్కులేము, తెలివిగలవాళ్ళు అ
తివాదిపోతుండా యివతలి నిలబడి
అంతుకు కావల్సిన ప్రయత్నాలు
చేస్తారు. అనేకకరులు ముండుకువెళ్ళి
అతమానది వెనక్కి తిరిగి వస్తారు,
హక్కుల్ని జార విడుచుకుని

యీ రోజున తన కరవ్యం
యొంటో ఆయనకు తోచలేదు.
అత్యుదే పనిలోంచి వచ్చిన రాజ
య్యి తండ్రి వెనక నిలబడి- అక్కడి

మంచే శేషు రాసిన పుత్రర గుర్తు
వట్టి చదవాలని ప్రయత్నం చేస్తోంది
“శేషు వ్రాశాడు”

రాజలక్ష్మి మౌనంగానే తండ్రి
చేతిలో చీటి అందుకుంది.

“యేమిటంటావు - యిడి.”

“అయనన్నట్టు కేక మూర్తిగా రి
ట్రుకులో గొడవలున్నాయేమో.”

“అంటే...”

“పెళ్ళి చేసుకోమనో అదిగా
వుండమనో యింట్లో అని పుట్టారు.
దాంతో యిలా సోరిపోయి వచ్చా
రేమో” రాజలక్ష్మి అలా అని లోత
లకు వెళ్ళిపోయింది.

ఆయనకు కాలాసేపు ఆలోచిస్తే
అక్కరికి నాకే నాకదారి కన్పించింది.
అంతుకు తర్కవితర్కం చేసుకున్నాడు
కూడా మనిషితే అభిమానమన్నది
యే వనైనా చేయిస్తుంది. అంతుకే -
తప్పయినా మరోదారి లేక నో
పుత్రరం వ్రాసి బడవుగా నమ్మూ
ర్పాడు.

* * *

ఆ మర్నాడు సాంక్షం కాలం
పార్కులో కూర్చుని ఆలోచించు
కుంటున్న రాజశేఖరంగారి గర్భకు
నుండరావు వచ్చి నమస్కారం
చేస్తూ “మీ పేరు రాజశేఖరంగారూ
కదండి” అన్నాడు... కూర్చుంటూ.

“వేనే... వాతోగాని పని వుందా”

“పెద్దవనేం కాదనుకోండి... మీ

ఈయన ప్రకృతాహార
క్రైస్తవమేనండీ!!

యింతలోనే కదండి శేష
వుంటుంటా...

“అవును యేం” అన్నాడు
అతడుగా.

తను శేషమూరికోసం వచ్చా
వనీ, శేష రూమ్లో తను వుంటో
న్నట్టు తెలిసిందనీ - కలుసుకుని
మాట్లాడాలనే ఉద్దేశ్యం వున్నట్టు
తెప్పాడు.

శేషమూరి గుంబి తనలో
రేగే అనిమానాల, గుర్తొచ్చి తనకు
తెలియకుండానే ఆయన అత్యంత
చూపించాడు.

నుదరావు శేషమూరి అన్న
మిత్రుడిలా అతని కథగా చెప్పి...

“...యింతెంతకండి. అతన్ని

యివాళ రోజు ఆయన కన్న కోడు
గురూ గౌరవించడం లేదనే నా
నమ్మకం. కానీ కడుపుక వుట్టిత
మూలంగా అన్నీ అనే అంధం -
మనక కన్నా గట్టిగా పెన వేసుకుని
మనుష్యుల్ని బంధిస్తున్నరోజులు
కనుక, అది నిగిపోతుందనీ, తద్వారా
గౌరవం బహు పాలవుతుందనీ
ఆయన అలోచిస్తున్నారు... ఇంత

నాకు కంప్రీకే తెలియకుండా చాచా
దమ్ము విలాసాలకు తగలే కాదు.
అటునా ఆ తండ్రి నిశ్చయించు
కున్నాడు. అఖికి నిశ్చయించి చతువు
గురించి రెండు వేల రూపాయలు
అయ్యకు తెలియజేసానే యిచ్చే
వాడు....'

'నిజమా...'

కావాలంటే అతన్నే అడగండి.
ఆ మిత్రుడు యెవరో కాదు శేషు,
కుద్య తరగతి వాడని తెలిసింది.
ఈ విషయాన్ని తెలిసి కలదీసే
శేషమూర్తి మాడంగానే పూరు
కున్నాడు. ఆ తండ్రి అనన్యాయకుని
అపైత విరక్తివడి పెళ్లి చేసి తన
చేతులు కడుక్కోవామకుంటే
ఇక్కడకువచ్చి శేషు దగ్గర దాగాడు.
నా కనుమానం. శేషుగారికి పెళ్లి
కావల్సిన అక్కగారొకరు ఉన్నా
రని, అట్టి శేషమూర్తి అతర్పు
వివాహం పెరిగి అడుకుని....'

కాశశేషుంగారు వివరాల ప్రశ్నిం
చాడు. 'ఇవన్నీ మీరు నాకు చెప్ప
డంలో...' అయిననుండే గుండెల్లో
అగ్నిం పోస్తోన్నట్లుగానే వుంది.

'మొకటిది నా స్వార్థం శేషవ
మూర్తి, మా చెల్లెల్ని చెనుకుంటా
నని రెండేళ్ళనాడు మీ మమ్మరా

యీటగాను మారినాడు. అప్పుడో
శేషమూర్తి చూచాన్ని బట్టి - ఇప్పటి
అనుకున్నాం. ఇప్పటి వరికామల్ని
బట్టి అయినగాను మాకు మొహం
చూపించడం మానివేరినా అదేవిల్ల
తరపు వాళ్ళం కాబట్టి శేషవ
మూర్తిలో మాట్లాడాలని ఇక రెండోది
మీరు శేషుకు మీ అమ్మాయిని
ఇవ్వాలనుకుంటున్నారని తెలిసింది.
అది నా అపోహ కావచ్చు. నిజం
అయితే మాత్రం నే చెప్పింది మరో
సారి అపోచించండి. నేను కక్షకొద్దీ
శేషు మీద యివన్నీ చెప్పకుంటేను.
జంతువును కొడితే అది మాట్లాడ
లేకపోయినా, తోకతోమా, కళ్ళ
తోమా తాదాశు వ్యక్తం చేస్తుంది.
మరిగి అక్కడ కగిలిన దెబ్బ, అతన్ని
రాక్షసుణ్ణి మరేమన్నా చెయ్యవచ్చు.
నేను రాక్షసుణ్ణి కాకముందే మీతో
యీ విషయాలన్నీ చెప్పగలిగినందుకు
నంజోపనకుదున్నా...' కాశశేషురం
గారు మూడవదనంజో వింటూవుండి
పోయాడు-మందర్రావు చెప్తాన్నంత
నేమా.

• • •

(వ శేషం)

“ఒకట తనాన్ని చుట్టుముట్టి దొర్లు
ల్యాన్ని కతరా కిడించి అనాథ
క్వాన్ని కిడించి కిడినినె పక్షాపదం
మానక బొకటే కాదు మృగాః
క్రిమికి కిడినా కి అనాది పిరి, అది
పిరియే శివన రీతి దీకే బలధిక్య
మని భ్యాస - అన్నాడో అధుఃక
రని.

చాలా మంది పై మాటల్లో
హృదయా వికళవిస్తారే మాగాది వాది

గాతు మాత్రం అ సొంత వ్యతిరే
కిసాదు ఈ ఇరవ యొక్క కళాజ్ఞులో.
అంటరితరాన్ని చుట్టుముట్టి, దొర్లు
ల్యాన్ని కతరా కిడించి. అనాథ
క్వాన్ని కిడించి కిడిని నింపుకునే
వాడు రూపవదానదే! ఇకొక్క
దీకే అది అనాది పిరి వాః శివన
రీతి అనిపించి తనాదించ మృ లెక్క
జున్నాయి? (మనమల రూపంతో
తప్ప!) ఒకవేళని ఏ అరక్కాల్లాడో

చాక్కు - పాకి మతి వేటాడు
 తున్నా - ముగి వాట్ని
 కార్ని - పాడు లేదా 'జా'
 లో - పదార్థం వస్తువుగా చేసి
 దాని - పాలు కలుపున్నాడు.
 కాదంటే - పదార్థం వాటి చేత
 రకరక - పీటు చేయించి దబ్బు
 తుపా - 'కొక్కురోకో'
 అని - విని విప్రమంది
 మేల్కొ - మహావతారం చేసే
 దాని కతుక - తరింది మరి తింటు
 వ్వాడు - దాకే చిన్ పులావ్,
 చిద్రో - బిచ్చం కాందూరి చిద్రో
 అని అందమైన పేర్లు పెట్టి - వాటి
 రక్తమా - ల్ని లాట్టులుచేస్తో తింటు
 వ్వాడు. మేకలు, గొర్రెలు, వందులు
 కూడా - వనిపి దాహానికి
 రక్త - కి అతిశయం కావటం
 లేదా - ఏ పాపం ఎరుగని
 కో - పు - పైతం భక్షిస్తున్నాడే!
 అంతే - కీవనరితి అవినీతి
 కాదు. - వాటికినాడు నిరీకాక్ష.
 ఇక మి - మి కిటకాడులా?
 వాట్ని - నాశనం చేస్తున్నాడు.
 దోమల్ని - లుల్లి చ వదానకి
 మంతు - పెట్టేడు. ఎక్కడో ఏ
 మీదవాడి - వాలిన రక్తమోతవ్వు
 అక్రిమి - దురికి ముప్పుగా వుండే
 త్వస్థ - క్తం లభించే అవకాశం
 వీడి - ఇది బాలిగాడి
 కిద్దా - సోదాహరణంగా
 ఎంతవా - పృథ్వీ పోగల్గు.

సైత చెప్పుకన్నా ఏ - సైత
 వాడేది ఒకటి: ఒకరిత - ముట్టు
 ముట్టి దా - పూర్తి కేదా - డీ చి
 అ - భవ్య భక్తి - డీ పు
 కోవశం మాన్యది - కేవలం
 అత - అదే అంది - కేవలం
 కియే - జీవనం వా - డు
 మ - (1) గజుక మొదటి - వది
 న - గజుక గాని కేవలం - లో
 అ - నమ్మకం ఏర్పర్చిన - డా
 ప్ర - పట్టదన -

తను కట్టుకున్న ఇలాలు - రో
 ఏక్సిడెంట్ - చనిపోతే ఇ - న్నా
 రెన్ - హాళిచేసిన దబ్బు - త
 తానుకి చాలా దూరం - వ్ర
 ప్రకాంతమైన జాగా - వ్ర
 మేదాకటి కట్టేడు భుగ - పు.
 మేడ గురి చి, వేడ - గాని
 గురి చి చాలా వద - లు
 ర - లో వున్నా - అని - కన
 వనరు గాని అతని వ్యక్తి - వ్య -
 స్వభావాన్ని తె - ను
 అతని పేరు వింటే - భుగ -
 వ - కేలంబులాంటి భుజ - డు.
 అతి తెలివైన భుజంగం - కో -
 అంతులో ఏకైక విష - మూగ -
 భుజంగం. అపవర - వా -
 వరే కాకునే క - క్త - భుజంగం.
 ఏ చెడవురో ఏ కత్తు - పు - డో,

విశవస్తిని ఎలా వట్టాలో అతను
 ఉగ్రపాఠాలోనే నేర్పకున్నాడు.
 అతను కాంట్రాక్టు వ్యాపారం
 చేస్తాడు అవ్యాపారంలో లక్షలు
 గడించేడు. ఇంకా / దిస్తాడు: అన్న
 గ్రౌర ఇద్దరు వచ్చేస్తున్నారు. మాక
 రాజా కుడి భుజమైతే అప్పారావు
 విదమ భుజం వాళ్ళే వ్యాపారం
 ఇంకా చూసుకోవారు. సికానీలు
 పెట్టడం - చెట్టి ల అడుకోవడం
 మాత్రం భుజంగంచేసాడు. అతని తె
 క్కించుకు వేల రీతి, ప్రాజెక్ట్
 అఫీసులకి, ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ల
 ఇళ్ళకి, అప్పడన్నదూ వీధివాడ్లు
 మున్నూ మార్నారాయణ 'మంచి
 కొట్టు'కి ప్రయాణం చేసే కొత్త
 'మార్బల్ మెనరీ కి ఇప్పుడు బలే
 రెప్టె దొరికింది. ఇంకా వర తుంది.
 పెద్ద వలక బడుం పేరు కెప్టె
 చాలు వస్తున్నాడు ముడి
 తెడుకు చేడ దిగడం? అప్పారా
 వెళ్ళి బేక్ నుంచి డబ్బు కిస్తాడు.
 కొత్తపన్ను పెట్టుకొని నూతన రాజా
 ప్రాజెక్ట్ అఫీసుల కంటూ తిరుగు
 తాడు. విన్నీ బుడె- దేవతెస్తాడు
 మరి, భుజంగం మేల అగ్గిన అవ
 తరవేపు ది? అవలిదేదీ 'అవల్
 రెట్' కారణం కాదని మరోటుం
 దని ద్రవివరీణి అంటుంది తప్పిస్తే
 మరొక కరమానానికి తెరీడు. అదే
 విలుంటు —

• • •

తెలంగాణింది. 'నా గతన్నా వి
 కింకా వెలారేద. వా రు డన్ లో
 బెడ్ మీ ఖిదైవ అఫీసు పిల్ల
 నిద్రపోతే... గ
 రన్నాన్ని చూసి భుజంగం పులి
 మీసాలు మేలెసేడు 'కర నాయా
 లకి క్రలా నిద్రే అడ సేకేనక
 - అనుకున్నాడు. 'పావం అ జాలి
 దర్శిండు. అదయ్యేక మేడ కిటి
 దగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు దే: క్రలా
 రేమిదన్న దేవతా వస్తే ల్లా తెలబ
 చేఘా - కిల అకాశం వెలుస్తు
 న్నాయి. దూరంగా నములలో
 విశ్రాంతి కాజం అలా హా గాగా
 నడుస్తోంది. నీలం అంగం ము పిల్
 తివాచీ మీద వజ్రాలూ మార్కెటిర
 తాలు నముద్రం మీదవకే వరుస్తు
 న్నాయి. వీధి మూసినా గతర... వే
 గుర్తొస్తోంది భుజంగానికి. ప్రిగా
 వచ్చుకుంటూ కభయ్యేళ్ళ భుజంగం
 వదులున్న పాతికేళ్ళ చిన్న... వైపు
 చూసి చుట్ట ముట్టించేడు గుర్తుక
 పొగ కులుకా మళ్ళీ కటి కేపు
 రృప్తి కరతృడు. చుట్టూ అశవి
 ముఖంలో రంగులు మారే ఏదో
 వీడ కలొచ్చినట్టు - నాగరత్న తో
 లానన్సేబేకి కార్లో ఏకా రెత్తే
 'ఇమ్మా' గుంటులు అకారం
 చేసినట్టు: కా గు తున్న కిక్కిలో
 బొదింప కప్పించినట్టు, తి... న్న
 కోడి పులాపులో అన్ని ఎముక

శ్రీ చాముండేశ్వరి జ్యోతిషాలయం

హస్తరాశిమునికము, సంఖ్యా
కాత్రము, జగత కాత్రము,
వాస్తవ కాత్రము, మంత్ర
కాత్రము, ప్రశ్న కాత్రము,
అంబ దోషములు, ఇళ్ళ
స్థానము, కాలగ్రహ దోష
ములు, గ్రహభాధలు, విశాచ
దోషములు జాగుచేయబడును.

మునుకూల నివారణ చేయ
బడును.

గ్రహదోష పరిహారమునకు
నవగ్రహ శాంతి యంత్రము
పర్యజన చక్రికర్ణము, సంశాన
ప్రాప్తి యంత్రము, మహా
కూలిని యంత్రము వివాహ విహేచ్ఛా వి. కృష్ణారా
యంత్రము, పరస్వతి

శ్రీ చాముండేశ్వరి

ప్రాఫెసర్ :

యంత్రము, ఉద్యోగ ప్రాప్తి యంత్రము, మహాలక్ష్మి శము,
వ్యాపార అభివృద్ధికి, రోగ నివారణకు, భార్యాభర్తల
విలిరాణి కనిగి, అష్టమ కనిగి, అర్ధాష్టకని మొదలగు శము
లకు యంత్రములు యివ్వబడును.

హస్తపరిక్ష రు. 5-00 | ప్రశ్న 2-00
చక్రము వేయుటకు రు. 25-00 | హస్తజాతకం 16-00

(ప్రజ్ఞిత తేదీ నమయము - యివ్వవలయును.) శాగముల
ద్వారా సంప్రదించవచ్చును.

ఫలితములు వి. వి. వి. ద్వారా పంపబడును.
ప్రతిరోజు ఉ. 8-30 నుండి 12 వరకు, సా. 4-00 నుండి 5-30 వరకు

ప్రాఫెసర్ వి. హేచ్. వి. కృష్ణారావు దాశరి,
శివకామంత్రకాత్రవేత్త, (నియర్ కాలెజ్) మాదవరం, విజయవాడ-4

మొక్కల పుష్ప మహా సాధిగా
 పైలె పోయి భుజ గం అంత ఇదిగా
 పైలె పోయి భుజ గం అంత ఇదిగా
 భుజంగం భుజంగం భుజంగం
 తేసివవాడు బావిగాడు, వాడో
 ముప్పియ్యి బావి మేడ ముడు
 విలసిల్లి భుజంగాన్ని విడుతూ
 మిడుతూ చూస్తాడు. నూనె
 గుడ్డల పీల్చిల్లా తిలకై
 ముడుచుచు భుజంగం పీల్చి తిలకై
 భుజంగం పీల్చి తిలకై
 లేచి చింతి చూస్తూ వాడి తుమల,
 జడదారిలా పద్ద జుర్రూ, విడకల
 గూడులా పు గెడ్డెపూ వాడి
 తున్నాయి పాడుపుటి ముప్పయ్యేకు
 వెళ్ళి జరిగింది వాడప్పిల్ల పీ
 ఎముల గూడులాగే పుండేవాడు,
 పుండువాడు. చచ్చి పడకూటానానా
 అలాగే పుంటాడు, వాణ్ణి చూస్తే
 భుజంగానికి ఒక్క ముటు. చచ్చి అంత
 అవస్థ. వాడెన్నోసార్లు తోటలో
 వచ్చాడేనే భుజంగాన్ని చూసి
 చెయ్యి చాపేడు ఒకసారి కూడా
 పైపై సానిన పాపానసోలేడు
 భుజంగం పాపం వేసేవాడే - గాని
 అ వెధవ చూపులు భుజంగాన్ని
 వెయ్యవీడందా లేనయి, 'బాబూ,
 భుజంగం బాబూ - దరమరాహ
 బాబూ పుష్ప యిప్పిచ్చావో
 అంతే - పోయి గాడిదో అని

వో కావచ్చు పారేసేవాడే కాని
 వెధవకి ముప్పెత్తడంకూడా తెలియ
 ముప్పెత్తడాడు భుజంగం, లేవోతే
 త కాతగారి ములేరో ఇక్కడ
 పుట్టిపోయి 'లే' విచ్చి
 చాస్తాడు ముఖం పంపి కౌంట్.
 చాలా పద్ద జన్మాయ పాత పని
 పుట్టలేని దొంగ చూపుచు వాడి
 కళ్ళలో

'వాడప్పు వాటియ్య' అన్న ము
 ధీమాగా చూస్తాడు. ఏం ఇవ్వక
 పోతే - ఇవ్వకపోతే పోమింది. వాణ్ణి
 పంపి! అన్న ము విచ్చి
 పాడు అందుకు భుజంగం
 ఎప్పుడు వాడికి కర్మం చెయ్యకేడు.
 అదగద - భుజంగం పాపం పడిన
 వచ్చుల్లా గుండె పిళ్ళెయ్యా
 లన్నింటికీ

అంతలో మంచంమీద వడకున్న
 చిన్నది కబ్బెంతు ఒత్తిలింది.
 మెల్లిగా లేచి మంచంమీద
 కూర్చుని సుకారంగా ఒక్క విరుచు
 కుది భుజంగం నాగరత్నాన్ని
 ప్రేమగా చూసేడు మీసాలు
 మెలేతున్న భుజంగాన్ని చూసి
 'ఎంతోయి దేటి? పంపి పద్దక
 వతున్నది.' అంది

'ఎంతోయి దేటి? పంపి పద్దక
 వతున్నది.' అంది

నాగరత్నం లేచి పిరికింది

చీరక చిప్పలో 10 పరుగుల జాకెట్టు
గుడిలు పనిగా వున్నాయోలేవో
చూడండి. ఖరీదైన కమీషింగ్
చీడి భుజించండి. ములా
బాగా అన్న చుక్కలు ఆ తను
తరచుగా తినండి. లాంటివి
మొహాలు గల అడవాళ్ళనే ఎక్కువ
చూడండి. కానీ, మందుముక్కతో
చేసి చిట్టాల్లాంటి ఆడదాని
మొహాన్ని పరమాన్నదూ చూడండి.

వుండలేడు. అంతేత కాగా అపేక్షగా
చూస్తున్నాడు అపేక్ష ఇలాంటి
లాంటిదికాదు దానికా అధికార
మునిం భుజంగం క్కవనిల
ఒదున్న గానీ కర్కం కిటికీకంటి
బయటికి చూసింది

నీలం అంశం ని తెలిసి
మేఘాలు చూసి వాగరత్నం మనము
రెంరెవల రింది. రాజవాంశలాటి
పిడమూపిసి గుండె వున్నా బాగింది.
నీలం ర గు పని లిం తెల్లారెడ
రౌతున్న బర శిరశాబు చూసి
వంభమంతో గుండెల మీద చేతులు
వేసుకుంది.

అబ్బ కు కిటికీద నిలబడే
రంగుల మృత్యు కూర్చున్నవాడి
ఇంకా యేమో అనబోయింది, ఎటో
చాలా సీయన్ గా నివట్టి దూడ
ప్రారం తింది. భుజంగం కంగా
రగా అని చూసింది. అక్కడ
వుంది?

అక్కడ దేశంలోవున్న దరిద్రం
వుంది.

అక్కడ ప్రపంచంలోని చూడాలా
వ. కా ఫింది.

అది దబ్బర్న వాళ్ళూ. వాగరత్నం
లాటి వాళ్ళూ గానీ బాదడు కాని
వాగరత్నం చూసేంత మామూనే
వుంది. ఆమె కి వున్నది అతుక్కు
సోయివున్నాయి.

మేడకింద నిలబడి యెటో

అరోగ్య ఆనారోగ్య
మనస్సులలో మహిళలు
అరోగ్య
భౌతికములకు
అభివృద్ధి

అర్ధ

రెండువర్షముల పైగా
ప్రసిద్ధిపొందినది

కెసెరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
బొయిపేట, మద్రాసు-4

ఎలెక్షన్
పీఠారామ అవరత్ శ్రీధర్ (ఎలెక్షన్)
కియతాద. పిండరాది. పదిద
అరహంపురం. కింగురూర

చూచున్న బానిసాడు అప్పుడే ఎందుకో తలెత్తి చూసేడు అదే వనయానికి - ఓమిని నాగరక్షం కూడా సంతోషించింది. చూస్తూ అలాగే పులికిపెట్టింది బానిసే తే చూస్తూ నాగరక్షం గుండె కలలు మది... తనకు పోయింది ఎప్పుడో ఎన్నాళ్ళకిందో - ఓ భయ కరమైన చీకటిరాత్రి నిద్రలో చూసిన వీడ కల అకస్మాత్తు - జ్ఞానం వాని పట్టు విలవిలాది పోయింది జడల కట్టిన ఈ కి, కలి కల గూడులా నున్న గెడ్డానికి మళ్ళీ వున్న కు. రెండు రెండు ఎక్కిని - గాజు గోళాలూ - భూతం కళ్ళలా అవేని భయం వేయి. జడల కట్టిన జాతు ముగిసి పట్టి అడిమిలో నేత్రాని గుర్తు తెచ్చి నాగరక్షం నవనాడలూ కంపించే పోయేయి... 'ఈడు బాచిగా దేవా -' అని జారి పడిన నువ్వో అనుకుంది.

'ఎటులా అమ్మపైసవ కాసి అలా నూనన్నావ్ - అడుక్కొన్న అడ్డ మాడక కరిద్దం' అన్నాడు భూత గం. ఓంఘిమివ గొంగళి పురుగులు పిరికి ప్పెడత అవహంతో

'అడు దొంగకనంతు సేస్తాడా?'

'ముప్పైకడ - దొంగతనవో - లేకపోతే రెడూవో సేస్తాడు. అయన్నీ మరెక్కడా ముందరైరు. లాసి మొంకడుక్కో. కింద

తెప్పి కాసి, కనిసి తెలు మహాయనో పెస్తాడు.

'అడిక్కడికి రోజూ వాడా? మళ్ళీ అవెదన గురి - ఓడిగే వరికి భజంగా కి - తెలిసింది. కాని పట్టుకొతం. భయపడి పోతుంటే మోసాని కాంతంగా - ధానం తెప్పెడు.

'మాడ్రకా... అడిక్కడి - జానానా పుటాడు. అది తెలు నాకు పెద్ద సిరాకు వీడో - బుగారి ముల్లెక్కడ దాని తెట్టింట అని సెయ్యే సాస్తాడు ఎంత - రివాజును, అలాగే నిలబడి నిలబడి పోతాడు పిచ్చెదవ -'

'సావం...'

'అలా అని జారిపడే కొంత క్కొరివెట్టే అరివి భయపడి కత్తి వన తెక్కెడుంది సెప్పు?'

'అలాంటిలు ఎంతమందో పూసే కాని ఈడిలాంటి కనిష్ట బ్బురత యీ మా సెపందికలో నానెక్కడా మూడేను'

'అదెవడు మనోడు. అడి ఇటు కేరి - ముసిబకుటు అని ముక్కాగుటానికే నచ్చాదికాల్లా పుండు మంటే మూతం పూడలేకపో'

'వా కల్లతో నాన్నాసేమి, లంక మంది ముప్పైదవలో వా కల్లముండు లచ్చాదికాదులై అద్దన బకుట కున్నాడు. ఎలాగనుకున్నా వేటికి

అతి బుర్రా - ఈడి బుర్రా కొట్టినది
 వారిను దబ్బులాగానే సారాబాబు
 లెట్టడం - కుండను పారానీ అది
 కుండ్లల : కుండ్ల కలిపి అట్టాను
 అంతే మర్రానుగు రోజులికొందరి
 వనాలాటి మేడలు పీకం... అది
 రాద నిల్లని నేర్చి 'కంపి' అని
 లెగడియ్యడం ... ఇదంతా అది
 మా యు. అప్పేయం, దప్పుట్టయ్యి
 పేరినోడే లోకంలో దిరిగి
 బతుకుతున్నాడు. లే నోడు లేడు.
 మాయిలేందే లోకంలేదా? మాయ

అట్టేయం (పూ. నెయ్యినోడికి కూళ్ళే
 చిన్న మాట! ఏంబి, అంతే కదా!)

అట్టేసారి భుజంగరం ఉలిక్కి
 పడ్డాను. ముచ్చటవతి కప్పుకోడినీ
 పట్టుకుంటే అది మనిషి భాషలో
 మాట్లాడితే ఎంక అక్కర్లేదానో
 అది అక్కర్లే పూ. ద్వాదు కొంత
 దిగి 'మన్నంతి' అని వీ కి నిల్చి
 పోయింది' అని కలవరం ద్వాదు.

మాడక్తాలూ, నిజంబి నా
 నొచ్చుంటాను. అకదాయి నెప్పినా,
 అది కల్ల గుంటుచ్చెప్పినా నాన్నిజం

మీ కేశ సంపదకు

అట్ట అద్భుతంగా ఉండేటట్లు చేసి
 మీ జాబిలో అటువంటి కత్తి సహాయం
 అవ్వాలి - మీ జాబు సహాయంగా,
 చక్కగా పెరగడానికి. దృఢజాతికి.
 అవకాశాలి.

మీ వాడి మీకుమీ పాతగాన్ని పుట్టి
 చేసుకోండి. మీ జాబు సహాయం.
 అట్టా పెరిగి పెరగడానికి మీకు
 ఉంటాయి.

*** సరికొత్త ప్యాకింగులో వస్తున్నది**

రీటా

రీటా ప్రతి చోటా
 దొరకును

రీటా కంపెనీ, గోంబాయి. కలకత్తా, మద్రాసు

ఇ ము కుంటా నీ ముపు నెప్పింది
 విఃపూఁ - : జ (న్నరా | నోతుల
 ముయిపేసే ఎ ట త క కే వు.
 ఇంకోడి కన్నెయం సేస్తే నీ ముక్కి
 పేయం రంగడు, పని దీ (వె) గ
 లతు మ్మ. తోడి దీఁవాచాల,
 అదీ. రు. బజార్. తు మదు
 లాడిసింగులో నూడు అంతె. తు
 గోల్కె తోడే సప్తన్నాడ నయం
 అదేతో నెహా వకొ. : వ్యాడ
 దానివి. ఒ గోడ : జి వుంటావు
 వీ మనస్సెదూ నేయం గరించే
 గాని అక్కయ్యగారి చాలా చతు.
 కాని బయట పెవంచికంలో ఎంత
 క్షేయ : క్షేయో అ బగతుడికేనా
 ఎరితుందో కదో వాకు తెలు. నా
 పంగలే నూస్కొ ఇతకలెక్కి వోడ్డి;
 మేసిరి గాబ్బయేము. అస్కొ సి
 ఇతక్క ప్రాటునయ్యేము. అ యెనక
 రేలు కంట్రాట్టు య్యేము. ఎలా
 గ ము కు న్నా వేటికి ముంవెంత
 వాయెంగా కొటిపణ్ణినా ఇంజినీరు
 తాబుకీ దిబ్బి నముకీతేగాని 'పరుకు'
 మనకివ్వదు. మరాడికి లంకు కది
 విం చు గోవా లం తు కొలేవనో
 దక్కెక్క వెయ్యారి గద. సిమ్మ
 టు లో ఎకు కనుక కలిపిగా,
 మనకి కబ్బులు కిట్టవు. మం నా
 ములాసాన, పంగతి కూడా నెస్తా
 విను. సాం తా కూడా దుని
 గోల్కెం టు నెట్టు చేసింకి.
 వనోక్కలా. తోళ్ళో నీకు తెలింది

గాతు కద. ఏటి నెయ్యెద్దంటారో
 అదే సేసాను. 'సారా' అ. ది హ
 తాగి. దోహాయ్ తప్పు లేదూ
 అ. తు : తద్దో నీ తెరికా? వి
 క యాలా సారా తాగకు. సారా
 సావులు సోడా సావులు నెయ్యాల.
 మం గోల్కె తోడలా ఎ. తుకు
 సేసేడు కాదో నీకు తెల్స.

“ఎదురు సేసేడు కాదు.”

“తెల్సా సేసారాసావు క్లిక్కి
 లంకాలు ఛోవేటి మిరి! కి దూ
 వీరికదీ రూపాయిలూ నెల్లెలా
 అల్లి ముదువు కదారు. అల్లు
 కలగా వుంటారు. వారా అమ్మ
 వోల్సా వ్లగా వుంటారు...”

“వజ్జి నెడిపోయేడి జవేవే
 గద!”

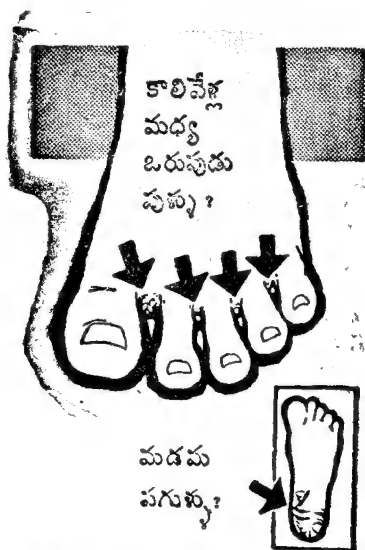
“నూసేవా. తెలివంటే అదీ
 తెలివి. ఎకదెలాపోతే మనశేల?
 మనం మకవుంగా పుతార.”

సరాంతపోతూ వింటోంది నాగ
 రత్నం.

“సరేలే. తిటి గురి వి నెస్సే
 తారత మంతపుతాచి ఎద తా
 ఎ. తగానీ వే మకం కిడుక్కొ.
 కానీ, ‘ఫి. సొక్కి’ కే. కి. గివి
 లోకి ఎలాస్తాను” అని భుజంగం
 వరకరా. తిటి కలిపి యే.

అంతలో నెట్టు కుట్టు న
 కింకి ఉటుక్కున కిటికి దగ్గరికి వెళ్లి
 కిండికి చూసింది.

బాధిగాడు (తా: కే కొత్త
 కాదు వాడు) నిజవా లును,
 అప్పుడు జగత్తు: వివక్షించి
 పువ్వులేరు వక ముళ్ళు / దివెళ్ళో
 వుండేది. అప్పుటి: జగత్తుని
 వయనూ వంపులూ రా తు అలే
 డెక్కుటాయి. బాధి: డి - గ్యుడు
 ఏ పదేళ్ళో వుటాయి. వాళ్ళ
 నాన్న కాగుకాదు అస్సలేదు.
 వాడెన్న కథలు ప్సే డో!
 అలా పదేళ్ళకెక్కు వ తల వయ
 సొప్పింది: ఒంపు లొక్కం. బాధి
 గాడ్ని పెళ్ళాడి నుటంగా కాపురం
 చేద్దావని ఎన్ని జల్లా: డి: గాలు
 అలిందో! కాని అవి నిజం కాలేకు.
 తల్లి బలవంతాన. రజస్వల అయిన
 అనంతరం ఎన్నయే డి: గా డి
 పక్కలో వదులుంది. ఆ తర్వాత -
 ఎన్నెన్ని శాక్కు- ని: వె హాకో-
 చూసింది. ఆఖరి కొనాడిగ, డ యీ
 డి: గలోకి వచ్చి వడింది. కొన్నాళ్ళు
 పోయేక తనలోని జననశ్యాంన్ని
 పోతాయి. అప్పుడు తననో కుక్కని
 తరివి కొట్టినము ఛి కొడూ: గదరూ.
 అలా పెళ్ళగొట్టబడా: తన బతుకు
 ఏ యేగిసాలో వుండు. లేదా
 పీఠిని వదుంది. అప్పుడు అమా బాధి
 గాడిలాగే - విత్తిదానా కన బడ
 గ్రతివాళ్ళకి చెయ్యి చాపగ- ఛక
 అనుకుని నుడిగాలి: లేడిలా వడికి
 పోయింది వాగరత్నం.

ಲಿಚ್ಛನ್ಯಾ

వాడండి

DZ-1613 CR-JG

బాచిగాడి నీళ్ళు తాగడం అయి పోయింది. ఏదో మురికిగుడ్డ తీసి ముహం తుడుచుకుంటూ మళ్ళీ మేడ వేపు వదిలేడు. మెట్లు కిక్కిరిస్తూ బయటకు. మేడగోంట్ల గబగబాడిగి తింది కొద్దింది వాగరత్నం. వీధి గుమ్మం దగ్గర తలుపు వారగా నిలిచి బిధి వేపు చూసింది.

వీధి గుమ్మం దగ్గర ప్రాంతానికి కట్టి కియబడిన ఒక అలైషియన్ కుక్క వుంది. అది బుద్ధుల అంటి సామాన్య వరచాపిపు దెబ్బల నమ్మడానికి వీలేండా వుంది. గోధుమ రంగు భాయలో వున్న పులిపిలది. భుజ గులాగే దాన్ని పాము చూపు. దానిని పాము పోరలు. అది కుక్కగాని ముప్పివాలు. దాని తెరడు ముచివాడో ఎవడు చెడ వాడో - హిటా - మాకూ - అఖిలి దాని యజమానిక్కు తెలివంత ఎక్కువగా తెచ్చి రోజుకి రెండు కేజీల సేకమాం పూర్తి అడబ్బాడు వీళ్ళ మీద అవలీలగా తింటుంది. మాంసం కూడా, అన్న పూర్తి కలిపి తిలే ఒక్క మాంసం ముక్కలే తిని అన్నం మెతుకుల్ని చూలేస్తుంది వర మాంసాన్ని కూడ - ముకలాదిలేని అంటి అవలీలగానూ తింటే వేర్పు గల శునకరాజం అది దాదాపు ఏదై పం చోడల పిక్కలోని రక్తం దులిచానిన వరమాంస భక్షి అది.

దాన్ని చూసి ఒకో అండు భుజం గవే హదలిహతు ఒక మిగతా కాళ్ళ రెట్టా - బ

అంత గొప్ప ముఖం ఏదీ కుక్కముందువాది దుమ్ములు విడుస్తో నిలబడ్డాడు. గాడ్లీ విచిత్రంగా కూడ దుభాభామని అరవలేదు. దాని జాతిని వాడు! పరిగిరి జాతి ముఖం కుక్కముందు భరించే సాహసం పెట్టాడు ది-కుక్క సాహసం ముక్కల్లే తిని అన్నం వేళ్ళో గాడు. అన్నం పంటిమీద పడింది. 'తమాషా' కనిపించింది కావలో పారేసాడు బాచిగాడు గబగబా అటు వరుగెతి అమురుతు నీళ్ళలోని మెతుకుల్ని నీడు తింటాడు పంకృతి-తింటాడు అది చూడడం వంటివి దిక్కలో అంత మంది పర్వాల అలా ఉత్తంగా వుంటాయి బాచిగాడలా తిన్నాక వాడు వక వకావని నవ్వితిడు. బదులదేకాన్ని చూసి భాగ్యవంతు మెక రేకంవాడు కత్తుల మారింట్లు ... ఫిరగులు పేల్చినట్టు ... బాచిగాడు వేసిపట్టు.

బాచిగాడు దాన్నో అవలంకరిస్తే భావించడు కుక్క. వంటవాణ్ణి దినంగాచూసి, ముఖం పంపి గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ చోటికి పోతాడు మళ్ళీ మర్నాడు అదేవేళకి తయారౌతాడు,

కాకా రోజురోజులా జరగలేదు. కేసి కూనం కూడా, అన్న పూజారీలైన పింగాణి కళ్ళలో తెచ్చి తుక్కుముండు పెట్టుకు వంటవాడు తగ్గిదవ్వట్టులాగా - ముకల గుట్టులాగా పున్న బాచిగాల్ని చూసి, 'సినిమా దిష్టి పిలకా తయారయ్యేవా?' అని వల రించి లోపలికి వెళ్ళిపోయేడు. అహారము మూతి ముందు పడగానే వెషీనా వశ్యపే తుక్క అన్నాన్ని చిని కడలేడు. మెదలేడు మూజాడనైనా లేడు. ఎంత వేగిరం తింటుదా ఎంత త్వరగా మిగిలిత మెతుకులు తిండావా అప్పుడు పున్న బాచిగాడు అన్యరూపయేడు దాని కళ్ళలోకి కళ్ళుపెట్టి చూపేడు. తుక్క కూడా వాచివేసి చూపుతుంది. 'వరే-వేసింది తింటావే నుకో' మిగిలిత వానింగిలి మెతుకులు తింటావా? అని బారి వడుపుట్టుకుంది దాని భావం గ్రహించేడు 'అవునరీ, రోజులు మారేయి. మనుష్యులం కొందరం వివ్వదు తుక్కలకన్నా అధ్వాన్నంగా తయారయ్యే మది నీక్క బతుక్కన్నా నీచం. ఇప్పుడు మీదే కాజ్యం. మీరు తినాక మిగిలిందే వేపు తింటాం. ఏం చేస్తాం అవహయంగా చూశాడు. తుక్క అటుకిరిగి వడుకుటి పేటో మాంసం అలాగే వుంది. కళ్ళకి ఎంత దగ్గరగా జరిగేదు. తుక్క తల తిప్పి ఫ్యాకేడు, ముందుకి రా! అన్నట్టు చూసింది. బాచిగాడి గుండెలో కొండంత ఆక, ఒక్క పూవులో

వశ్యం అంటుకున్నాడు. 'కుక్కేమీ అన్నా. గబగబా ఈ పూ అ పేతా నోటాకి ఒక్కకుని పేలు ఖాళీ చేసేడు. ఆకన్తింట్నంత సేపూ కుక్క వాటి విచిత్రంగా చూసింది. మూతి చుట్టూ చుట్టూ కుక్కకి రెండు చేతలెత్తి దంపుతుడు వానిగాడు. 'తరీ, మూడోచేతు వాటి చీకడు పుట్టా గజ మెతుకలేదు' కర్కి మంది పల్లె డా కలెక్టర్ నాయి. రిన్మమి కనోజీ - వాళ్ళు దుపు నిండా తుడెట్టు ముపు తుక్కరి కాపు. అన్న పూర్వ మృతల్లి. అన్నాడు బాచిగాడు.

తలుపు బాటునున్న వారత్నం గుండెలో కుపాను, చీకటి, రాళ్ళ వరం... నుడిగాల్లా మేడమొదికి వరి గెట్టింది.

వంద రూపాయల నోటుతో కిందకి జరిగి వీధి వరండా మీదకి వచ్చింది. రోడ్డుమీద కెక్కి దిక్కులు చూస్తూ వచ్చి.

'బాచీ' అని కేకేసింది వాగ రత్నం

అది కేకే అయినా పిలుపులా లేదు అంజులో కరుణ వుండి. నట్ట కడితండ్రిలో మునిగి పోయి మగపి పహాయంకోసం చేసే ఆశ్రం దవంలా వుంది.

గుండె గుడుట్టు తడిసేనట్టు అక్కపొరి వెన్నదిరిగి చూశాడు బాచీ. వెనక్కి వడిచాడు.

'నే నెవరో తెలుపా' అంటి వాగరత్నం.

'తెలిశి.'

“పోనీ-అదే మంచిది” అనుకుంది.

“ఇకగో ఈ వాంఛ రూపాయలూ తీస్తా. ఏ నీనిహా అలు కాదేవా నీన్న కిరిబడి యెట్టుకో రోజుకిన్ని గండినీలు తాగి నీ మకవుగా వుండు” కిరి - ఇతని మంద రూపాయ నోటులున్నా.

టా-గాడి కా మాటలు ఇంద్ర జాలంబా లిచ్చించి ది. కలా నిజవాంఛ మున్నాడు. “జవేనేహో!!” పీర్లాండ్లోని నోటు టాటలే క చూస్తూ నిలబడిపోయెను

అతని కిక్కురిక వచ్చుచున్నా జారాగిరి-టు బోదోన్న సాములా భుజంగం కిందికి కేడు కళ్ళెరగా వున్నాం. నాగరత్నాన్ని అప హ్యంగా చూసేడు.

“ఏదీ మరణాలు?” అని గర్జిం చేడు.

“ఏళ్ళును” అంటూ నిశ్శబ్దంగా నాగరత్నం లోపలి వెళ్ళింది. మేడ మెట్లు ఎక్కుచూంటే “అబ్బా” అన్న తేక వినిపించింది. గాభరాగా కిదికి దగరకెళ్ళి కిందకి చూసింది. పైలు కచ్చెకట్టిన భుజంగం కడికారెత్తి బాచిగాడి దొక్కబాదో కాపు తన్నేడు. “నాయినోయ్” అంటూ బాచిగాడు నేల కరిచేడు. కడుపు లోని ముట్ నో బిర్యానీ అం కా భక్తున వాంతి అయి ది అద్భుత్యం చూడలేక వగిరిన గుండెతో భద్రాలున కిదికి మూసింది నాగరత్నం.

“అబ్బ, యీ మడుమలెంత కులోలు!” అనుకుంది.

● ● ●

అ మర్నాడు యం ఎనిమిది గంటకి—

భుజంగం సోపానా తూర్పు వ్వాడు. అతగాడి చేతులో ఏకా దిదేకి పుస్తకం వుంది. అందులో అందమైన అడవాళ్ళ ఫోటోలు, కగ్గుంగామా, రేర్ కగ్గుంగామా వున్నాయి. వాట్నీ చూస్తూ భుజంగం మీసాలు మెలేస్తన్నాడు. అప్పుడే తంకి స్పృశం చేసిక నాగరత్నం ఫేవ్ గారికి తలార వెట్టుకు బోంది.

ఇంతలో వనిమిషి గదిలో కొచ్చింది. “గదంకా గరిజాగా వుండమ్మగారూ! కడిగి స్నానాచి దూవం ఎయ్యమన్నారేదీ?” అనంది.

“సాంబాచి దూవం వేచి సొలుచే ఎర్ర మొగంవాం? గదకం తెచ్చి దూవం వెయ్యి. అప్పుడు వి గది లోని కుల్లా మడుమల్లో కల్లా పోడు!” అంది

వనిమిషి నాగరత్నం మాటలు అర్థం గాలేడు. నాగరత్నం భుజం గాన్ని చూసి కిసుకున నవ్వింది.

ఈ పండకికి రలేత్తిన భుజంగం “ఏమేదీ? ఏటంబు వ్వా వు?” అన్నాడు.

“ఏళ్ళును” అందింకా న స్త్ర కూపే!—

●□●

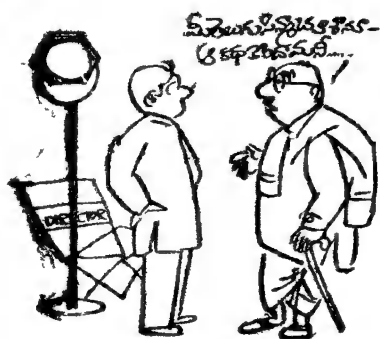
చిత్రనిర్మాణ

* గ్రామ చిత్రసౌందర్యం

తొలి చూసి మెచ్చుకున్న హిందీ చిత్రం లాంటిది మీ వుండవలసిందిగా, అకథను మార్చి తన యిష్టప్రకారం రాయించుకొగలవనే తమ్యం — కథ, స్క్రీన్ ప్లే-నిర్మాణము, అది అవ పేరు ముందు తెలుసుకొన్నాడు ఒక నిర్మాత తెలుగు చిత్ర ప్రారంభించినాడు.

కాని - అటుకున్న మార్పులు ఏమీ జరగలేదు. హిందీ చిత్రానికి మక్కికి మక్కిగా వుండి తెలుగు చిత్రం

హిందీ చిత్రాలు ఏ మీద దావా వేస్తారు ఏ పేరు మాత్రం

వేసుకోడు. అప్పుడప్పుడో వేసుకుంటే వేసుకున్నాడు — అని నిర్మాత శ్రేయోభిల ఘటన పాచ్చరించారు.

“మరేం చేద్దామా” అని అలా చిన్నా వూడగా తెరెక్టర్ కార్లొంది దిగుకున్నాడు.

“అయిన పేరేలేయే” అన్నారు శ్రేయోభిల ఘటన

“కథ స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం” ఈ మూడూ డైరెక్టర్ పేరు ముందు తలించాలి. చిత్రం విడుదల చేశారు

“హిందీ చిత్ర నిర్మాతలు దర్శకుడి మీద దావా వెయ్యరి - డైరెక్టర్ యిచ్చిన ఫ్రీటుస్సుకి కాస్తా -ంగలి” అని నిర్మాత, అయిన శ్రేయోభిలా ఘటన అతిమా వున్నారు

కాని - అ తెలుగు చిత్రాన్ని చూసిన ఒక అమెరికా నిర్మాత, అకథను దర్శకుడి దగ్గర కొన్నాడు.

అ రోజును చీ అ దర్శకుడు కథ పడు కూడా అయిపోయాడు.

వేదే 'క్షిప్తి కటాక్షం' చిత్రం
బ్రహ్మచర్యమని విడుదల!

ధనలక్ష్మి నిజంగా కటాక్షిక్తుం
దనీ, చిత్రం పే సార్థకం చేసుకుం
టుందనీ ప్రత ఆశ - జోషికి
అందనా!

విడుదల రోజున అలన్యంగా వచ్చే
ప్రేక్షక అభిమానుల సాకార్యాగం -
టిక్కెట్లు కొని అమ్మేవారంతా
అభియేటర్ దగరే చేరారు. మేటనీ
అయి 'యి'ది. మొదటి లుట
ప్రారంభ కావాల్సివుంది అప్పుడే
రిక్షాలో తున్న ఇద్దరి యువ ప్రేక్ష
కులు గా ఒక 'బేరగాడు' వచ్చి-

'రూపాయి పావలా టిక్కెట్లు
కావాలా సార్' అన్నాడు

'ఎ... ' అన్నాడు యువకడు

'సార్' పావలా తగ్గించుకొండి'

'ఒరే బంటుకొన్న టిక్కెట్లు
తెల్లవు అని అర్థం వుందిరా-' అని
పేసాడు సార్ రిందాడు.

'అది పాపం' అని మొదటి
యువకడు బుకింగ్ ఆఫీసు దగ్గరకు
వరదరా వెళ్లి -

'మీ కన్న పావలా తగ్గించి
బయట టిక్కెట్లు అమ్ముకుంటే, అవి
తెల్లవు' అని లాగ సార్' అని
అడిగాడు

'మా అోర్డులు అంతేసార్'- 'శగ్గు
మందరి చిత్రం వస్తోందని మూడేళ్ళ
నించి అంటున్నాం - ఒచ్చిందా శి

అప్పే!... ఏం ఫర్వాలేదు. కావండి.
బుక్ పాసి జానంకి. 4810 ర్యాత
న బుక్ పాసిందాడి. మేటనీ టిక్కెట్లు
వేసి! అ) పలహానుచ్చాడు.

మొదటి యువకుడు వచ్చి
వయ్యా టిక్కెట్లు శి' అన్నాడు.

'మ్యేకాన్ సార్'-

మరో బేరగాడు వచ్చి - '30
పెంటు తగ్గించి తీసుకోండి' అని బతి
మాలి అమ్ముకున్నాడు.

'అన్నాడు పుదయం దివప్రతి
కా- టిక్కెట్లు దొరక్క నిరాశతో
వెళ్లి యి ప్రేక్షక సహాయులకు
మా గా మభూతి - ముడుగానే
జాగ్రత్త పడండి-' అన్న వకటన
చాసిత మిత్రులు ఇద్దరూ తమ
మిత్రులతో నవ్వుకున్నారు.

తెలుగు చిత్రాలు ఎక్కువై
పోతూ, డబుబేత, చూసిన చిత్రాన్ని
మళ్ళీ చూసే ప్రేక్షకులు తక్కువై
పోతున్నారు. అంచేత ప్రేక్షకున్ని
అకట్టు కొనదుకు పి గడుడు నిర్మాత
ఒక పథకం కనిపెట్టాడు.

దాని ప్రకారం - చిత్రాలోని
పాటలన్నింటిని బాబీ స్టూని బట్టి
ఒక ప్రకటనలో రాసి ప్యాకెట్టు
వెంపానీ. దీనికి బ్రహ్మాండమైన

పారిశోధికం వుండవచ్చు. ఆ జాతి
తాలోపాటు సీసీమా టెక్నెట్టు జత
వరచంజడం మరీ పాత కద్దరి అని.
పైగా అది చిరీ చులకత అవుతుం
దని. సీసీమా టెక్నెట్టు జతవరచెక్క
రేసు తవ్వడు.

పాటల పుస్తకాలు చిత్రం విశేష
డిలన్న ముందుగానే అమ్ముడై
పోయాయి. మరో వదివేలు వంప
మ ప్రతిమేటకెనెంబీ తెల్లగాంబు
కెళ్ళాయి. ఇది తెల్లిన స్వాత
చిత్రాన అను బాగా అడిస్తానని
అకడ్రామ.

చిత్రం విడుదలైంది. జనం
అంతగా విరగబడటంలేదు. అసలు
హాయి కూడా నిండడంలేదు.

కూపాయిన్నర పెట్టి సీసీమా
కూడటండా, వదిలైతలకో పాటల

పుస్తకంకొని. ఆ సాటర్ని రకరకాల
వరసల్లో జాబితాచేసి "స్వాతకు
నం పారు ప్రేక్షకమహాయుగం!
ఈ వికరీ పరిణామా కి స్వాత
కించవచ్చుదు ఏకైక స్వాత
తికమి వాళ్ళు. దేవుడిలా
దక్కకును వచ్చును ఆ సీసీమా గతి
అంతా తెలవదు. ఆ జాబితాన్ని
దర్శకునికి చూపించాడు వాణ్ని
టినీ పరిశీలించిన దక్కదు

"అయ్యో! దూకు వాకి అవస
మని యవ్వక రేకు. సుంకరాలో
తీసేసిన పాట చూడా ప్రేక్షకులు
జాబితాలో రిలీసు. ఆ పాట
సాటల పుస్తకం పుస్తకం చేత!)
అంచేత ఆ జాబితాల పుస్తకం.

"హమ్మయ్య! బాకాం రా
దేవుడా!" తమకున్నాను స్వాత.
తే. తే.

బుటుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవిపిల్లు" వాడండి

<p>పూర్తికోర్కెప్రాకెట్టు 28 మాత్రలు వెలయు సగంకోర్కెప్రాకెట్టు 14 మాత్రలు వెలయు వెలకు అదనము ప్రతిదోహదోహము</p>		<p>దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన, లేక ఆగిపోయిన బహిష్కృత దేవిపిల్లు బాగుగ గుణమిచ్చును</p>
---	---	---

1 అన్ని సందర్భములలోను
శీఘ్రముగాను, అమోఘము
గాను పనిచేయును

2 వ్యర్థతలలేను ఆరోగ్యమునకు
ఎట్లా హాని కలిగింపదు

MFRS. - SEENU & CO., MADRAS-21

చి. స్తు: నీటి పార్కా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాంగోపాల్ వది అయి నాడ- 1

మహారం

కె.వి.ఎస్.కర్నా

పాదు వహారం అంత గందర
 గోళం ఉంది తేనెటీగల
 వట్టుపొద రాయిద్దత గోంగా
 ఉంది. చిట్టపిల్లలు, వాళ్ళమ్మలు
 కూడానికి చేస్తున్నారు. వట్టు
 పిల్లలు వాళ్ళమ్మల్ని లేపాయి తెల్ల
 రిందని. అవట్టుకొద్ది వట్టులు కల
 కల మనోయి తెంగు వార్తలు
 విని అగిపోయాయి. అ పైన కిలర్ని
 పిల్లలో నైలు పాట వచ్చేవరకు
 వడ్డక్కడి మేము వస్తు చూసు
 కోవాలని కేకలు వేసాయి. శేషగిరి,
 శకుంతలకొలిప్పి చుకుని లేచి
 బయటికి వచ్చాడు అక్కాపాం
 దులో ఉన్న ఆడవాళ్ళు భోరున
 నిడుస్తున్నారు. వాళ్ళ ఇంటాని
 దయన చూచిని మైంద నడిగాడు
 శేషగిరి. ఎటురింటి హేమావతిలు
 ఖాళీదేసి వెళ్ళిపోతోందని
 అనియోగం భరించలేక చీళ్ళు
 తిరిగిస్తున్నారని, అ ఇంట్లోకి ముండు
 ముండు ఎవరు వచ్చినా హేమావతి
 లాగా కలిసిపోదం కష్టమే చెప్పిం

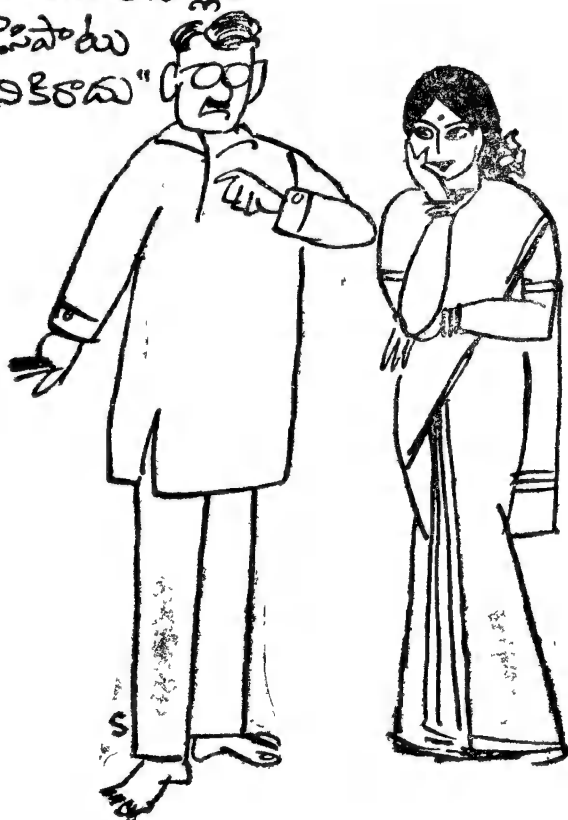
దానిద. దాంకో శేషగిరి శకుంతలని
 కేకేసాడు. హేమావతి వాళ్ళు వెళ్లి
 పోద శకుంతల తెప్పదో తెలుసు.
 అంతుకని లోవల్లుంటే కన్నీళ్ళు
 కారుస్తు ముక్కెబిలునూ వచ్చింది.
 అ పైన తెలుగు సినిమాలో లాగా
 క్షమించారి హిందీ సినిమాలోలాగ
 (తెలుగు సినిమాలో ఇంట్లో వాళ్ళని
 మూతమే వట్టుకు వేడిసే హిందీ
 సినిమాలో ఎంతగా ఉళ్ళోవాళ్ళని,
 ఫక్కిరీనిన్నిని, ఎటురింటి టెల్లా
 యిని, వెండింటి అత్తయ్యకు అందర్నా
 వట్టుకు వేడుపారు) హేమావతి
 చేతులు వట్టుకు వేడిపింది. శేషగిరి
 పక్కంటి కిమారీ మాతం వారా
 యజరాఫతో ముచ్చటగా మూడు
 సార్లు చెయ్యి కుతువుకని ఉచి
 తున్నారు. హేమావతి వెళ్లి
 పోయింది. వహారం చిన్నపోయింది.

మళ్ళాహూం భోజనానికి పైకిలు
 మీంటికి వచ్చిన శేషగిరికి మాయ
 గారి వక కప్పుతూ కనిపించింది.
 చిప్పన్నపాలెంలో చిప్పన్న మాటకి

తోకా, ఉండేమోకాని వహారంలో
మామి నూటకి తిరుగులేదు. అవి
మరుటలైన మహారాజు, చీడియా,
జక్కింటి శామలతో సభ తీరుస్తుంది
వహారం అంతటికి మధ్యాహ్నం
తోటవాని కింటికివచ్చే మొగుడు
దొర్నాగ్గం శకుంతల కొక్కరికే
మిగిలివచ్చు చక్కగా ఎసిమిడింక

మొగుళ్ళ వాసీలకు తోలేసి తొమ్మిది
దింకకి కారీయర్లవ్వానికి కారీ
యర్లల్ని వంపేసి వదిలికి భోంచేసి
సభ తీరుస్తారు. అసభలో కూర్చున్న
వాళ్ళు మూడు ముక్కలాటలో
కూర్చున్న వాళ్ళలాగా లక్కబుడి
లేవటాని కిష్టపడరు. ఇంకాకు లేవ
గరి వచ్చేవరకీ అడ మహారాజు

'అంతరాధిదాల్లకి
మిడిసిపాటు
పనికిరాదు'

వచ్చుకు వెళ్ళింది. శేషగి తను పైకిలు చూస్తున్నాడు ఎవరు వచ్చిరా ఉరి? వాళ్ళుకాదు తదుము ఉంటాడు అక్కర్లేగా పూర్తి చెయ్యి భుంమి ఉండటంతో చెయ్యి నొప్పిని రోజులున్నాయి అన్నం పెట్టడాని కయ్యంగా వభ వానిలేని ఎన్నో కడంతల్ని 'అవన్న అకి కారణం ఏమిటి? అదవాళ్ళకంత మిడిసిపాటు పనికి రాదు' అంటూ అడిగాడు. దానికి కడుంతం 'అయ్యో రామ! మీ పైకిలుగుంచి కాదు. కాని మీ పైకి లెవరికైనా దానం చెయ్యరాదూ!' అంది.

'ఈ బుద్ధి నీకే వుట్టినదా? అమామిగా రేమైన మారి పోను బ్నారా!'

'అవుండీ! ఈ ఉళ్ళో ఇంటివాళ్ళు వాటరు బిలు పట్టా చెప్పనంత అట్టు మీ గురించి కాదండీ' అంది కడుంతం. శేషగి నమ్మాడు. వెంగు కూరులో ఈ సీటి వన్న ఒక పెద్ద తమాషా. వాటరు పై వాళ్ళు వాళ్ళకి రోదిన అంతెలు నేమిటని, అంతెలి న బంధ లేని ఓ బిలు వందకో, రెండు వందలకో వంపి పారు. కిరసనాయిలుకంటే సిక్కు ఇరిక. వాళ్ళు వంపించిన బిలుకు వంబంధం లేకుండా ఇంటివాళ్ళు మరో బిలు పారు. అఖికి మొత్తం బిలు తమకి అద్దెకున్న వాళ్ళది

మన తెలుగునింఘానో
మనం సాయం చేసుకోకపోతే

కలి అద్దెకున్న వాళ్ళ చేత కట్టి ప్తారు. బిలు చూపించమని ఏ అఘా గ్యుడగా అడిగితే మాట వమ్మకం మీద ఉపన్యాసం ఇస్తాడు. అద్దె విషయంలో మాత్రం బుద్ధి దగ్గర మొహమాటం వేకిరాదండీ. అద్దె మాతం క్రతి నెల మొదటో ఇకపై యండీ అ.టాగ్.

తన చూసి కాదు వచ్చిందని తెలుసుకున్న శేషగి 'మరెందుక'ని అ.టాగ్ అడిగాడు కడుంతల్ని.

'పొద్దున్న ఇల్లు ఖాళీ చేసిన హేమావళగార్ కలిపాయ పొర పాటు నెవరికైనా ఇస్తే తిరిగి లా లా-అట్టుతుందో మామిగారి మిత్రులు చేసి కెప్తాంటే నేను వక్కింటి రాధ. కెప్తాంటే, అంతే' అంది.

'మరి పొద్దున్న అవిడ కలిపో

తుంటే ఎవరో దగ్గరవాళ్ళు చచ్చి పోయినట్టే వాడు మీ రం కా! అన్నా అర్థంగా

‘ఎప్పుడో పదాంతు కదా! అని వ్యవహారం మా స్త్రీల మీదటి? మొన్న మీ పొంతులు వాడు అమెరికా వెళ్ళు తే అయిన తేని రోజులు దివ్యమె టుకి చీకటి రోజులు. అయిన దివ్యమె టుకి నూ ఎడవి మీరు ఉన్నారనిచ్చి, అయిన వెళ్ళగానే మీరు, అతర్లు గారు అయిన బానిశ తెలుగు పంపానికి చుండా కట్టించటం గురించి చెప్పకుని కాస్తే పేర్చి ఏడ్చి లాభం లేదని అతనువాత పుచ్చోలేదూ! ఇది అంతే అంది

రెండు రోజుల్లో హేమావతి గురించి చెప్పుట స్వల్పమైన విషయాలు వేడి వేడి వకోడిలాగా అయి పోయాయి మూడో రోజు దివ్య కున్న వే వల్లి చెప్పకున్నాను. వాళ్ళకే పోం కొట్టింది అపైకెవల్లా అన్న బెంగవట్టుకుంది. ఆ బెంగవత్తిరా లంటే భారీ అయిన ఆ ఇంట్లోకి కొత్త వాళ్ళు రావాలి. అప్పుడే ఈ పోగావాలి వీలు.

ఇల్లా ఉంటుండగా అదే వటారంలో ఉన్న ఒక మనిషి, (ఈరి దయ్యంగా మూడు) శేషారెక్కో పొదున్నె కలుగు పెట్టింది శేషగిరి బయటికి చచ్చి వడమెట వేవు

నూరుగడికోపం వెలికాదు. ఈవంగతి తెలియనిమూర్ఖులగవానుడు ఎవ్వళ్లా తూర్పు వైపునే ప్రకాశిస్తున్నాడు అయ్యబాబోయ్ కటారంలో బాబు గిఫ్ట్ స్వంతదారురాలి తన పోలి పెట్టి తెనె టుకో ఏం వనోద్ధిందా అనాశ, ర్యపోయాడు. అవిద భక్త తను బలిశిన్న రోజులో, అచరక రోజులో, మామూళ్ళని లంచాలని ప్రజలు పిలవని ఆ మందిరోజులో ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు సి, తను పోతూ తన జానకారం భార్యని లోకా నాలుగిళ్ళు వదిలిపోయాడు.

అయ్యంగార మామి శేషగిరి రావటంమాసి, శేషగిరి శిరా లోన లికి వస్తే పోపా తూర్పు పట్టాల్ని పట్టుందా వసిగట్టి, పరిగెత్తుకున్నచ్చి గుమ్మరికడ్డు నిలబడి ‘రండి, రండి’ అంది, శేషగిరి లోపలితెల్లవెళ్ళాలో తెలియక నిలబడిపోయాడు. అవిడే

"హామనతి వాళ్ళిక్కు భాగి అయి
 అప్పుడే నాల్గు రోజులైంది కదా!
 ఎందరో అది కావాలి వత్సాన.
 కాని నాకు మాత్రం తారా ఇనిస్టి
 ట్యూట్ వాళ్ళదామని వంది ది
 మీరంటున్నా కానింక తెలుసేదది.
 అదే అంత కంటే తక్కువ పరి
 తైనా కావాలంటే చచ్చిపోతాను.
 అంతలో గూడార్డు తేవగిరికి
 వెంటనే తెలిసింది. ప్లీజ్ అవిడ
 తన ఇంట్లో కావ్వనిస్తోంది దీంతో
 అవిడకి తన పోలీసుదారురాలైన
 అయ్యర్ల మామిమీద దెబ్బకొనినట్టువు
 కుంది కూడాను. అ మామికి ఈ
 మామికి క్షణం వదదు. అయ్యర్ల
 మామికి ఉన్నది రెండే రెండిక్కు
 కక్షక ఈవిడ తన గొప్పతనం గుర్తిం
 బాఅని అయ్యంగార్ల మామి ఉద్దేశం.
 కాని మొదటావిడ ఈవిడను లక్ష్య
 పెట్టుకోకపోతేమీకాక ఈవిడిక్కులో అదే
 కుంటున్న వాళ్ళకు కాఫీరిస్తూ వాళ్ళి
 క్కుకువల్ల కాఫీలు కాగుతు పళ్ళంగా
 కుంటూ పెద్దరికం సంపాదించింది.
 పైగా అవిడ మాటకారికి ఈవిడేమో
 ఉత్తనత్తగుల్ల. తన గుల్ల (పెల్)లో
 తనుంటుంది ఆ గుల్ల దబ్బుక్కువాళ్ళ
 గౌరవమనే పెళుమగుల్ల. అదెప్పుడు
 బద్దలవుతుందోనని భయం. తేవగిరా
 లోచనం కుంది తేరుకుని 'మా
 దిపార్టుమెంటులో రామనాథమనే
 అయ్యర్ల కిట్లు కావాలి అప్పాడు'

అని అందరికీ చెప్పి అందరికీ వచ్చాడు
 తేవగిరి మామి కిట్ల వే కాని
 'అక్క భిజి మిమ్మల్నెందు' కిటిచింది'
 అని అడిగింది. తేవగిరి తనవలలో
 పద దిగి చెల్లక నివదలేదు.

రామనాథం కి చివరైన సునామి.
 తన గుల్ల చి చెప్పేటా అదేతలు
 వాళ్ళదట అంతా ముక్తమైన
 విషయం గాదా. పెట్టెన కి పైగా
 తంజావూరు నింది వచ్చాడు తంజా
 వూరవాళ్ళ కోసనీయ. రామనాథం
 దిపార్టుమెంటులో చేరగానే తన
 కొచ్చనమెదల్చు. శర్మినికెల్లు ప్రాఫె
 సరు చిగ్గర్నంచి హ్యూదాకా అంద
 రికి చూపించాడు. అందరికీ తనంత
 గొప్పవాడో తెలిసేదట మంచి
 దని. తన విషయం గురించి
 సి హెచ్ ది చెయ్యడల్పకన్నాడో
 కూడా అందరికీ చెప్పాడు అపైన
 ఎక్స్ పెరిమెంటు మొదలపెట్టినప్పటి
 మంచి వీరోజు కారోజు తన కోళ్ళుక
 రిట్లు అందరికీ చెప్పి అమెరికాలో
 అయిదార గురు ప్రాఫెసర్లకి కూడా
 ప్రాసేవాడు. పైగా అందరితో
 'వాళ్ళనే ఎగ్జామినర్లు చేస్తే చచ్చి
 పట్టు డిగ్రీ వస్తుంది' అనిచెప్పేవాడు
 రామనాథానికో రోజు తేవగిరిమీ
 దాపేక్షపుట్టి తన వ్యూర విషయాలు
 కూడ చెప్పికుని తనకో ఇల్లు కావా
 లని, ఇల్లు దొరికితే సంసారాన్ని
 తెచ్చుకుంటానని చెప్పాడు.

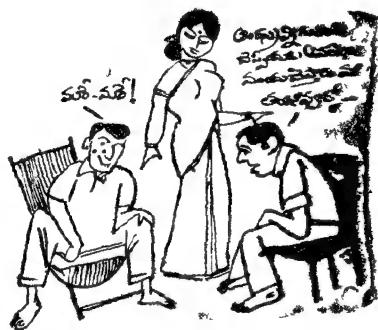
కొత్త
**సూపర్
 సర్ఫ్**
 అద్భుత
 అమిత తెల్లగా
 ఉచుకుతుంది

మోతావో వర్క్ అక్కర అంతే కలిగి కలిగియున్నది! అది
 ముక్కుగా మునిగి అంతరేణ అక్కర తెల్లగా చేస్తుంది. తెలుపునది
 అంతరేణ తెల్లగా చేస్తుంది. వేరే ముఖం వర్క్ కలిగి.

అంతరేణ అంతరేణ అంతరేణ అంతరేణ

అందుకని శేషగిరి అయ్యంగార
మామి నాటి విషయం రామనాథా
నికి తెలిపాడు రామనాథం 'శేషగిరి
నువ్వు గొప్ప నాడివి మీ అండు
లంతా ఇంతే శిరోవశారనుంతు
వడి చస్తావు. 'నేను సజం శిరో
మాటంగా ఉప్పుకుంటాను' అని
చెప్పాడు. అ వెన అ సాయంతం
శేషగిరింటికి వెళ్ళి నవ్వుడు కకుంతలో
రామనాథం మళ్ళీ ఆంధ్ర ప్రవక్తి
తీసుకువచ్చి 'మా వక్కింట్లో ఉరి
తెలుగాడుండేది. అదిద వాళ్ళు
చేసుకున్నప్పుడల్లా కాకరకాయ
వేవుడు అప్పుడప్పుడు చిన్నజాడిలో
అనకాయ ఇస్తూ ఉండేది తంజా
పూర్లో ఆంధ్రాన్ వేయిదిగట్టు
కాకరకాయ లింకెవరు వేయించ
లేరు. అనకాయ మాత్రం! అదంత
నేను వడిస్తాను' అని తన ఇష్ట
లన్ని కంటేకి చెప్పి కకుంత
మొహమాట పెట్టి మీరు మా
ఎదురింట్లో వచ్చాక మీ కావకా
యిస్తాలింది. దా నేమి భాగ్యం
అని అని విం చాడు. వెంట
కూర్చో మరో త మా హాయి ది
తెలుగు వాళ్ళని మీ రింట్లో
చుట్టులు అని పొగిడి కన్నడం
వాళ్ళు, ఆరవ్వాళ్ళు (కారం తినలేని
వాళ్ళు!) అనకాయలు అవి వక్కి
తెరి తిని 'ఇంక బాగున్నాయి. అం
బాగున్నాయి' అంటూ పొగిడి మరో

సారి వట్టుకెళ్ళే శిర్పాటు చేసు
కుంటారు. వాళ్ళ 'బిసి బెళమాకి
అన్న' మాటెత్తితే వారాత్తుగా
వాళ్ళకి చెముడు వచ్చేస్తుంది. శేష
గిరింటి మామి 'మాలో ఒక సా మెత
ఉంది. ఇంటిదిద చుట్టారొల్పా
రే చెయ్యనాడిట. అయిన మామూ
గా చేసే కూరవే మరోసారి
చెప్ప రోజూ మారే కారాన్ని
మరోసారి మారు అన్నాడు. ఈ
వాళ్ళలా అదే వద్దతి
లికింది. పాదం అనిద జీతంలో
చాలా భాగం వాళ్ళాయన రైల్వే
ఉద్యోగ ధర్మమా అని ఆధ్రాలో
గడిచేసింది. అంత కానిద
శ్రమర కీటక వ్యయ లాగా తెలుగు
వాళ్ళ రవవాళ్ళవాడి రోషకుంటుంటే
విని విని అల్లాడయ రై ది

శేషగిరి, రామనాథం రావటం
కూసి అయ్యం ర మామి పిత్తి
గదిలోకి వచ్చి తలుపు తెరవ

కుండానే కిటికీలోంచి శేషగిరికి
తాళం చెవుల్ని భాగం చూపించ
మంది. అదే నాళ కి కూడా తలుపు
తెరిసే ఇంకొక్కో వరువుతుందా?
రామనాథ శేషగిరిని చాక్కు యి
పోర్నడు చూసి వచ్చి అయ్యంగార్ల
మామిలో ఇల్లు చూడని చెప్పాడు.
"రేపు అబ్బాయిగారిలో మాట్లాడు
తున్నగాని రా" అని చెప్పి రెండు
ముడు ప్రక్షిబలు చేయించింది.

శేషగిరికి వినుగు వచ్చింది. రామ
నాథం "అవసరంగా అవేశ వడ
కండి ఈవిడకు బుది చెప్పటం
నా తంజావూరు బుద్ధి? జాలా
తేలిక. ఇల్లినీండి. ఇంకొక రెండి
తలు అవి డెడ్డకోపం నా చట్టా
ప్రక్షిబలు చేయించు" అని
చెల్ల బరిచాడు శేషగిరిని.

అ ఇంటాకి మారినరోజే రామ
నాథం భార్య జానకమ్మతో తను

ఉ ద రాం త కి

చంటి పిల్లల సమస్త అనాసలు, లివర్స్ ఆండ్ స్ప్రిన్స్
వ్యాధులు వివరించి ఆరోగ్యవంతులుగా చేయును.

అమృత సంజీవిని మాత్రలు

గర్భిణీ ప్రీలకు కలుగు సమస్త వ్యాధులు పోగొట్టి తల్లికి,
గర్భస్థ శిశువునకు బలము కలిగించి సుఖప్రసవము
సత్సంశానమును కలుగజేయును.

శ్రీ కు జంగ రాధైవ్య ఖల

శాశ్వతేషు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా
ప్రాంతయినట్లు "భిష్త్ శిరోమణి" పొన్నాడ పేరయ్య అండ్ సన్సు

బియ్యం పానయ్యానిని, తన తండ్రి
 పెద్ద గవర్న మెంటునీవరుచేసి
 పంపించి వచ్చుకున్నాడని, అన్ని
 విడిచి ఉండడని అంజుని ఇంకో
 రెండు నూతన వస్త్రాలలో గుళూరు
 వస్త్రాని ప్రవేశం చేసింది. తమ
 వ్యవస్థాపక చైర్మన్ డి.వి.యోదని
 మాటల మందర్శనం తెచ్చి చెప్పింది.
 అంత వరకు ఆ సమావేశంలో కార్యక్రమం
 ముగించి చూసికొని వచ్చి కనుక
 లొక్కరే. కనుక అది బియ్యం మొదటి
 సంవత్సరంలో పెట్టబడి, పెళ్ళయ్యాక
 చతురవేంతుకని ముగించింది. కనుక
 తలకంటే వత్తున్నలో పెద్దదైన
 రాధమ్మ అయిదో ఫారం, రాధమ్మ
 కంటే పెద్దదైన మామి అయిదో
 క్లాసు చేతువుతున్నారు. అంజుని
 జానకమ్మలో అంటే ఒక విధమైన
 గౌరవం చూపించడం మొదలు
 పెట్టాడు. ఇలాంటి రోజుల్లో రామ
 జాధానికి శ్రేష్ఠగంటే మరోసారి
 రాపెట్ట కలిగి తన కష్టాలు చెప్పు
 కుంటూ తన మానగారు గుమస్తాచేసి
 తిరుగుయ్యాడని ఆయనకి తన భార్య
 క్కతే సంతానం అని అంజుని
 అయిన తన వెత్తివీడ మూటని
 తమ మంకివాడని, అంజుని
 ఆ బరువు మోస్తూనే ఉన్నాడని చెప్పాడు.
 శ్రేష్ఠగంటే విషయం ఇంట్లో చెప్పి కనుక
 తం మామతో చెప్పింది. మామ
 రాధమ్మతో చెప్పింది. జానకమ్మ

లోకి అసీనరు కూతురు కివ్వాలని
 గౌరవం ఇవ్వటం మానేసారు.

జానకమ్మలోకి కొన్నాళ్ళకి వాళ్ళ
 దృష్టిలో చిలపి పూర్తిగా పోయింది.
 దానికి పూర్తిగా రామనాథమే కార
 కుడు ఎలాంటి ఒక రోజు శ్రేష్ఠగంటి.
 రామనాథం పాల్గొని ఆ రోజు
 రోజు ఉండే వాళ్ళ అని దాన్ని
 కాస్త అనిపించింది. కనుక
 వద్దారు. కనుక మెల్లిగా భార్యల
 మీదకి దొరాయి.

'మా అవిడ పెళ్ళివాటికి చాలా
 చిన్నపిల్ల' అన్నాడు శ్రేష్ఠగంటి
 రామనాథానికి గొప్పలు చెప్పుకునే
 భావ్యంతుకివ్వాలని.

'అదే పెద్ద గొప్ప విషయం
 కాదు కాని, మా అవిడ కోరిక
 వాటికి చిన్నపిల్ల. అప్పుడు నా
 కష్టాలు కుక్క నేనేదో పాప
 పాపం గురించి తెప్పించి మన
 కింకోరెండేళ్ళదాకా పిల్లలు వద్దన్నా
 దానికి మా అవిడ ఏమందో తెలుసా!
 'నర్సమ్మని రెండేళ్ళదాకా పిల్లల్ని
 తీసుకుని మనిటికి రావద్దని 'పాం'
 అంది. వాళ్ళ వాన్నని మా అవిడ
 వుదో పిల్లలలా వదలని అడిగితే
 నర్సమ్మలు వాళ్ళలో పెట్టుకుని
 తీసుకు వస్తారని చెప్పాడు ఆయన.
 ఇప్పటికింకా అదే విషయం నాకు
 తోచి మా అవిడ' అన్నాడు రామ
 నాథం అయిందాని కనకమ్మకు.

శేషగిరి లాభం లేదని ట్యాక్ మా రిప్లీ 'మా ఆవిడ పెళ్ళి వల్ల చదువు మానేసింది' అంటే ప్రవాంధ్రమైన తెలివి తేము గలది తమ సి. హెచ్. డి బెయ్యాలి. ది. అన్ని క్లాసులు కరెక్టుగా చదువు కుంటూ వచ్చింది' అన్నాడు.

'అయ్యో అది గొప్పనా! మా అవిడ, వదమూడో ఏమీ ఎస్సెనెల్స్ పాస్ అయింది. పెళ్ళికొం మూలాల్ని చదువు మానేసింది. లేకపోతే ఇచ్చి టికి బియ్యే పాస్ అవును. ఇప్పుడు సరిగ్గా వదిలేడేమిట' అన్నాడు.

రామనాథం శేషగిరిని కొట్టిపారేశాడు. శేషగిరి ఆశ్చర్యపోయాడు. జాన కమ్యూల్ తెలివి తేటలు మాసి విని జాడు. అంటే చదువులో చూపించిన తెలివితేటలు విని జాడు, తమ బియ్యే పాసయ్యానని వటారంలో అడవికి నందరి నోళ్ళు కట్టేయి గలిగితే తెలివితేటల్ని చూసి. ఇంటికి వెళ్ళవచ్చును శేషగిరి జానకమ్మతో తెలివి తేటల్ని శకుంతల దగ్గర మెచ్చుకున్నాడు. శేషగిరితో శీశం తల మాట్లాడలేదు కాని మామితో ఏదో మాట్లాడింది.

లివర్ వ్యాధి ప్రమాదమునుండి
క్షయించి కాపాడండి
ఇందుకు తగిన ఏకకృ

జమ్మివారి

లివర్ క్యూర్

లివర్ ముక్క రివర్ మరియు స్క్రీప్
వ్యాధిలకు ప్రత్యేక ఔషధము
జమ్మి వెంకటరమణయ్య డి. డబ్ల్యు. మద్రాస్-4
ప్రొఫెసరు, బెంగళూరు-2; కుంభకోణం,
తమిళనాడు-2; హైదరాబాద్-20

మర్నాటి మంచి గాధమ్మ. కళం
తల మామి సంకరాచేరి చాన
కమి. కోన జటలు బిర్రు
మొదలు పెట్టాడు. 'దిక్కులో' ఏ
గ్రూపింది? మీ నాన్న రే. నీ
మలో అఫీసరు? అ.టూ. ఆమె
ఇబ్బందిగా జవాబులు చెప్పేది.
ఈ గా కమంతరి వట్టిటి మీ
తొగ నట్టి కలుకు వెళ్లింది. అదే
మొమ్మలో గామనాథం తెలిసి తేట
లో ముళ్ళుట 'డి వాళ్ళగైదు కనక
కాంక్షవైర స్త్రీ ములో ఉద్యోగం
వేయించాడు.

కళంతల వట్టిటో ఉన్నప్పుడు
వటారపు రాజకీయంగా చాలా
మార్పులు వచ్చాయి. రాకనాథం
మూలతో జోస్టిట్టాడు 'దుర్గాధి
పాలెక ఒకే అంబుజమామరాలు
తాలూకా ఇక్కడ ఉంటున్నవాళ్ళు
మనస్సే అంబుజాలో అని మా
కోరి ఉన్నావాడు. ఈ కోరి జోస్టి
వెచ్చి. కోతలు దొకతే జోస్టి
వెయ్యే. హానీ. మొగవాళ్ళ
అవారి కోరి అని నియంత్రించు.
అదనాలైగా వ నిర్మలైగా కూడా
భరవాలెను. రామనాథం అవిషయం
కనిపెట్టి 'వాడు జోస్టి వివరాలు
జాప్ చేసా అంది. జా కేవైగా
తెలుపు చెప్పాడి వింటా. అయినా
మీకు తెలియందా ఉంటాయా
అని వివరాలు ఉత్సాహము

కలిమా అడిగాడు. మాకోరి
రామనాథం పెట్టే హామీ తె
సోయాడు దాని దమ్మకే
జానకమ్మకోరి గాన విరగక
కప్ప కిడు. రామకు పేళ్ళ బాబా
అరిగిపోయి అల్లట పుళ్ళ
రిగిపోవట మోత. గానా
సోయిన దేహాళరి. మాకోరి
జానకమ్మకోరి కని. తే. అక్క
దేహాలా కని అందే. అంబు
వటారలో వాళ్ళిద్దరి సుయ
వేరు కాని దేహా ముగ్గుతున్న
మాట చెలామణిలో. అంబు
ఇప్పి తెలియని కను. అట్టి
నింది రావటం. రావ. గా
కథలోకి కవ్వడం అంటూ మొగం
ముడుచుకుంటు చేరి.

ముఖం ముడుచుక కళంత
లతో 'గాధమ్మట్టి కళం. రి
దమ్మా! మువ్వ జానకమ్మకోరి
తియ్య పాన్ అవరి. అమ్మ
చెప్పి కప్పకు వ. కి నరి
కవ్వించా. మర్నాళ్ళో రేవ్వకు

నువ్విలా అన్నావని జానకమ్మతోకి
 తెలివేసింది. ఈ కోనేటిని వాళ్ళతో
 మతం వదలేము. పోనీ ఈవిడ
 మాత్రం శకుంతల వాళ్ళకదా. న
 కల్పిచ్చాపురన్న విశ్వాసం లేకుండా
 వచ్చి మిరిపిగాయ తిన్న కోతిగా
 ఉంటే లేసింది అంది మామి నేను
 న వక్షమేనని చెప్తూ అడివశమ
 వచ్చి మామికి శకుంతల మొహం
 కొంచెం విప్పింది

మామి శకుంతల వక్ష మవడంతో
 జూరంలో ముతా రాజకీయాలు
 తలెత్తాయి. రాధమ్మ, జాన
 కమ్మతో మామి అభిశాసనాన్ని పెద్ద
 తాన్ని గుర్తించటం మానేసారు.
 ఇదే అదనముతుని అయ్యంగార్ల
 మామి నీళ్ళకో స్నేహం కలిపింది.
 వాళ్ళిక్కడవోళ్ళ కాఫీ తాగింది.
 ముందర తన కాఫీ ఇదామనుకుంది
 కాని ఎంతుకైనా వండిదని మానే
 సింది. ఒక రోజు కాఫీ తాగుతు
 "అ మామి శకుంతల వక్షం కాక
 పోతే మీ పెట్టిగాని మీ వక్షం
 అవుతుందా! ఏ గూడు అ గూటి
 చిలక వలుకు వలుకుతుంది కాని
 ఇంకో గూటి చిలక వలుకు వలుకు
 తుందా! అయినా నేను జాన
 కమ్మతో వాళ్ళకి వాళ్ళ పండితనం
 మూర్ఖ ఇల్లిచ్చామని తెలిసి
 చెప్పామన్నావా! అయినా పెద్దరికం
 మోపు ఇచ్చినందుకు అ మామి
 మాత్రం కాన్ని వరగా ఉండుకో

వద్దూ! పోనెండి అవిడ జోరి మీకు
 వద్దు మీ జోరి అవిడకు వద్దు
 మీ కేవలం వ హాలు కావాలంటే
 నమ్మడుగుతూ ఉండి టి మీ పెద్దరు
 అంటూ రాచిచ్చం వాళ్ళకి శకుంతల
 వాళ్ళకి మధ్య వచ్చగడ్డి వేసింది.

అలా అయ్యింది మామి మీద
 టి చిన్న చిన్న పంపాడించి
 అయ్యంగార్ల మామి నీ ధిలోకి
 రాగానే అయ్యంగార్ల మామి తనంటి
 గుమ్మంలో నలబడి రాధమ్మ
 వాళ్ళకి విజయదేవం 'మీ వోటా
 వారిళ్ళ యజమాను రాక్కిటకేసి
 వచ్చారు. మిటో విశేషం' అని
 వలకరించింది.

అవిడ మాత్రం శక్కువశింతే
 కదా 'ఏదో' ఏల్లు, పెద్దదికెల్లవరు
 లేరు మాకు మాకు సాయం చెయ్య
 తానికంటే చెళ్ళాను. 'మీ లాంటి
 పెద్దరికం ఉండుకున పెద్దవాళ్ళంటే
 మా కిష్టం అందరికీ ఆ పెద్దరికం
 ఉండుకో గరిగిన పెద్దల దులుండవు
 అంటూ ఏల్ల రిడయ్యారు ఏదో
 వాళ్ళికిమన:కొద్దీ అన్నాడుగాని...
 అంతి చివరి మామిల మొహమాటం
 కొద్దీ చేర్చింది. అదే అవిడ కొంచె
 ముందింది.

అయ్యంగార్ల మామి అదను దొరక
 గానే నెలమేలేడి. వాళ్ళకు
 మీ టంటే భరిమానం ఎక్కువో
 అంది.

రామనాథం అయ్యంగారమామికి
 'ఈ పటారాని తెన్ని చెప్పి' ఇద్ద
 చిట్టుగా ఉండదగినవాడు మీరి.
 ఆ కేసురి వాళ్ళ బాహుళి ఉన్న
 అప్పుని? అదే తన? అంటూ
 వుంకింటాడు. ఇన్వెస్టిగేషన్
 అనిడ తన్న ప్రక్షిణాలు చేయిం
 చటం గుర్తువచ్చి ప్రతి వెల అని
 డను అదై విషయంలో తివ్యకూ
 ఆ విషయం అనిడ గుర్తు పట్టకుండా
 అనిడ మొహంలో తేజస్సు గురించి
 వాళ్ళింతో ఫర్లిచర్ గురించి పొగడి
 నువం చేసేవాడు.

ఉన్నటుండి ఒకరోజు సాయంత్రం
 రాధమ్మ తనంత లింకి వచ్చింది.
 తనుతల 'రండి రండి' అంటి. తేన
 గిరి అనుమానంగా! దికిలోంచి వడ
 వటి దిక్కుకేసి చూశాడు. మూర్ఖ
 తక్కుడే ఉన్నాడు. 'జా వద్దా
 మనే అనుకుంటున్నాను. ఇంతవరకు
 వడలేడు' అంది రాధమ్మ ఉపోద్ఘా
 తంగా.

'తవును మన ఆడవాళ్ళ కిలు
 తదలాలంటేనే పడదరడు' అంది
 తనుతల కొంత సంభాషణ వడిచాక
 'ఈ జానకమ్మలో ఉందిమాకాయా'
 అంది రాధమ్మ.

'ఈ మధ్య చూడలేదండి' అంటి
 తనుతల.

'ఐతికిపోయారు. ఈ మధ్యేమెం
 దనుకున్నారు మీ? ఇక ఏం
 తోడక జానకమ్మలో నైజం తెలిసి

కూడా, / తిరిక మాటాడు తూ
 వచ్చాను. అలాంటి రోజులో
 నా దగ్గర ఒక ఇతడి గొన్న తేలి
 వన్నెడు రూపాయలు ఇరికుచేసేసి
 ఒకసారి కాబాలని తీసుకుంటి. వై
 రాట్లో వల్లకాకో చేద్దా మన
 కాబోలు. ఇన్నాళ్ళుబట్టి అదే తను
 అనిడే తెచ్చిస్తుందేమోనని చూస్తు
 నాను. నిన్న నా కవనరంపచ్చి
 అదిగితే అప్పుడే ఇచ్చేసాడంటి.
 'మాసారా! ఎల్లాంటిదో!' అంటి
 రాధమ్మ.

'అవునండి. నా తల విన్నులు
 తీసుకుని మళ్ళి ఇవ్వలేడు. చిన్న
 విషయంలో మాట ఎదుకోడ మేమి
 టని నే నడగలేదు' అంది తనుతల
 ప్నేహం కలుపుతు తనుతలకే ఈ
 విన్ను ఇ కొనే అలవాటులేను.
 ఆ సంగతి తెలిసి కూడ రాధమ్మ
 ఊరేకు డి. జానకమ్మలో మిక్కి
 కోసం కొద్ది.

మర్నాటి నుంచి రాధమ్మ, తను
 తల, (ఆ వెంటి మామి) ఇందలి
 ఒకటైపోయి జానకమ్మలో
 తిరిగి ఇవ్వని వస్తువుల ల్లిష్ట
 తయారుచేసారు. కుమార్ కూడా
 అవతలవాళ్ళు తక జోక్కుకి నవ్వటం
 కంటే తన వస్తువులు తీసుకోకపోడం
 తీసుకున్నా తిరిగివ్వటం మొదలైత
 లక్షణాలు కలిగుండటం ముఖ్యమని
 గుర్తించాడు. అందుకని తే. / తిరి

హార్యంకన్నా స్నేహంగా ఉండటం మొదలుపెట్టాడు. ఒకరోజు కుమార్ తే. గిరి దగ్గర రామనాథం ప్రకృతి తెచ్చి తేమగిరి అలాంటి వాళ్ళకి చేపవైతే తిరిగిరాని చెయ్యాలి కాని, ఉత్తురి మాటవల్ల ప్రయోజనం లేదు. వోయి వోపు రవ్వ అన్నాడు.

"తెంజాపూరుకి, కోడలీను చెప్పి చుట్టూనిస్తాను" అని శవధంపట్టాడు కుమార్.

కోనాళ్ళకి రాధమ్మ జానకమ్మ, శోతో మాన్మె మాఇంట్లోనే తొడిగింది ఏమనుకోకండి అంటూ తేమగిరి కదిచి. గిన్నె దొరికింది కనుక కుమార్ శవధంపట్టాడు గురించి తేమగిరి కోలేడు కాబోలు నమస్సును తేమగిరి వచ్చి జానకమ్మ, శోతో శకుంతల, రాధమ్మ, మామి స్నేహం కూడా. ఆయ్యం గార్ల మామి పాప్యలాటి నది ముంతపు సిరిలా వచ్చిపోయింది.

ఉన్నట్టుండి రెండుమూడు నెలలు పోయాక రామనాథం తేమగిరి దగ్గరకు వంగెత్తుకువచ్చి తపలాంటి వహారంలో కాపురం చెయ్యలేవని తెగిసి చెప్పాడు. తేమగిరి కారణం అడిగితే కుమార్ నన్ను నమ్మించి

మోసం చేశాడు. మూడు సార్లు నా దగ్గర మూడు సార్లకల తీసకుమొ మొన్న అరవై తిరిగిచ్చాడు. ఎంతైనా మంకిదని మిగిలింది సై నెల కుందరా? అన్నాను. దానికతను మిగిలిందేమిటని అడిగాడు ముందర మా స్వామి కంటున్నాడేమో నమస్కున్నాను. ఆనకుంకె వ్యాను. కాని అతను నీరియన్ గా నవ్వకాలకికాకుంకె గానే అన్నాడు నాకపలు ఇచ్చి పుచ్చుకోడాడేమి లేకపోయినా వక్కింటి వాళ్ళతో సిర్కొనా మాటుగా చెప్పలేక ఇచ్చాను. చూడండి ఎంత వక్షేదో అన్నాడు బాధగా రామనాథం

రామనాథం ఇల్లు ఖాళీ చేస్తుంటే శకుంతల మామి జాడమ్మ, శోతో చెతులు పుచ్చుకుని భోరునెద్దారు. జాడమ్మ, శోతో వెళ్తుంటే వాళ్ళ బాధ తేమగిరి కిరమెది "పాపం ఏళ్ళు చాడిలు చెప్పికోటానికి రేవట్టుంచి జానకమ్మ, శోతో ఉండదు కదా!" అనుకుని జారిపోతాడు.

మర్నాడు రాధమ్మ శకుంతలకి "మేం కొత్త ఇత్తడి గిన్నె కొన్నాం. పది హేను రోపాయలు" అని చూపిస్తుంటే కుమార్ గట్టివాడేనని నవ్వుకున్నాడు. అపైన అంత తెలివైన వాళ్ళ వక్కి నంకూ మెలా అని బెంగపెట్టికొన్నాడు. ఎప్పుడో తేమగిరి కూడా ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యకపోదు.

గీత

కావ్యం

“వదినా”

ఒలాంటి ఉద్యానంలో, అదో విధమైన యింపైన స్వరంతో వినిపించిన విఃస్వర విదో వృత్తరం వ్రాసుకుంటున్న వద్య యిటువైపుకు తిరిగి చూచింది. వి స్వ యం గా అలాగే చూస్తుంది పోయింది.

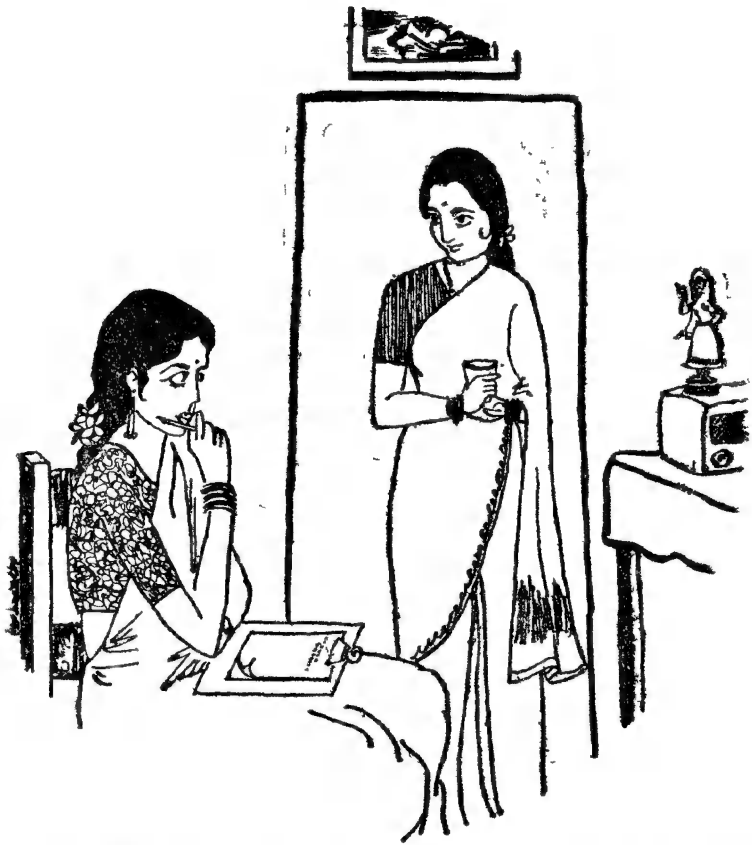
“పెద్ద పుగారు ఈ పాలు నీకమ్మ వ్వారు వదినా”. నోరారా “వదినా” అని విజమూ చేతుల్లోని పాలగ్లాసును “టేబుల్” మీదయినా పెట్టాండా అలాగే చేతుల్లో వట్టుకొని పి బడిన అ అమ్మాయినే చూస్తూ, అవ్రహం త్నంగానే అ గానుని అండుకుంది. వద్య. కన కళ్ళు యంకా సమ్మలేక పోతున్నాయి.

“వెదకాను వదినా. క్రిందవనుండి. ని కింకా నీమన్నా కానాలంటే పిలు” ఎంతో చను ప్రశ్నలు చెప్పి నవ్వుచూ వెళ్ళిపోయింది అ అమ్మాయి.

అగ్గేభీరమైనవదకను ముచ్చటగా

చూస్తూ అలాగే వంటి పోయింది వద్య వ్రాస్తున్న ఉ త రాన్ని కంటి పూ చెద్దామంటే కలం సాగ లేకుం. కళ్ళు మూసుకున్నా అమ్మాయి రూపే కణులుకున్నది కళ్ళలో. ఎంత కాదనుకున్నా అవిడ శరీరాకృతి మాత్రం భారతదేశానికి చెందినది అని అనుకోలేక పోతోంది.

ఒ లాంటి వ్యవృత్తి గులాబీ రంగు శరీరమంతటా వ్రకాశిమూ వుంటే పన్నటి కనుబొమల క్రింద అ చిన్న చిన్న రేనె రంగు కళ్ళు, మూటిగా కొనదేలిన అ చిన్నముక్కు, దాని క్రింద లక్క పిడత లాంటి చిన్న నోరు, బంగారు కలంకలాంటి అ నున్నటి మోక, ఏ అభరణాలూ లేకపోయినా తెలుగు దేశపు చీర కట్టులో ఏదో ప్రత్యేకత కలిగి అకర జీయమైన బొమ్మలాగే వుంది అ అమ్మాయి. దృఢమైన అరోగ్యవంత మైన దన్నటి శరీరం, అలా కలిగి

కానీండా అత్తగారు వ్యయంగావచ్చి
అ పూరుకి తీసుకొచ్చారు కదర్చి.
కాని అ ఏడాది కాపురంలో కదిపం
ఒక్కసారై, మాట కరవ కై నా
తండ్రిదేశ్ కే ఈ అమ్మాయిని గురించి
చెప్పే లేకు అంటు అ యిచి
గురించి ఎలాంటి వికేపాలు చెప్పవే
లేదు. పెళ్ళికి మునుకు చెప్పిందా
ఒక్కరనని గుంటే.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలవేళ
వచ్చాడు చౌదేశ్ కేర్. యిత
వికాలమైక కై. గ్ కే టేబుల్ మీద
అ అమ్మాయి వద్దిస్తూ పుంటే తిని
వచ్చేవారు

ఏదో బుక్క చమస్తకూ పడు
కొని పుక్కు భర్తకు తపలపాటు చిల
వలు అచిస్తూ మెలగా కడిపింది
వద్ద అ అమ్మాయి విషయం.

ఏదో రెండు మాటలు పొడి పొడిగా మాట్లాడేసి అటు తిరిగి వడుతున్నాడు చంద్రశేఖర్.

అమ్మాయిని గురించి తెలిసిందల్లా ఆ అమ్మాయి చంద్రశేఖర్ కు జ్ఞానం వచ్చినప్పటినుండి యిక్కడే వుందని, ఎవరో అనాథ బాలికని, పేరు గీత అని. అంతకుమించి మరేం తెప్పలేదు. సాపేక్షం అనుకుంది.

పాతకాలం అయ్యింది. రాజ మర్యాదలాంటి ఆ మర్యాదలకు అక్క పూటకే విమర్శింపబడి పర్వమ.

‘ఛ, ఈ ధనవంతులందరికీ ఇవ్వక జ్ఞాని. ప్రేమ మున్ వరు. అవని తుడు’ కనిగా అనుకుంది వర్మ.

ఏది ఏమైనా ఆ అమ్మాయితో చమవుగా, ప్రేమగా మాట్లాడి రావాల్సివచ్చింది వర్మకు.

మధ్యకాలలో మెలిగా మెలిదిగి వెనక్ వెళ్ళి తోటలోకి నక్షత్రాల వెళ్ళింది వర్మ. పర్యావరణంలావున్న ఆ తోటలో అలా కరుగతూ వుంటే జోయిగా వుండనిపించింది. వన్నెలో క్రాంత్యమై కంఠ్వరంతో ఏవో శ్లోకాలలాంటివి కనిపిస్తూ వుంటే అటులేనే తిరిగింది వర్మ.

కొద్ది దూరంలో డాక్ మాన్ లా వున్న రూముకు కాస్త దగ్గరగా వున్న ఆ పొన్న బెట్టు క్రింద కూర్చుని ఏదో వుత్తరం తడుపు కంటూ వుంది గీత.

గీతను చూడగా వే ఏ మి టో

వంతోపం వేసింది వర్మకు మెలిగా దగ్గరికి వదిలింది.

‘మెడటి అడుగుల చప్పుడు వినిపించి తగ్గింది గీత

‘అరె మీరా’ తొట్టుపాటు వడతూ లేచి నిబ్బంది

ఏమిటో దూరంగా వు చదగిత అమ్మాయిలా అనిపించలేదు గీత వర్మకు. చమవుగా చెయ్యి పట్టుకొని గీతను కూడ కూ రోపె దు తూ. తనూ వ్రక్కవే కూర్చుంది వర్మ.

బిత్తరపోయిమాసి కళ్ళు అరేమి కుంది గీత. ‘చెతిలో వున్న ‘గీత’కు భక్తితో పాడువుకుంది. అత్యర్థం వేసింది వర్మకు.

మెలిగా తెలిసినా పేరడిగింది వర్మ

‘గీత’ కలరించు ననే తెప్పించి గీత.

ఏమిటో ప్రాద్దున వున్న అంత చురుకుదనంలో లేద వింటుంది వర్మకు. ఆ పెదబయిన ఫాల భాగాన పెట్టుకున్న ఎల్లటి కంకుమ యంతా అందుగా కనిపించింది వర్మకు గీతతో ఏం మాట్లాడాలో తెలియక ‘నీ పేరు కాం బావుంది గీత’ అంది.

అమాయకంగా నవ్వింది గీత.

‘మా అవ్వకు ‘గీత’ అంటే కాల యిష్టం ప్రాద్దున లేస్తూనే మరి వదుకునే అవ్వదూ ఎవ్వరూ

తడువుతుడేది. అందుకొసం వాపేరు
మూడ 'గీత' అని పెట్టింది ముహూవ
చిరునవ్వు వున్నా కళ్ళనీ ని నిశ్చను
కనిపెట్టుట లేకు వద్దు

వాళ్ళనర్థ సంగతి అంతా తెలుసు
కుందామని వున్న అలహాయి
కళ్ళనీక్కు చూడ నే గతి దిన
గీతాన్ని ఎండుకు జూ. కం కెయ్యా
అని అ మాట మార్చేసింది వద్దు

కొద్దికేవయిన తరువాత గీత
అంది -

మీరు యిక్కడికి ఎండుకు
వచ్చారు? పెద్దల్లగారు చూస్తే
తక్కు కోప్పడరా.."

"ఎందుకు కోప్పడతారు? తోట
లోకి రావడం కూడ తప్పినా?"

మరేం మాట్లాడలేకు గీత.

తద్ద అంది.

"నువ్వంటే నా కెందుకో జాల
యివ్వంగా వుంది గీత. మళ్ళీ రేపు
పొయ్యంతంకూడ పస్తాను" అంటూ
లేచింది వద్దు.

ఉరిక్కి వద్దట్లు చూసింది గీత.

"వద్దండి చిన్నమగారూ! నేను
యింట్లోనే వుంటానుగా. మీరు
మాత్రం యిక్కడికి రావద్దు" చిన్న
బుచ్చుకన్నట్లు ముహూర్తాట్టి బాధగా
అంది గీత

కాస్త ఆశ్చర్యం వేసినా నవ్వింది
వద్దు.

"ఎన్నెవ్వరూ కోప్పడకులేగాని

ఉక్కమాట. యిటు చూడు" అంటూ
తలెత్తింది గీత

"అ క్రొత్త విలువే మి త కె
ప్రాద్దున కూడ అలాగే విరిచావు.
మండు విడిచిట్లు 'వచినా' అనే
విలు. బాం బావు టు ది.

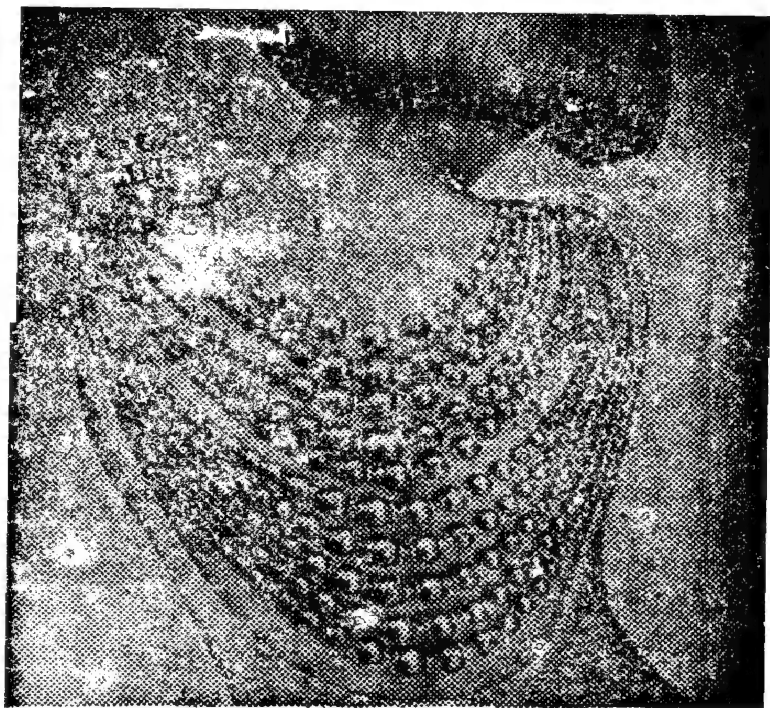
"అహు. పెద్దల్లగారు ప్రాద్దున
కోప్పడరా.."

ప్రాద్దున రూములో నుండి విన
వచ్చిన మాటలు గుర్తు వచ్చాయి.
"యిప్పటికి క్షమించండి పెద్దమ్మ
గారు. ఇంకెప్పుడూ విలవను" అ
మాటలకు యిదా కథం.

"ఫర్వాలేకు గీ. | వచినా అనే
విలు. నీకేం భయంలేకు." అభయ
వాస్తవ యిచ్చినట్లు చెప్పి వచ్చే
సింది వద్దు

మరుసటిరోజు సాయంత్రంవరకు
జాల విషయాల్లే తెలుసుకుంది వద్దు.

అందమైన అమ్మగారు ఆయింక అ
యింట్లో మరెవ్వరి అంగణా లేకు
గీతకు. యి త ర వేషాంతరాలాగే
గీతను కూడ 'ట్రీట్' లైట్ న్నారని
తెలిసి జాల బాధ పడింది వద్దు.
పొద్దయం ఎంత అనాధ బారీకైసా
యిలా అనుకోల్పి పని రు ని పి తా
చాకిరీ అలా అయింకటం ఏమాత్రం
కచ్చలేకు వద్దుకు. అందుకొ గీతను
పనిపిల్లగా పూచాద్దామన్నా కష్టంగా
వుంది వద్దుకు.

‘ఇప్పుడు సబ్బులలో’ క్రీమంత శృంగార తిలకం లభిస్తుంది

అంబుష్మిని సినిమాలో
కాంచన

కొత్త లెడ్జర్ అమూల్యమైన కొత్త
వర్ణముల మరియు అంతర్జాతీయ
కొత్త రూపు గలదు

అంబుష్మిని - LTL 22 091-77 TL

హిందీ ఫిల్మ్ లోని అంబుష్మిని సినిమా

అతగారు యింతో లేవకువల
మధ్యాహ్నమే అతడు దగ్గరికి
వచ్చింది వద్ద. కాని గీత అతడు
దగ్గరలేదు. అతడు ఎక్కడ న్నా
వుంటేమానని చుస్తూ వుంటే డాక్
హౌస్ లాంటి రూములో అరికిడి
అప్పుడు అక్కడికి వెళ్ళింది.

లోపల ఏదో పద్దుకూ వుంది
వద్ద.

"గీతా" మెల్లగా పిల్చింది వద్ద.

అతడు దగ్గరకి వెళ్ళిపో
వద్ద. చూడండి గీత వధుం
వచ్చిందా చూడండి గింది వద్ద.

"అక్కడిలో" అమరుని వద్ద.

రామ రామ గీతకు పద్దుకు
బాగా పన్నిహితం ఏర్పడింది.

ఒక రోజు అక్కడికి అడిగింది
వద్ద.

"మీ అమ్మగారు ఏమి బాగా
గురువైనా గీతా" అని.

"ఈ గురువేక పోవడానికి వేసేం
వేరీ ఉన్నట్లుంది కాదు. అమ్మపోయే
కాబోలి నాకు వదేళ్ళు" వచ్చిమైన
ఉత్సాహంతో, అందంగా తెలుగు
మాట్లాడతూ వుంటే మరి మరి వినా
అవ్వించింది వద్దకు

"మరి మీ అమ్మగారు నిన్ను
తేలివించలేదా?"

"తెలుగు మూల్లో చతువు
మన్నా" అప్పుడేగా అంది గీత.

తన బుద్ధి అమ్మన క్రచ్చి

ఏదాలో, గీత అమాయకత్వానికి
కవ్యాలో తెలియలేదు వద్దకు.

"చదివించ లేదా? చతువుతో
లేదా?" అంటే అదేం యిగిస్తా
వచ్చేంతవరకూ అని చెప్పింది వద్దకు
లేదు.

మరి గీత అంది.

మీ అమ్మకు యిగిస్తా కాల
బాగా వచ్చు కాని పిచ్చి బాగా
రాదు. నాకేమో తెలుసు బాగా
వచ్చు. లేకబాబుని యిగిస్తా గీర్వు
మని అడిగినా పూర్తిగా నీతి
పోయారు? అన్నట్లుగా చెప్పింది
గీత.

"యింగిపు వేర్పుకోడం అంటే
పిచ్చిమా?"

"యిష్టం అంటూ ఒకటి లేదు
గాని..." అని అగిపోయింది గీత.

"మరి యిష్టం లేకపోలే ఎదురు
వేర్పుకోవాలనకు బాబూనా?"

"అమ్మ ఏమేమిటో యిగిస్తాలో
బుక్కులు బుక్కులు వ్రాసుకుంది.
అవన్నీ చదవాలనిపిస్తుంది. ఒక్కో
సారి. ఏమిటో విరాళంగా చెప్పివట్టు
చెప్పింది గీత

అదేమిటో గీత కథ కాల
శత్రంగా తోచింది పక్కకు. "అ
బుక్కులు నా... చూపిస్తూ వా,
ఏముదో చూస్తామని అంది వద్దకు.

"అమ్మ వాటిని ఇంక భద్రంగా
రాదు అంది. మరెక్కరికి చూపించ
వద్దంది... కాని ఏమి మాత్రం చూస్తూ

పూను అందులో అప్పు ధోలో
 కూడ పూని చూసి సానుండు
 అంటూ రేచి యివారు దైరిలు
 తీసి కొచ్చింది గీ.

దైరిలకు చూడగానే కళ్ళు
 దైరిల చూడ మోహన పంకో
 చించింద ర్థం కాని... కాని...
 వినితో చ... చించింది.

గీత ఒక దై తీసి రెండుమూడు
 పేజీలు క్రిస్టి ఒక ధోలో తీసి
 చూపించింది, 'మా ఇళ్ళ' అని.

ధోలో, పదలో గీతకాళ్ళు
 కళ్ళ కేటా తీసిపోలేదనిపించింది
 వర్ణకు. పోత గీతలో కాస్త
 అందశక్తి ము కలవాడి, ముచ్చ
 త్తు పేజీలు బొయిలో పుష్పం
 తకు. కాళ్ళ గు మాత్రం బాడ్
 హాయిలో, ప్రాక్లో స్వీప్ లాగే
 పూది కళ్ళ చూస్తూ పుంటే పరి
 మరీ చూడ విచ్చింది. సాక్షాత్త
 ప్రాక్లో చూడ జలైన అందం
 పుందరుకుంటే గా చూస్తే.

అలా తీసి గలచరకూపుండి
 ముఖ్యమం నయన అనుకొన్న
 ప్రతిపేజీ కళ్ళ నాకా కచ్చింది వర్ణం.

ముం... 'వై' అనిపించి
 తారం ఒకటూ పడింది.

అ జా... పాత ప్రయోగం
 చివా పిద్రగానే కర్మమే దుట్టు
 పున్న ప్రాదే... చూడకు 'కి'
 మంటూ పుంటే బాప్ హాన్ లో
 అంటురిగా కానీమాద వదుకోసపున్న

గీత కళ్ళకు కట్టికట్టు కనిపిస్తూ పుండి
 ఎంక మర్చిపో చా మన్నా
 వాళ్ళమ్య వామకున్న రైలోని
 పేజీలు మానిమానికీ గుర్తుకు వస్తూ
 జ్ఞాయి. పక్క కరిగి చూసింది.
 తుంకే... ప్రకారంగా కళ్ళు
 మూసుకుని ఏదోచేతున్నాడు.

'ఒక్కటే అట్టి ప్రతీక విడ్డ
 లలో ఎంతటి అందమూ లేదా
 ఎంత కృత్యాన' అనుకుంది.

దేకం కాని దేకానికి వెళ్ళి, తన
 రాజా దర్శనంకా ప్రదర్శించి
 అమాయకమైన ఒక్కొక్కరి కీని
 కాన్ని బతి తీసుకున్న మామ
 గారంటే అక్షణంలో చాల అవగాహ
 మనిపించింది.

వర్ణకు విచిత్రమనిపించడంతా
 గీత వాళ్ళకే కాక అతే వాళ్ళ
 దేకాని సారం మామగా యింకో
 క్లి టెమోక, ఎకటో బేరే దేకం
 తాడు వచ్చి మోసగించిరా క్షమించి
 అతన్నే నమ్ముచి వాళ్ళకుంటూ
 నిడు కట్టిత వసే కళ్ళక అ
 యిలాటికి ధి జన అద అన్వ—
 యింలే మనీ... తమిళురి
 పంబాధం ఎక్కడా అయిదు పెట్టి
 కూడనేట కర దగ్గరే పు... అన్న
 దిక్షతో అవిక ఎ... పుకుందో
 అంత కలిపంగా పుడటానికి. అ
 నిముషంకే ఎంక బాధ వడిందో
 అవిద వ్రాతకున్నది గుర్తుకు వచ్చి

అప్పురో-బిమ్మనితిట్టినాడను

నువ్వు మమ్మని
తిడితే తను
గొని-పెనుమిట్ట
నితిడితే పట్టె
దా అప్పుడే

గీర్తి

గుండె ఎవరో పండినటయితే
గట్టిగా కట్టు మూసుకుంది వట్టె.

'భగవాన్! అలాంటి పరిస్థితి
మరింతో అసలేం కావదు! టైపు
మూసుకో తర్వాత దగ్గరగా జరిగింది వట్టె.

'నిమిషం కొద్దిగా తర్వాత ను
మార్చే దేశంలో వట్టిగా పరిశ్ర
భారతదేశంలోని శ్రీ హృదయ కూచి
పిమ్మట తీసివేయగల వాళ్ళనూ
అనుకుంది వట్టె.

'కనీసం గీత విషయంలో నైవా
క్రద్ధ తీసుకుని పుచ్చాల్సింది' అనుకుంది.

'వాళ్ళ వాళ్ళుగారు దానిని
మాత్రమూ అన్యాయం చెయ్యరనే

వాళ్ళానన' ఎంత వచ్చుకొంటోనాను
కుందో గాని వాళ్ళు ఎంత అన్యాయం
యూ చెయ్యారో అంత అన్యాయం
యూ చేస్తున్నాడు గీతకు' అనుకుంది వట్టె.

'అనున గారి కవిత సామ్రా
జ్యంలో యికా యిలాంటి అమా
యిక శ్రీలు ఎంతయింది మోక్ష
పోయారో అక్షణంలో అంతటి
వట్టికొడుకే అనుకుంటే చంద్ర
శేఖర్ కొద్దిగా మాత్రం చాల కోపం,
అవహానం రెండూ కలిగాయి.
కాని అక్షణంలో ఏ అక్షణమూ
జేమారుడికి అంతటా అంతటా వంతో
పించిందికూడ.

విమైత గీత ఆమాయకత్వంతో, అంత అవ్యాయాసికి బలైపోవడం యిష్టం లేకపోయింది వచ్చేటా ఆక్షణాన్నే భర్తను లేపి గీత ఎడలో ఏమిటో అంతా చెప్పింది? అని అడగాలన్నది ఆ ఆశం వచ్చింది వచ్చేటా

ఒకవేళ భర్త 'యిన్నా క్షుణ్ణం లేని వ్యవహారం యిష్టం' అని పోతూ' అన్న భయం దగ్గరదమే కుంది ఎల్లాగేవా వరే గీత జీవితాన్ని బాగా చూడాలావాలా అనుకుంది వద్ద దీనిక తా కాదని గీత ఆమాయక అదమైన పరూ వనే. ఏమిటో కానం తగ్గిపోయింది. తెలవాదు యొముత ఎత్తుదో విద్రవప్తేసింది

మరసటి రోజు అంతా కన్నులు దరికేరి కాగా ఆలోచించి 'అపలు' అనిషయం వాళ్ళను ఎలా అడగటం?' అన్నాడు.

'యిది వావుంది. వానిమణిలో ఎల్లా కిక్కరిచారో అల్లాగే మిమ్మరిలెరి ముంకోమం యింత మాత్రం చెయ్యలేరా?'

తప్పుది విచిత్రం మామూలు కంట్రీఫర్.

'చెల్లెలు... యిష్టం గీతంతో కలిసి అవ్యాయంగా నేనా వలక రించి ఎరగదే. పైగా అవిదేదో తనకు రాసి అన్నట్లు ఎన్నిసార్'

ప్రవర్తించాడు. ఆ తెలుసుకు అంద మైన మూర్తిని చూచువుంటే ఎన్ని సార్లు తన చేతులు ఎడమకు లేదు.'

తన మనసు నిశానాలను కప్పి వున్నట్లుంటూ,

అదికాదు వచ్చే నీ మణిం గే... వాళ్ళ మిది అదే శక్తి వుంది (వచ్చే నీ మణిం శక్తి వుంది అదికాదు అదికాదు. యిప్పుడు నాన్న మనదరి మీద కోరిక పెట్టి కుని యింత అని పొన్నా 'గీత ఎక్కడ ఉంది?'

వచ్చే విచిత్రంగా చూసింది. 'ఎక్కడెవరి? ... మీ దగ్గర... వాళ్ళున్నా క్షుణ్ణం ... అనా వేదివర దగ్గర ఏ మీట యిష్టం లేదా?'

'అది కాదు వచ్చే...'

'పోనీ తెలిసి మీ కలతగా రావుం లేక... మానగాదూ గీతను యింతోంచి వెళ్ళి పొమ్మంటే వ్యక్త! మీద భారవది మీలా వచ్చేవ్యరికి భయపడే మా అన్నయ్య కిక్కరి పోయి స్తాను గీత కామట వింటుంది.'

'వచ్చే... మీ అన్నయ్య!'

అక్కరం అడగాడు 'దాను. అనయం' నే కలిత అన్నయ్య వింటాడు. గీతను గురించి ప్రార్థన ప్రాణం అన్నయ్యకు. మీ మూర్ఖత్వానికి అత్రేయకున్న

అమాయకురాలి జీవితాన్ని పరిదిద్ద లేదా? ... అన్నయ్యకు యిష్టమైతే వేనమకున ట్లు గీత జీవితం బంగారు మయమే అవుతుంది."

"మీ అన్నయ్య అంగీకరిస్తే నాకూ సంతోషం."

రెండు రోజుల తర్వాత వర్మ కాళ్ళ అన్నయ్య దగ్గరినుండి తిత్తరం వచ్చింది.

ప్రతిమైతే వర్మకు.

నీకు అక్క, నవ్విలే నాకూ నవ్వివటే అన్నీ సార్లు చెప్పాను. నవ్వుదయం గల నీ కన్నెపిల్ల అయినా నరే నాకూ యిష్టమే. కలాలి వటేపులు నాకు లేవని నీకు మందే తెలుసు. ఆ అమ్మాయికి యిష్టమైతే నాకు అభ్యంతరం లేదు. అవాబుకోసం నిశ్చింత,

నీ అనయ్య, నేను.

అరోజు రాత్రి పూలదండ యిక్క జానికీ వచ్చిన గీతమే చూసి ప్రేమ పూర్వకంగా నవ్వింది వర్మ.

"తీసుకో వది" అంటూ గీత మల్లెం దండ అందిస్తే అంతుకొని,

"ఈరోజు ఈ పూలు నీవే పెట్టుకోలే వదినా. వరి మా అన్నయ్య వస్తున్నాడగా" చిలిపిగా నవ్వుతూ గీతని వెళ్ళికి తిప్పి అంత పొడుగాటి జడలో తన కళ్ళలో అందంగా నవ్వులు తురిమింది వర్మ.

"ఏమిటి?" అర్థంకాక అక్కడ తిరిగింది గీత.

"అది అంతేలే వదినా"

యింకా అర్థం కాలేకు గీతకు.

"వరి కళ్ళలో అది అదేలా నాను.

నమాధానం చెప్తావా గీతా? ...

మీ మా అన్నయ్య నీ అంత అందంగా కాకపోయినా అందంగానే ఉంటాడు. చక్కగా వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. వరి నన్ను కళ్ళి చేసుకుంటాడట

జీవితంగా కళ్ళు తిప్పింది గీత.

"ఏమే గీతా! మా అన్నయ్య నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోకుండా ఉండి నీ కష్టతేనా వరి, చెప్పు."

కళ్ళి యింకా విచిత్రంగా చూసింది గీత.

"అక్కలో నన్నో పూవాలు, మనో కిలు యన్నాళ్ళకు తకని కూడ ప్రేమ, పెళ్ళి చేసుకుంటాననే వ్యక్తి ఉన్నాడంటే సంతోషంగా ఉండదూ వరి"

"ఏమే గీతా! అలా చూస్తావేం యిష్టం లేదా?"

కీళ్ళు తిరుగుతన్న కళ్ళని చటుక్కున దింపకుంది గీత. వంగి వర్మ కాళ్ళు మటుకో వోతూవుంటే వర్మ వారింది లే వెళ్ళి కట్టుకుంది.

దీక్షా క్షూలకయి.

"స్వీ మా అన్నయ్య వాకంటే పెద్దవాడు మరి" అది వర్మ.

కీళ్ళు వాల్చే ముకుంది గీత నిగ్గుతో.

కొత్త శారీరపరివర్తనలు

‘(కెరెక్చర్)’

2

సినీ కథల - రేషనింగ్

మీ పాత్రలు! ఈ కథల వా
వీటికి కథానికాడోయ్ మొత్తా
నికీ, అంతా బానిస నేత్రుడవై అంత
చేత ప్రవర్తిస్తే కిలబాగుతున్నట్లు
వ్యాసం అంటే కంగరే అంటే దివ్య
వోయ్, ఫర్వాలేదు

అయితే వన్నావ్! ఫర్వేట్ పో.
నీ పోజుదూరీ నీ పాత్రలు కథలు మలే,
కథలాయడం మొనరెట్టినా.

నీ ఇల్లు తెలుగు సినీమా స్టూడియో

గాను, నీ కథ వి, పొరపాటుని,
వరాగ్గా, ఏ నిర్మాతైనా చదివి,
అహంకం, అభిమానం గా సినీమా
నీల స్టూడెంట్ మోషన్, కలర్ ఫీల్మ్
లాంటి కలగంటున్నావు. ఎంత పెరి
తాడివోయ్ పాత్రలు! కథలు
నిజంగా సినీమా పాత్రుడి కావా
లంటే తెలుగు రేకవేం గొడ్డుపోలే
దోయ్ బోల్డు కథలు కథలు
వున్నావ్. కాపి ఎంతగావారి కథ
కులు, బోడి కథలు.

“అంగారీ కథలున్నాయ్
 తాళావు? అమ్మమ్మ ఎంత ‘నాచు
 రత్నం’ కంటాయోయ్, కావల్సి
 వంత ‘సిరిమేడిడు’, ఆ రైటర్స్
 షీట్లలోయ్ అంటాడు నీ తెలుగు
 నీసీ... ర్మాతే... ఏవంటావ్?
 చూరవు కొండలు నువ్వంటావా?
 ఎంతబాటావోయ్ రెండు నెలకో.
 తెలుగువాడి కాస్త ప్రతిష్టాత్మక మన
 వాళ్ళ పైస్త ‘జీవితస్నే’

తెలుగు నీమాలో పాటలు
 తాగులేవటా? ఎప్పుడెవోయ్?
 అనబడిన పాటల పేరిటే
 తెలుసా! ఇవన్నీ తెలుగువాడి
 వాడు కూర్చిన, పనుకూర్చిన పాట
 లోయ్. బ్రహ్మాండమైన హిట్
 సాంగ్స్.

పాటల రూపా మాత్రం గే వుండి,
 ప్రశ్నల బుల్లెట్ల వంటాయి ఇవని
 నీ నిమాలోని వాడు పలు ధం
 లేకు... కాస్తా టావా? అదే
 కనుకలోయ్ హిట్ సాంగ్ అంటే
 అర్థం... కథ వంటిది... పాడవ్వక
 లేకు... పాటలు కలిపించ
 కూడదు, ప్రాసలు మాలు, పదం
 దైవ పద అవడం.

రెండు దొంగల చప్పుళ్ళు,
 పన్నాలు నొక్కి పనిపై కాని
 ‘సిం మ్యూజ్’ ఎలా? మోడో
 అంటా... క్లౌని, అమ్మబిక్
 డైరెక్షన్, అమ్మలు... సారీ...
 పాటలోయ్ అని. రచయిత! మరి

తిరుగు లేకు. ఆ తరువాత తయారయ్యే
 సినిమా లన్నిటికీ వాళ్ళ
 ‘వందల పరి’.

అంతే కదలోయ్ అన్న నిని
 మాలో సాట... పో... వూరి,
 అదే పోనీ... టాటా టాటా?
 అక్కడ నీ... పోయి...
 లోయ్, నీదిని... తాను
 కోవడం కోవ, నీ తెలివితేటలు
 పరీక్షించడా కే... బ్యానింగ్
 తెయ్యకర్తాయ్గా, పురో నిధంగా
 అనుకోకు.

ఏమిటి? మళ్ళరానీ వ సినిమా
 కథల్ని తిరిగి చెప్పే కాయటా...
 రావటోయ్ తిరిగి రా...
 మగాడివాయ్, నీ పెళ్ళాంటే...
 నీకు పెళ్ళి కాలేకు కదూ... తెలివి
 పేరే రానుంటే కళ్ళు...
 కుందురోయ్

ఇకా, రేపు అవలంబం కథలి,
 కా... వాళ్ళ పేరుతో చగామతి
 అవుతున్న కథలి వంటి...
 దుగావుంది ఎలాంటి కథలతో
 నైవా వాళ్ళ కథలతో బహుమతి
 లొప్పన్నాయ్ టావా?

చూడు నీ... కథలు...
 తెగవడకు పా...
 యిందిలే. పిచ్చి...
 అంత...
 విధంగా ఎ...
 గొన్నే, అంత...
 ఇవ్వదోపని తెయ్యరాకలోయ్

[illegible]

ఎంద్రకోయ్ అంతా అశ్వర్య

అభ్యాసం

1. The first part of the document is a header section containing the following information:

1. The first part of the document is a header section containing the following information:

1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394

పంచారిష్ట

కీర్తమూర్తి మరియు కోటి
 కొమలిలో నవాయనదు బుద్ధిగా
 పిచ్చాన్ని చేయబడింది. ఇది
 అకలిని ఎక్కువ చేస్తుంది
 పిచ్చులను వరములకు పిచ్చు
 మనము కోరినందు.

అందు కి-ర్యమయిందో నేర్పడ విషయం,
- నావలన-నీ.

శివుని వెళ్ళును కనుబోయ్ మన
తాళ్ళ 'రూ'. లేకపోతే నామోషి,
'అవుటాఫ్ ఫేషన్'.

మనం అలా వెళ్ళకపోతే సినిమా
వదలదా? లేకపోతే ఎవరైనా పిలిచి
"ఏం సినిమా వెళ్ళలేదన్నెప్పు, కళ్ళెర్ర
జేసి, కోంటి, ఫైను వేస్తాడా?
జెల్ల పెడతాడా?

అంత దొమ్మిగో కుమ్మకుని
చొక్కాలు, స్లాంటూ చింపుకుని,
చిరిగిన వద్దు భుజిమ్మిదేనుకుని,

(అదే సినిమాలో హీరోలాగ) అ
సినిమా, ఆరోజే చూడకపోతే,
అమర్నా వెళ్ళకూడదా?

వెళ్ళకూడదోయ్.
'ఎంత అనైనా అడగజేంబోయ్'
కాలే! స్టూడెంటులా, నేడే లెక్కలు
దంచు శిగోతున్నా, అమ్మాయిలా
వేపు చూస్తూ, అసలు ఏ తం వివరం
మానేసి?

ఇప్పుడెలా అడగవయ్యా
వంతులూ! 'ఎంతోక' ఇది

వరే అడిగే వట్టి కుంటునులే.

అమర్నా వెళ్ళితే ఏం జాప్యం
దోయ్ నల్లలు, దోంగలు తప్ప అ
మర్నాటి వంటి ఎంజుకులే మొదటి
రోజే నీకుంటే పుడమి గ్రజలు.

అలానోయ్, తెలుగు సినిమాలో
పున్నగి వృతనా. శాస్త్రగా రిరీజెక్ట్
సి మాకి ఒక్కపోకే జనం పుడేసే
అందుకే టెక్నీషియన్ 'మ్యాటినీ'కి
కనిపెట్టేడు. అంటే 'మ్యాటినీ' కిని
హాలు మోసి, లాళాలు పెసి మేనే
జరి, అపరేటుడు, అడలర్ బ్రంకం
పెళ పురిచేడే. నీటి పెడ
కుదా, డిలటర్ తెలిసి పచ్చు.

అటు లెక్కలు వేసే తి కను
బోయ్ మనం వెళ్ళకుంటున్నాం.
అందుకే వాడు అమర్నా రేషన్
'బుక్' దగ్గర చిప్ప వరకైనా
అంతగా కాళ్ళపీ, నొప్పిలేడితే
వారికి బదులుగా 'కార్డు' వట్టికుని
విలడకాదు. నీ ఇమ్మో, నీ తరఫున

ముఖసంకకు
అర్పణ
సమర్థతమైన
హాడునెసాతో
నాన్నానా స్టాండులతో
న ప్రతిచిత్తు
అనిసరముతెడు!

001-2771 10

ఎంతపేసినా నిలబడతాడు. 'సీజా' మాత్రం మామూలే. ఒహా గంటకి పదికయ్యావేళ. ఎన్ని రోజులు కావాలంటే అన్నిరోజులు నిలబడతాడు. 'లెఫ్ట్' మాత్రం రైనులోంచి బయటికి కొట్టిన తక్షణం ముట్టుకొస్తోంది.

వాడి వ్యాపారం, వ్యవసారం మంచిబోదుగా, గిరాకీగా వుందంటే వమ్ము.

రోజుల తరబడి క్యూలో వుండాలనే 'మా బిల్లుడు' ఎద్రను మార్చేసేటోయ్, 'కేరాఫ్' రేషన్ పావు అని, మరి కాఫీ, టిఫిను మామక వడ్డు అక్కడికే వట్టిగెళతాట్టు, పాళ్ళ కాన్నకోసం.

రెండ్రోజులు పోతే, బెడ్డింగు కూడా అక్కడికే మార్పాలేమో అని పందేహంగా మొన్నే ఉత్తం రాసేదనుకో. అదేనా ఏంటి, రేషన్ క్యూలో నిలబడే

అచ్చిన నవ రాజుకుకోడానికి, యిదివరకు ఆ పెద్దమనిషికోసం వెళ్ళి ముప్పుకీప్పులు కడి. మూడు నాలుగు సార్లు గేవాలా వాళ్ళ వాళ్ళ అప్పుడా వాధే లేదోయ్, మూడు చుక్కల పిళ్ళుకూడా మింగక్కరలేదు. రేషన్ క్యూలో చూడు ఏదేవంలా, సీటిలోని చేప, వలో చిక్కుకున్నట్టు నీ కంటి కగుసేస్తోయ్ ఆ పెద్దమనిషి. ఇదో పెద్ద లాభం అనుకో.

అప్పుగావైనా ఎవడికి దబ్బక్కర లేదోయ్. 'హి రూరింగ్' హి రేషన్ క్యూలో అప్పుగా ఇస్తారా అన్నది ఇవాళ రేషన్ - కొత్తసాటు.

'అయ్యా' అంటే 'కో' అంటే 'మాటాడాలి' అని ఎవడేనా అంటే 'రేషన్ క్యూలో కలవ్వయ్యా' అందం వరిసాటి.

జేబు దొంగలకి, ముప్పకాళ్ళకి మంచి లాభదాయకమైన స్థానం వోయ్.

'బెదిటై' మన 'చిట్టికవి' తెలుసా నీకు?

లెఫ్ట్ కనోవరే అయ్యో, మా క్లాస్ మేట్ కూడాను. వద్యాలు, గేయాలు రామూటాడు జాబులో కూడా నిలబెట్టి నిలిచిపోతాడు. అప్పుడు వీను ప్రిన్సిపాల్ కిచ్చించుకోడాకి వచ్చు. 'శ్రీవాంశి' అప్పుడు వాధే దోయ్ కొరి విర్చి వాడితే తప్పదులు చీ వి విడిచించుకోవచ్చు, రేషన్ క్యూలో కైం పోవడానికి.

ఆ క్యూలోనే అసలు చదువ్ కొత్త తరత్యయ, క్యూలో వంధాలో చెప్పకట్టు అక్కడే 'ఫి' రాయడం 'ఫెయర్' చెయ్యడం.

ఇలాగే లాభాలున్నాయనుకో రేషన్ లో వల వస్తా... మరి... స్నానం చెయ్యాలి. అయింటివాడు కొకాయితే పట్టే సే చస్తాం.

“జలుబును పోగొట్టుటకు నేను విక్స్ వేపొరబ్ను నమ్ముకొంటాను”

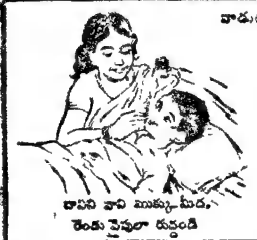

“ఈమధ్య మా అల్పాయికి ఎక్కువ జలుబు చేసి నులువుగా తినుచునుకొలేక పోయేవాడు. నేను నానికి ఎన్నో రకాల మందులను వాడెను. కాని చాలవలస ఎమీ ఉన్నలేదు. అప్పుడు విదేశాలనుండి తిరిగి వచ్చిన మా డాక్టరుగారి చిన్న అల్పాయి గోపాలం పిక్స్ వేపొరబ్ నీసాను యిచ్చినన్నా వాడమన్నాడు. పొతం, అతను మా యిల్లోకి వచ్చి రోజుని పూ అల్పాయి ముక్కుమీద, గొంతుక మీద చాచిపెద ఎలా ఉద్ధారో మర చచ్చేము మల్లాడు ఉదయానికి మా డాక్టరు జలుబు పూర్తిగా పోయి. పోయిన రోజుకి పిక్స్ కొంటూ లేచెను.

ఆ అమితవము తరువాత, జలుబును పోగొట్టుటకు పిక్స్ వేపొరబ్ నుచో మంచి ఉంటుంది నేను నమ్ము కొంటున్నాను. నేను ఎక్కడామా ఒక పిక్స్ వేపొరబ్ నీసాను ఆలో చాచులో ఉంచుకొంటాను.”

కీ గ్రామం అవతర్చి రిప్పిలలో కూక లిప్టోంది

వాడుచు మావనము. విక్స్ వేపొరబ్ను వాడు వదుకోలోయి ముందు రుద్దింది

రానిది వాని ముక్కుమీద, గొంతుపైపులా రుద్దండి

...వాని గొంతుక మీద, ఛాతమీద రుద్దండి

...వాని పిమ్మ అంకరి మీద రుద్దండి కంటి కచ్చి వదుకోరెద్దండి

“జలుబును పోగొట్టుటకు మీరూ విక్స్ వేపొరబ్ను నమ్ముకొండి”

ఆంధ్రము

* భవిష్యత్ సాహిత్యము

“దాటడు” అన్నా దొంగకు సాక్షి

‘దాటడు’ అని యిమిమ్మందు సాక్షి
కారు ముఖ్యుడు.

వల్ల వాగ సా రి సావుకారు
మృత్యు గిత్తకాడి కెరిందు గిత్త
: దుంపివ నెయ్యెని : పరి. గిత్త
వి విమన్న కాట్టిది గదల. గిత్త
మాస్థరం మీకున్న నుడి పప్పు
గుండలి. అ పసిరి సావుకారు
నుబ్బయినావుకి బ గారడట్టాసింది.
అ నుడి నుట్ట యొ ట్రుకల కలి
మాసిండు. అ యొట్రుకల్ని పేట్ర
యగడువ్వతె గిత్తకి పుకరిత్తరి.

అయితే గిత్త వాగసారి తలగ
రేసి గమ్మునుండిసి. కొమ్ముసివర
కొంగ లేవనోడు తొక్క వాడిసి
గట్టిక మువ్వ గల గలమవి నవ్వుడు
జేంది.

అంతే. గిత్త మరి యిటు కలి
దిరిగింది. యలవరింక బుట్టు కొట్టి
నట్టు సావుకారి కలి ముటువుటా
లగరేకింది

‘వోక్. కోప్పొద్దుందటయ’ అని
యగకారిగ వచ్చిండు సెట్టి. గొడ్డు
అందుబోకోయిబోడి బి కాదుంటే
గొడ్డు: దీవిగూత కో పెట్టు త వి
అ యగకారి. వల్లన్ని తేటబడే కట్టు

తప్పిండు. పేటబాట బంగారపు
తప్పిండు అదికాని యగతలే
యదంతా యాపారపు వస్త్రాదేహి
తపి విలు అదికాని.

ఇయ్యారికి రెన్నాలయంది

ఈ రెన్నాలయి జరుగుతంద
యివిత్రం - సాపు యి నున్నయ
వేటుమంచి వాటిగిత్తని దెప్పిత ఈ
జాతుగు మాసాలలో జరగల.

అవ లేద అవ ఇట్టకదా వి.

యీ జాతుగు మాసాలలో యీ
గిత్త ఎన్నాపున్న దాదొద్దో కో
కోజాన రొండు మూడు గూడ
జొద్దుతె. అవతా వాటిదెలవ
జొద్దుట యింతలా వు గిత్తకు
యెంతటసాది దెప్పిత అవుకాని
కప్పెత్తి జొల్ల

పోర గూడ యంతటసాది దెప్పి
జాపు మువలెయితి మటుకే—
బవుపోగరు మీ నుండి పొలిచినా
అదే యివ్వాలి; అది నీ నావ
మూసినా దానికే జెంది అడుగుటు
అత తెల్లించి. బొప్పగూడలూ
వాక్క కోడె. రెండొవు లీవున్నే
వుండెంగ. మరిగ అదికాడ జెని
గిరినీ అవమాక. నాటావు లేద,
జాతుగు మాసికల పాలెద.

అ కోడెమాడకి మటుకేం.
ఎవ్వరిది మాసాలయ్యే తప్పుడికి
పేయ్యెత్తు అదిగిది ఎండె తెద్దు,
పోక పొవ్వన్నారంత. అట్టా
తెద్దును చివెమలో జాదాల్సిందె.

మరాణాడు వాంగోల గిత్తదెప్పి
కలిసిండుగా యంతటసాది.

ఈ న్నాల కాటుది బంగారు
తలి వారాల మాల్పునవించు
కున్న ఇయ్యపు జతల్లి గంజా
బవు తిప్పలు బెతకా వుండతి.
దీనికి వదుదాటె మట్టానూ
గూకోల. జతలేలే యావుకి రె
నీవారెత్తి అతా దొడుకా తిరు
గుతావు. దిది అంత గిత్తమరి
కాడికెలకు; పెనీటికు

కొలిరోజె : ఎంతటసాది
బలె కంగా బడి యింతు అరిత
లకె ఇట్ట ముపొయ్యాక తల్లి
మాల్పు కాటా తిరిగిలాడి తు.
వసేయగ గిత్తమ జేయల

“అదంతలే. పకె తుకు రేవుగా.”
మరి మపేకిండు కావు రు
నున్నకు

రొండోరో సాపుకా దాట
గిత్త అవుకాది కెల్ల - యెక
తట్టు కెల్లింది కాత్త ముంకల్లి
రాను. మూడిక , ముక్కు
నకను. అట్ట జేసిది పిదాటె
పూను గనిసియ్యె.

మల రెడోహ సాపుకారు
నుబ్బున దొడ్దో హు కొతలి
పెట్టి మర్రోజ రాటానికి యంతట
సాదిండుక.

పొదుగూరాయ, మ.
సాపుకారు మా గొప్ప యిర
కాట. లో బడిపోయిదు దబ్బలు
ముందే బుచ్చుకున్నాడాయ

పెళ్ళో బద్దకబ్బులు వేటికి రాకుండు? మాటలెట్లా? గిత్త వేదో కయ్యో చొప్పి దాటక సొయ్యిందానికి తవకా, కిచ్చు!

“దాటుద్ది” అని సాపుకారు,
“దాటడు” అని యంకటసాని ఒకటే వోడు.

“రేపురా” అని సాపుకారు మూతి ముడికిడు.

“వాకివేసెట్లా, పొద్దుగూకులు”
“అయితే నన్నెక్కడెక్కడుంటా?”
“నువు జేసేదేంది. డబ్బు టటా తారెట్లా? వే బోరా, అప్పస్తోలు కాని”

దూరాన్నింది యెకిలి నవ్వు ఇన అడింకి. సాపుకారు దొడ్డి గోడమీన గూకుని నవ్వుకుండా మవేకి పూజారి గోయిందస్సానిం.

“అంతే అంటావా యంకట పానిం -” అవు దాటకయ్యకవాలే బోరి మూసుకొని పోవాల్సిందే అంటావా?”

“అందయ్యో. నీదో సొద.” అని యంకటసానిం వంతులి మీద యిసుక్కుండు.

సాపుకారికి మాత్రం వంతులి మాట భలేగుంది. వంతులొచ్చి నాలు క్కబ్బురాడి యంకటసానింని యెక్క గొక్కుక్కు బాగుండు. కానిఅది గోడ దిగి దొడ్డోకొత్త కల దొడ్డోంది వేటికినాదు - ఇ టోగుండ యిల్ల వంతులి వదికట వేటిబద్దా దానికి కాలొచ్చినయ్యక్కమాట. దానికే

వంతుల వాద లేదుగాని యెక్కోవోడు అదోక్కోరు బలకరించుకుంటా యెల్లాడు.

కిచ్చుకు ముందా కొడుకు.
“మేరేటటుపు” అని యంకట సానిం కల రెటింబిడిగిడు.
“శేవవేదేంది! అప్పనొలిపెట్టెక్కు యేకువనా.”

“సింది సాపుకారు. సానింకం! మా యా వేం, నువు కావరానికి దెచ్చిన కోడలుపిల్లనుకు టుండవా, నీ కొట్టులోనే బిడుంటా? కి?”

“నెట్టి కోడలు యీదనే వుండి పోటానిక్కారణం శేవయాళ్ళ” అని గోమొన గోయిందసానిం మల్లి యగతారి జేసిండు.

అటు నోరిన్పిత అంత. మర్యా దగ మాటాడు

“డిగిరా వేయ్యో, నీ దుంపాదెగో అని సాపుకారు ముందు కలెగజేపి పల్ల యిష్టుటే నవ్వేకి త. కాయా విండు. అదిత జగంకాడి అరటటా బరాముందది.

అమయిత గోయిందసానిం దిగిండు. దిగి, గిత్తకాద జేడు. అటు వెరిరి, యిటు వెరిరి. గిత్త గంగదోలు బట్టు చొచ్చొచ్చనిండు. ఎటనా ఎన్నిం లో బడింరా డిండు. గిత్త చల్లా. అవుకా సి కిసారి సూసిండు. గిత్త కా సి సూసిండు అటా రెండు మూడు సాదిల్లాల్లికి అడికేదో దెచ్చినట్లయింకి.

మడిసి మంచోడు గాకపోత

చినట్టాతాళ, బాచి ఎదర మణిసి
 మంగతి ఒడికి తెల్పినట్టు ఇగ ఒరికి
 దొనము. అట్టానే గొడ్డు సంగతి
 గూడ.

రెన్నాల్ల పట్టి గిత్త అవు ఇట్టిట్టు
 న్నయ్యనే తప్పటికి యిట్టే పతి
 గట్టేండు.

బాబుగల కాదు యుంకటసానిఁ
 తుయావునె, తునాపారం కావఁడు
 గోరి ఒంగోలు గిత్తో చాటించిందు
 అన్నడు దిగిన కోడెమాడె ఈ గిత్తి

మరదే, గోయింకస్సానిఁ తేటికి
 తీసిన యిశేషం-

'అబ్బ వా సానిఁకంగ' అన్నా
 దెంగసానిఁ సతిఁలబడి. 'అగు
 మంతుడు నూనా మనం నుడు సలం
 మన్నుపోతే అవరవాఁడును మన్న
 పోతడ! అద్విఁగి తల్లి గతతే అబ్బ
 గునం జూపించి, నమవైతే పుటుకేం-
 బుద్దెమె బుద్దె' అంబా యంకట
 సానిఁ అట్టి జ్ఞానలెట్టి మొక్కిండు.
 'తల్లి మార్చి యరకలం ముటు
 నులం పొరపాటు జేసివాం. మఱ

ఖరతదేశంలో 18 లక్షలకంటె
ఎక్కువమంది
డిపాజిటర్లకు స్టేట్ బ్యాంకులో
అక్కొంటున్నాయి

ఎందుకంటే

అనేక బ్యాంకులు
 పొదివిన అప్పుల
 కారణం వలనముంది.
 అనేక బ్యాంకులు బోంబేలో
 పెళ్ళి బ్యాంకు. అమెరికా
 పరిశ్రమములకి దేశములకా
 1933 నాటికి అమ్మాయి
 అనేక బ్యాంకులొక్క అర్థిక పాతక
 వంటి అర్థిక పాతక
 కారణం వలనముంది.
 మిరికా పెళ్ళి బ్యాంకులో అప్పుల
 కారణం వలనముంది, కమిషన్, అప్పుల
 అప్పుల అర్థిక పాతకం.
స్టేట్ బ్యాంక్ సుపరిచితుల

మహా బ్రహ్మకోమళ అంటూ సాగిల
జడ్డంత లావుటం జేసింత .

హరి వచ్చు ద్దమ్య. ఏంజనా
అని ... ఏలాంటి అంధత్వం
యెక్కడికే వెళ్లింది అని గోయింద
స్నానం యగకారి జేసిందు.

“బాకపోలేది ఏలాంటి శ్మ
పుంజాన్మంజావా?”

గోయిందస్నానం పంక తండరికి
బెట్టిందే... అంటే పంపురాదుగా
అదా!... తరికి మెగుదు ... అది
పూర్ణో దేవిగూతళ్ళు సాలంలా
పూర్ణగూతళ్ళు మిన తెగబడతందదు.
...అ మాత్రం మాటజేసారు లేక
మా గుడుండదు అంటున్నా...
మెత్తరోదేగాని భరింపబట్టింది...
అపురోదతళ్ళుగనితక తంలేబాగుండు
- అమకుంటా వుండదు సావుకారు
మబ్బయ

అ గిత్త అయావు ఉండ అన
కంటా జత గలవాలంటే గోయింద
సాగిల ఒకసాక్షం జేప్పిందు
అ ములువైత బాగానే వుండిగాని
యెంకటసాగిల అట్టా తెయటాని
కోవ్వకుం దేతట్టు గడిచియ్యల.

కాని సావుకారు మబ్బయ్యగలా
పెట్టారిన డబ్బులంటే పూర్ణో
జడ్డంటే డబ్బుల డిగిజేప్పి లేదని
మొరాయించిందు.

“అన్నాయం సావుకాడ! పెన
అ గ మంతు తుండాదు...
జుగుమంతుడి మొగంజాదు...ఎంత

వసువైవస్వంబికిరిక్కో డి...దబ్బా
సా స్వేదింగాడు ఇయాయంబది.
రేబ్బాతది అని బిజిజిబిడింజెం
తటసాగిల.

“ఏలాంటి శ్మకా దంతగానరి!”
అని వలుదేమి చెట్టి వచ్చిండు
సావుకాడు.

“అట్టా బాదపడ తెయసాగిల...
అయ్యేం వన మరే దుంలా!...
గొడు ... అదికి మనకి అక్కటే త
మటుంటిన్నవా ... అదివీ వేరు
మన్నితి వేరు... అన్న, అర్చి, అక్క,
తరి, అట్టంటి లేక అ రొండు
కొట్టున్న అనాది వనమంజాని
అక్కాకుం అందుకే అన్ని వనపు
అన్నాడు.

“మనకి మాత్రం అట్టా బి లేకా
లేద్దివయ్యాయం” అని యంకట
సాగిల గోయిందసానిల పెన కలి
డిచ్చికుడు.

“పోనె దామా సుమతరె. కత
ప్పిండినీ లేపురా ఈ సాయికాలం
నె జేసే వుసాయంతో కలిపే కలిసి
గటు; లేకుంటే నీదున్నాని నీటిప్పిందే
పూచీవాడు” అని గోయిందస్నానం
మజ్జన కడం నె వెలికాకుకుంటా
యెల్లించెంకటసాగిల.

పొద్దురాకే తరికి సావుకారు
మబ్బయ దొడ్డికి ఉరు జాలుగు
మూలబ్బాండి జుంజానో పొవుంటే
అదేదో అయితందని యెక్కడ
కాకోక్కుగూడ కేరుకట్టు పొవు

కారంతు గిట్టనోళ్ళు అతికే యేదో
అయిందని పుకారు బుట్టిస్తాను

సాపుకారు, గిత్తును పోకిరాజు
కాయపెట్టుకాడికి దీన క పా య్య
యగ్రసియిర్రన గుబూనుకొచ్చి (దు.
కోమ్మొండొన గుత్తులు గురువు
మువలు. మాపునహిన జోలుకటక.
కాళ్ళకాడ పువ్వుల గుత్తుల అ కా
కిర్నాళి పూరేగింపు గిత్తు మాదిరి
జేసి (దు. అంకోతల్లి గిట్టి మ్మల.

గోయిందస్సానికి అవుడు గుగోతి
లాక్కెల్లిడు. పూజ్జేనానకాడట.
అప్పవెట్టు జేసింది. వట్టి రంగు
పెం వొల్లకాబూసిండు అమ్మోరి
కుంకం వెనుపు మొగన జిగ జిగ
మెరిసేతట్టు పాడిండు గుగో
గత్తేడు పువ్వులన్ని యే పపాటుగ
ద దజేసి జెల్లొమేళిండు. అచూపు
గానే గాదపపిస్తావుంది.

అ మయిన సాపుకారు మబ్బయ
దొడ్లో జిగిర యికితం అదూరం
వీటని జెల్లొకి. గోయిందస్సానికి
వొకటే యిరగబాటు. అదుజెప్పినట్టు
జేస్తే గిత్తు దాకింది సాపుకారు
ఇటున్న బట్టగా అకిగారి నీయ్య
రూపాడులు మజ్జెట్టుగియి; అకిగ
వల్పినియ్యి దూపురే అదు కిల్లుం
నేల్లు కోవకెప్పుడు పొట్టలో అపు
వోనంక గిత్తుకో వంక గట్టింది
గోయిందస్సానికి సాపు కారు అటా
గుండా, అక్కడోల్ని బరిగరించు
కుంటా యెల్లిండు.

‘గోయిందస్సానికి కొంప ముడి
గిందయ్యాయ్ - ఏ మాటని పెట్టాను.
ఏ నలా యి గోతిలో బద్దా...
వన్నా యుకటసానికి బరిగరియ్య
ద్రోయ్. ఉను పూ కా జా గారే
మనం జేసిక యదరపని అటా
కేతి కాము తరుమన్నెడు సాపు
కా పి బకార్నాడి డు.

‘గోయింద సాపుకారు’ అని
వొగిద్దను అకిగిరా అదు తెలులా.
గోయిందస్సానికి అటా వొగిపి
లగెత్తుకా వుండాడు. కొంప కాడుం
టాకి గోయిందస్సానికి కేం
పెలా వా, పిల్లలా కి ఈసి
యేసాబూ కాటగాబూ నూ చేక
అకిరి పుట్టి తొకాడికెల్లి యింక
పేజం సాటించుకొందంట్లు.

‘యాదు న్నా పు గోయింద
స్సానికి’ అటా అగెత్తుకా
వుండాడు సాపుకారు మబ్బయ.

‘యాకంటాను. కలుకొటా
నూదు తప్పదెనవ పూజారేటో
మన పూరి దేవుడు శేషకాన్న
పావఃగాకపోతే’ అన్నారెవరో.

పావం పెట్టిక కలుకొట్టవ్వా
అగ్గిడు దే పెద్దమడును న్నా మా
గొప్ప బయ్యం. తన్నుదేక.
గోయిందస్సానికి మా గిట్ట అడి
దగ్గిర యా కాదంకా యళ్ళ గోను
కొవారి ఈ యావన - అంది
రప్పించాంతు అతికే కాతయిద్ది
అప్పుడుగగా, సాపుకారు మబ్బయ
యా రెల్లికి నిదరబాట్టుడి.

అమ్మాయి సామానికి లేత్తి నిగ్రహమే దుంటిని యేట పులిసే సంగతి తెప్పజేం ఇంకా యంటి దిద్దు పొసగుతుగా మట్టి బా రాత్రున్న మిగిలి పొయ్యి.

కలుట్టుకాడ గనుక్కుండేతలికి యీ ముండబొయ్యి కాదాడేయిం దన్నా. కలుట్టుకొనే కాయల కోడి బాపి యివ్వ లేక దు అపూకరోడి డబ్బులిప్పునా. ఆ యింతో కోడి నకం నకం యివ్వ ద. దేలి - అదు బాకికా యెని మిడి రూపాయలు బాకి - అది

“క్వియ్యి” అంటా అదు బాగినోడికి నులె మీన మీన కోళ్ళా అదా నులె సావుకాది కట్టాకో అయి పోయినది

“అయ్యో! అయ్యో! సామాన్యం దిన్నన్న దెప్పడున్నావని యెతకను. వడిహాయల బాగినోడి యెంత గోరం జేసిరాను యెంత అవద నెత్తి కావతు దెప్పరున్నా” అంటా నెత్తి బాద బాదుకొంటూ సావుకారు కులివ వలితి కిటిగుర్రాన నతి గిలబడిదు, ఒక కిటం యెతలికి గుర్తు కొట్టుంది కోయి దన్నా. ఈ కులివంతురి కూతుర్ని మను

జాడలా నంటా వుండవోడు ఒకేత
లోనుంచాడే మోనని. తలవు
దబ్బిడు.

కొండు దుగ్గల తలవురై
కారు లోనంక గొడవగ ఉండది.

తలవు పెరిగిందెవ్వరో జానే
కలికి సావుకలికి పై పేజాలు పైవే
వోయినై. నంతించులు కొడు
ముప్పులు అలుకు. కలు కొబ్బోడి
జామ్మరిది. సాకలి ఈరిగోడు.
మంగలి వర్షయ్య; అవతలిది
సాలోళ్ళ కొడునత్తం. మానం
కొట్టు వకిల సాయలు వురైరో
కాకామంది వుచా రాడ

“ఏండ్ని వురికోవవోచ్చా?”
ఎవరో దబాయించిత్త.

“దబ్బాలు కాలు. నేను సావుకారు
నుత్తైను. పూజారి గోయిందన్నా
వుందాదా యీవ?”

“ఏకత?”

“అడిలోకంవని దగండెసా”

— అళ్ళివ్వవోచ్చి వట్టల్లా
కూకారు. ఏకోడలెమ్మంది రా అవి
జాగడదిగితే, లేకురా ఈడి పెల్లావో
యంటు పెట్టుకు రవ్వం దని వొగ
దబ్బాడే. అయినా అళ్ళివంటానికి లే.
అళ్ళివుడు ముచా కొడుకట్టు
వోడు.

“కాబూ అనునన్నొక గోతిలో
దింపిండు. పొరుగురి అచారెంటు
సాచిం అతగట్టింకమని రెండు దినా
లుగళ్ళావుడు మా దొడ్డిని గట్టిండు
మా గిత్త అయోవుడు బుట్టిందే

వటుంది. అ రెండూ నపేరియో గలి
యేలా. ఈకోజా పొడువోయిరాక
నంజేత కంపింకి రెండు రంగులే
అనిమాల్నోడు గలిపితే అయ్యి
వోరేం కీవాలు కలిసివై... నేను
డబ్బి కట్కొరి యదవనై అదుకేసి
నా నెత్తిన దద్దివ పొయిం ముట
గట్టువోచ్చాను. అవుటు గంగేసి
నంజేతయంకటసాచిం జేకాదో
వని బెరిస్తావునే—”

సావకాలు యాచిటిటా మొడు
లెండు.

“చరకాలి, ‘గొడురెంట్నీ గొడ
పాకలో బుడుకోకట్టి పొయూడు
గోయిందన్నా...’ అనిండు సావు
కారు.

“రెంపుడు పోయినయ్యా యేం?”

“అట్టులునా బాగుండి పోను
సాచిం... అయిరెండు ఇన్న
దివ్వడే వొగరగుట తిత్త. వొకదా
వ్నొకటి గుర్తుబట్టుకుని పొడునుకొని
కుమ్ముకొని పేగులు అళ్ళిదీనుకొని
యింత యదవనని పేసాక యింకా
యెండుత్త బకగ అనుకోనై
గాబోలు. నచ్చిపోయినై కాబూ—

ఏకేదాది కాటారా నా వకి
రాసాయం లెక్కని నుసాకంక
పెట్టె అంబోడు బొయ్యింకి. చాకో
బాటు అయిచారొంత అజేసే
యచటసాచిం అట్టె గూజా అచ్చై
సావుకారు గుండె అగొళ్ళివ వని.

“కిర్నీ! యాత యదత వని
జేకార్తా.”

'తళ్ళకన్నా అవకున్నలు వయం'
'అ గోయిందస్పాండి: వంటే ఏ
వకున్నా వయం'

'అయ్యా బాబూ అమ కండక్టి
డబ్బాలు. కోయి బోర్డి. నే వెన్నెక్టి
యెతురు తిరిగేవోర్డిగాదు, పొట్టుదే
వోర్డిగా తు. అదెక్కడున్నాదో
తెప్పందయ్యా - అడుగవక అట్టిం
రాకపోలే ఏకున్నని యంకటపాఁ
వోచ్చి వం జం త్రాడయ్య'

అమ వన సాయలు ముందు
కొచ్చి 'యీదవెవుండాదయ్యా మీ
గోయిందస్పాండి' అనిండు - 'అయితే
మాత్రం అట్టి మవు జాదాయతి
గాడు. మానీవా అడు ఏకో వంకడు.
అడు - వా సాచిరంగా. అలా వా
వెప్పల్లో గిల్లొద్దావుటాను.'

'అయో సావం యెక్కిరన్నాకొట్టి
జారా?'

'కొట్టిక అట్టి పూగిత్తాకట్నా?
అడు తేనీన వుక్కి.'

'ఏం తేలిండు' అవబోయి అంత
లోకే వోటికి తెచ్చుద్దం పెట్టెడు
సావుకాడు. అదేం తేనీవా తేనీ
వోడ.

'అందువ ఏన్నకేల్లాకా వంటి
వంతులు కూకుత్తి - మనవాదకావని
యీ యింటి మమ్మా దిరుగోకా

'గొడుతివే తి. దివా ఉండేవి
బోయ్ వర్వరూ.'

అందుకే కడది మి నేను
వక్క హెం తి ల్లో భోం క
స్తాను...'

వుండాడు. ఇయ్యా క అడి కేం
పోగాలవోచ్చింద'. ఎంతులు
కోడల్ని తెప్పేసినాడు. అన్నా అన్నా
అంటా అయిల్లాలు బాబులో బి
సా వాల్చిందే - తయారికి
వంతులొచ్చి ఇంబోనికి తక
రామట్టిగాని.'

'అదికేం బోయ్యంతి, గంట కట్టి
మల్లె వుండాడు.'

'ఒగరివార అడికి తెచ్చి,
తెచ్చా ఏది మార్చుట్టి'

“రేవట్నుండి గుళ్ళో పూజాను
 బాగుగా ఆర్జిది పోలేడు”

“మేటులో దెప్పిపొయ్యింది
 పెట్టికి; అక్కడి యవ్వారం.

యీళ్ళుకా యీగ్రేను ప్రతేగ
 బాగు కులాల్లోళ్ళు యింట్లో
 వుండారు. ఈళ్ళందరి ఇళ్ళుండాయీ
 సొంపాబాటుండాయీ; పెండాం
 చీకబుండారు. పతివోడికి పెళ్ళిగో,
 భార్యో అక్కో, అమ్మో వుండిరి.
 ఈళ్ళందరికీ గోయిదస్సానికి
 మాకులూ, పూజారిగావడాన
 సొంపా, పక్షపూవు వది. ఆ సొం
 పగో అను అందరికీ గోయిదస్సాను మెట్టల
 వుంటాడు యే కుటుంబం నాడు
 పెరవరోళ్ళు. ఆ సొంపటారో
 అట్టయిట్టాడు వారో, వోయీ
 లేకి వంచనాపాటాబా జేసిడు

రచయితలకు మనవి

“జ్యోతి”కి రచనలు పంపే
 వారు అరినిరాకరింపబడిన
 వక్షంలో వాటిని క్రిప్తి వచన
 గోతరవంతో యిచ్చినన్ని
 సొంపును జరచెనీ పవించా
 లని మనవి రచనలోపాటు కాక
 తరువాత స్థాంపున ప.చంద్రా,
 అట్టి వారికి రచనలు క్రిప్తి
 మనవి. కష్టపాథ్యమని గుర్తిం
 చాలని హుజ్జత్

అంత దూరం దేనికి - ఈ పూజా
 రోదే గవా, పెయి నాడక్కొచ్చి
 తన కూతుర్ని - కావన జేతా తన
 యింటో నుడా కోడల్ని, పెద్ద
 రావాక్రిస్తా అనుకుంటుందా తన
 యింటిని వావా ఆగు జేసింది
 యోత నిజవో యొకవనవో
 వనవాత్తుకి తెలి; అయ్యోళ్ళ
 తెలిక,

మద్రోజ తెల్లారే తరికి సుల్లో
 నిండా జెసం గట్టలెం మోగులొ
 ఊర్నె కేళిల్లా వుకాను ప్రజ
 వాల్చివోళ్ళు అల్లెవోళ్ళు తిర్నాం
 కింకుంకి,

అద... ..గవ్వేరు తెలుకింద
 గోయిందస్సానికి కూక మోకాడు.
 అది కేసులకాల్లా కట్టెకు నై
 అడికి మున్నగా గుడు గీకిను.
 అయితే కంకమాత్రం చాకి యింత
 గొడవెందును

కట్టగాదు అట్టి పుల్లవోళ్ళదరు
 గల్చి చిన్నరేత్తికి కిరసా బింకకి
 దీపకపొయ్యిను... ..ఈళ్ళ మానం
 వుండాడు - అడికి నాటు కత్తికోత
 బాగాదెప్ప వొదలదెప్ప...

ఇగవేయి... ..గోయి నస్సాం
 వనంత అకింక అడోళ్ళ కేసి
 జాసి రుతులు మింగాల్చిదె కిర
 సాయెలు నీ... అడి మొగతనాన్ని
 వున్నెం గట్టుకుండు.

□□□

[గత సంచిక తరువాయి]

64

గోపాళుని పరీక్షలవలన వారం రోజులు రెండు పూటలా గోపాలం కార్య వలన, కలిగినది. ఒక్కసారిమాత్రా గోవిందు దానిని ఉపయోగించుకోకుండా గోపాలం వ్యయంగావచ్చి ఇర్రేమనిపడలేదు.

"బహుశ అది! కొంచెం వచ్చి ఉంటుంది లేకపోతే ఇన్ని రోజులు మనింటికి కుండావిప్పుమా జరుగలేదు" అంది గోపాళుని.

"దెయ్యని వేరందికి నాపై ఎవరు కోపించుకొన్నా, నేను చేయాలి గేది ఏమిలేదు గోపాళుని! అది! తప్పం కలిగించాలని కాని

కొంచెంవరకాలని కాని నేను ఉపని చెయ్యలేదు. కామలో విహరించడం, మేకలో పనిచేయడం; అది నాశీవికా కాదు. ఈ జన్మలో దానిని పొందగలనన్న ఉత్సుకం కూడా నాకు లేదు. నాది కానిదానికొకటి ఎగబడి, బుర్రేనుకొనుకునిపోవటం నాకక్కరలేదు. ఉన్నదానిలో తృప్తి పొందేటటు ప్రయత్నించడం నా అవాటు" అన్నాడు గోపాళుని.

గోపాళుని తల్లి ఎత్తిపోడినందితో అమాటఅమ్మాదని గోపాళునినింట్లో "నువ్వునీ ఉద్దేశించిందేనా"నని, అకడి వచ్చిన నవ్వం గించుకు. ఏమిట నవన వేయకక్కలు అందనా ఏమిట నవనకేలోటు ఉందను" విమమగా అవాటు చెప్పింది సమితి.

అటు కూడతరుగుతున్న రంగమ్మ.

ఇట్లు బాబులు వేమకొంట్లకు గోవిందు
ఒక్కసారిగా అగడవడి శ్రమ కేం
అయింది అన్నట్లు గోమతి చుక
చూపెను.

గోమతి కేమ కుందో ఆ మె కే
తెలియదు. ఏదో ప్రమయంలో
పూరికం వచ్చిన దానిలా నోకలెంక
పొటవచ్చే అంశా అవేర్చింది. శన్ను

కరువాత కలా ఎందుకు అన్నావా
అని బాధపడుతుంది.

ఆరోజు కూడా మాట నోరు
జారేక మనసులో ఎంతో బాధ
వడింది.

శ్రమించు గోవిందూ, ఏదో
కొరపాటుగా అలా అవేసేమో
అంటూ ప్రతిమాటకొంది.

జరిగిన కథ

గోమతి, గోవిందుచిన్ననాటి నేస్తాలు. వారిది
ఇరుగు పొరుగు ఇళ్ళు. వారి అలరికి పూర్వా వాడా
ఏకమయ్యేది. ఇలా వుండగా గోమతి తండ్రి రామ
వాధం ఒకనాడు తల్లి దండ్రులు లేని తన మేనల్లుడు
గోపాలాన్ని యింటికి తీసుకు వచ్చాడు. వాడిని
పెంచి పెద్దచేసే భారం తనపై వేసుకున్నాడు. గోమ
తిని వాడికి ద్వి పెళ్ళిచేయాలని రామవాధం దంచే
తులు ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నారు. అతనికి పెద్దచదు
వులు చెప్పించారు. కానీ, గోమతి తన్నుగాక గోవిం
దును ప్రేమిస్తున్నదని భావించి గోపాలం అమెను
పెళ్ళి చేసుకోనని చెప్పివేశాడు. గోమతి పెళ్ళి
గోవిందుతో జరిగిపోతుంది. ఒకనాడు గోవిందు వని
చేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలో యాక్సిడెంటుకు లొనవ్వతాడు.
కృత్రిమపాదంతో హాస్పిటల్ నుండి యింటికి
వచ్చాడు గోవిందు. గోమతి జీవితంలోకి తిరిగి
గోపాలం వస్తాడు. పెద్ద హెబ్బాదాలో వున్న అతడు
గోమతికి మంచి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తాడు.

గోపాలం ప్రవేశంతో ఉపాంచలేని ఆ శ్రే క
మాట్టులు రాసాగినై. దాంతో గోవిందు మనసు
కకా వికల్పమై పోయింది. గోవిందు నోదార్యాలని
గోమతి ఎన్నో విధాల ప్రయత్నిస్తూంది -

‘క్షమించడానికే
ఇంజు’ నీ కన్న
ఏమింది గోమతి!
నీ మేకనులో ఉన్న
మాటనానికంటే అత
వానికి నీ కన్నదూ
స్వార్థంత్రయం ఉంది.
దావల్ల నాకు బాధ
కలిగితే అది తేరే
దంతే.

‘ఇంతకు పూర్వం
నువ్వే అన్న మాట
వల్ల బాధ కలుగు
లేదు. ఈ విధంగా
మాటవాడుకుంటూ
నం సారం చేయ
వలసి వచ్చివస్తున్న
నీమీదా, నామీదా
బాధ కలిగింది.
కానీ నాకు నీను
గోమతి! నేనా
డు కూడా నీవేలా
అకట్టు అంది

బాబీ, అంతువల్లనే ఏదో విధంగా
 తువరిస్తోంది నరిదిద్దేశ పోతున్నాను.
 'కాని ఏదో రూపంలో దీనికి
 పరిష్కారం వస్తుందే గోమతి! ఎంత
 కాలం ఇదే రీతిగా జరగడం పోస్సో
 వృథా'

గోవిందు ఏ విషయాన్ని మన
 నులోకించుకొని అమాట అన్నాడో
 గోమతి లోతుగా తరచి చూడలేదు.

తన తొందర పాట మాటలే అతడు
 అంత ఘాటుగా నుండలేంది అంతా
 డమకొంది.

'ఇంతెప్పుడూ ఇలా నూటాడుతు
 గోవిందూ! నిన్ను గురించి మనలో
 నగా అక్క మాట అడను' అయ్యా
 కళ్ళపక్క పెట్టుకొంది గోమతి.

గోవిందు మెల్లగాలేచి అమెదేమి
 తన చేతిలోకి తీసుకొని 'చిడవతు

గోమతి, నీ కంటలో నీరు చూస్తుంటే
జాచుకను కన్ను వెక్కిరిస్తుంది. నా
అక కథవి ఎంతి చూస్తుకుంది. అది
నేను పనించలేను. భరించలేను”
అన్నాడు.

దుబ్బుగా ఉండే గోవిందు
తేకులు వరుచుబడి, వడ్డువరాలు
జైబికి కప్పివున్నాయి. ఉండవలసిన
కన్న కొంచెం వెచ్చగా ఉంది ఆరు
అప్పు.

ఈ వరిక్షణ, చదువుమూలంగా
నీ ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బతింది
గోవిందూ! రేపు రాక్షసు దగరికి
తప్పక వెళ్ళాలి” అది గోమతి
ఆశ్రంగా.

“అవసరం అనుకొన్నప్పుడు నేను
తప్పాలే. నువ్వేం కంఠారు పడకు”
అన్నాడు గోవిందు నెవ్వరికీగా.

65

గోవిందుకి మావనికంగా, కారీర
కంగా ఉచ్చాహం, ఉత్తేజం కలిగించే
ఉద్దేశంతో, అతనికి ద్వైరగా కాలం
గడపాలని నెల రోజులు అభీషక్తి
తెలుపు పెట్టింది గోమతి.

కాని వ. హేను రోజులు గోవిం
తుకి ఎటుడుగా కూర్చుని మార్పు
లేవి లేవికం అక్షభవించేవరికి ఆక
విధమైన విమగుదల, దాని నుండి
బయటపడాలనే కోరికా కలగ
సాగేయి. అతి కష్టమూద మరి
జాబుగురోజులు గడువగలిగింది. ఆటు

మీదటి ఆమె కాల ఆ ఇంటి నిలువ
లేడు.

చిరుయాస్నే అభీషక్తి బయలు
దేశకున్న కోడల్నిచూసి, “నీ తెచ్చు
ఇంకా కది రోజులు ఉండి కదూ”
అంటూ ప్రశ్నించింది రంగమ్మ

“నీనో ఆరంటు పనులు పూర్తి
కావాలి. పంటనేవచ్చి జాయిన్
అపమని అభీషు బించి ఉత్తరం
వర్షించి” అంది గోమతి.

నిజానికి ఊరొజులరీపేగా ఉన్న
తెలుపును రద్దుచేసుకొంటూ తనే అభీ
షు. ఉత్తరం వ్రాసింది గోమతి

“వచ్చేతా అమ్మ! నవ్వులేని
ఈ ఇరవైరోజులు అభీష ముఖంలో
కళానాడులు లేవమకో” అన్నాడు
మనరి హెడెగుచూస్తూ తుర్రకారు
గుమాస్తాల వశచూస్తూ.

“అయినవానికి కానిదానికి కాన్
ముఖం మాడ్చుకొని అకటి చిటవట
ఇంకచల బడుకాదులే” గోమతి అదా
నికి అనూయవడే అచ్చయిలు
అమెకి వినవడేలా గుసగుసలాడెరు.

“గోవిందరావుగారికి పిలాఉంది”
మోహకరావు ప్రశ్నించెడు.

“ఇప్పుడు కులాసా నేరే ఉంది?”
నోబో వస్తనం, పెస్సెల్ చేతిలోకి
తీసుకొంటూ గోమతి జవాబు
తెప్పింది.

వ్యక్తిగతమైన ఆరోచవలని
వగ్గుకినెటి, వనిలో మనసు లగ్నం
చేసి ఊరొజు అభీషులో గడిపేవరికి

గోపతి మనసు కొంచెం తేలిక
పడింది అలాంటి వదివేదానిలో
వ్రదిలే కేకవృక్షం నమ్మకంగా
ముండుకునే పాదాల గంటలు,
అనాయనంగా గడిచిపోయాయి.

సాయంత్రం అపీసునుంచి
గోపాలం ఇంటికి వెళ్ళింది గోమతి.
గోవిండు కనిపించని క్షమాపణ
తెచ్చుకోవలసిన విధి తనపై ఉన్నట్లు
అనుభవించింది.

గోమతిని చూస్తూనే గోపాలం
అత్రంగా లేకులు ముండుకొకటి
అవ్వొస్తూ 'ఎంత కాలానికి వచ్చేవు
గోమతి! ఇంక నువ్వు ఎప్పుటికి నా
యింటికి రావడమోని ఎంతగా
అందోళన చెందేను' అన్నాడు.

'అంత కంగారు పడిన వాడివి,
గోమతి ఏ కారణంవల్ల రాలేదని
ఒక్కసారి నా తొంగిచూసి
పోయేవా?' ఎంతో సహజంగా
నవ్వుకాలకి అన్నట్లు అమాట అనా
లని గోమతి ప్రయత్నించింది. కాని
అంకితం గోపాలం రాలేదన్న
కోపం, వ్యతిరేకత అమాటలో రీలగా
ధ్వనించేయి.

'అలాదు, ఆ వర్షానికిలో నువ్వు
మాట మాత్రం లేకుండా వెళ్ళి
పోయేక మీ ఇంటి వచ్చి నిన్ను
చూసే సాహసం నకులేకపోయింది
గోమతి! నన్ను కరచిపోయేమో.
నా గురించిన ఆలోచనలు పూర్తిగా
నీ మనసులోని తొంగిచేపమో,

మగనాకేవల నీ మీద : పే మ నీ
చంపుకోలేని నన్ను అనహింస
కొన్నావేమో - అని భయపడ్డాను.
కాని, ఇప్పుడు... ఇప్పుడు... నువ్వు
తొంగి వచ్చేవు గోమతి ... ఈ రోజు
నా కెంకో తృప్తిగా ఉంది. ఇంత
కన్న నేను ఏం కోరబోవడం లేదు!
అన్నాడు తేలిక పడిన మనసుతో
గోపాలం.

గోమతి గోపాలం మాట సొంతం
వినలేదు! నా గురించిన ఆ చకలు
నీ మనసులోంచి తొలగించేనమో!
అన్న మాట నుడిలా అమె మనసులో
తిరుగుకొంది. అలా చేయగలిగితే
గోపాలాన్ని పూర్తిగా కరచిపో
గలిగితే ఈవ్యామోహానికి దూరంగా
తొలగిపోగలిగితే... కాని... ఎలా...
ఎలా... ఎలా?

గోపాలం ఆకరణలనుంచి, అకడు
అనుభవిస్తున్న జీవితంలోని తీయ
దనం నుంచి తన్ను తాను రక్షిచు
కోవాలని గోమతి వనరు. కోప
కొంది; క్రియలలో ఓడిపోయేది
గోవిండు సాన్నిధ్యంలో సిక్కుండు
కొనేది; అని వరోక్షంలో దానిని
మరచిపోయేది తాను పడేసిస్తున్న
దారి కంటకావృతమేనని, దాని
కరచనే చక్కనైన బాట ఉందని
గోమతికి తెలుసు. అయినా కాళ్ళు
అటలాగేవి, మనసు అటే మళ్ళించేది.

చరిత్రలోని ఒంటిని ఎటువంటి
అచ్చానవాటిని వాడికి విశిరాక్రి

నమయంలో ఎవరో వేసిన చితురు
మంటా కప్పించేవాడు గోపాలం.
అంతలోని రక్తాన్ని గడ్డకట్టించేలా
వాధిస్తున్న ఆ చరిత్రంబి తప్పకో
డానికి వెళ్ళదనం కావాలి. ఎటు
రుగా ఉన్న ఆ మంటలో వెళ్ళదనం
లేదు. కాని చరిత్రో మొదలైన
కలిరానికి నేటి వెంటనే సోకదు.
కలిగింత వెళ్ళదనం ఇంకా లభ్యం
కాలేదని ముందు ముందుకిపోతే...
ఫలితం ఒక్క కాలుతుంది కాలిన
చోట బొప్పిలెక్కుకాయి, చేతనై
నంతకాలం ముడిపి చాధపెట్టి
మచ్చగా మిగిలిపోకాయి. ఒక్కొక్క
నమయంలో ముడి ఆక్యాపకిపోతే
నశీవదహం అయ్యే ప్రమాదం ఉంది
అత అవర్ధం అదురో ఉన్నదని
తెలిసినా చరిత్రో వడితే ముడి ఆ
వేసిమంచి దూరంగా పోలేడు.

గోపతి వ రి స్థితి అండుకు
అన్నంగలేడు తను వేస్తున్న ప్రతి
అదుగు ననని ఎటు లాక్కుపోతు
న్నదో అమెకి తెలుసు, ఆ దారిమంచి
తప్పించుకోవాలంటే తను ఏం
చెయ్యాలో తెలుసు. కాని అతని
సిన ఆచరణలో పెట్టే
కత్తిని అమె కొల్పోయింది.

66

రెండు నెలలకాలం, గోమతిని,
గోపాలాన్ని మరికావై దగ్గరికి

తీసింది గోవిందుతో గోపాలం చెలి
మిలో ఏదో అవస్థలి కన్నగా
ధ్వనించింది. ఆ కాలంలో గోపాలం
వారింటికి ఒకటి రెండుసార్లు వచ్చి
అధికంగా రాలేదు. గోపతి మాత్రం
క్రమం తప్పకుండా వారానికి నాలు
గైడుసార్లుగా గోపాలం ఇంటికి
వెళ్ళి వస్తుండేది.

సాధారణంగా వారింటి వెనుక
లానులో ఇద్దరూ కూర్చోసి చిన్న
వాటి కుప్ప చెప్పకొనేవారు.
గోపాలం వేసున్న చిత్రాల గురించి
మాట్లాడి కొనేవారు. అభిమనో వని
అతగాలేకి రోజున ఏదైనా మ్యూజిసి
సినిమాకు పోయేవారు.

ఇంటా, బయటా మొదటో
గోమతిపట్ల, గోపాలంపట్ల ఉండే
గౌవం ప్రేమకా వత్సగిల సాగింది.
వదిమంది వది రకాల గా అను
కొంటున్న మాటలు కొన్ని గోవిందు
చెవుల వడేవి. కాని, వాటిని
వట్టించుకోకుండా నడుచుకోవాలని
ప్రయత్నించేవాడు. కనిపించే వాటికి
ప్రాముఖ్యం ఇవ్వకట్లు వట్టించేవాడు.
వారిద్దరవట్ల అవకి వల్లమాలిన
వమ్మకం ఉన్నట్లు మాట్లాడేవాడు.

కాని అతని మనసులో రగులు
తున్న అగ్నిగుండాని, దానికి సమిధ
లుగా ఉపయోగపడుతున్న గోపతి
ప్రతి చర్యని రంగమ్ము గ్రహించక
పోలేదు. అతని వృద్ధయంత్రయంతో

క. పించిపోయేది. కానీ ఏమి చేస్తా? ఏమి చెప్పింది? అయితే అవకాశ లేదు అలాగే చూడూ ఉన్నట్లుగా ఉంది. అయితే గురుకుంటో ఉన్నాను. అంతా కూడా అమె మనసు ఉప్పలెదు. ఏదో ఒక విధంగా అంతేపై విడుచుకోవడమన్న అవదని చెప్పించి వలసే విధి తప్పే ఉందని రంగమ్మ నిశ్చయించుకొంది.

అంతా వదిలి రీతిగా కాస్త అంతాగానే ఇంటికి వెళ్లింది. గోపతి అప్పటికే గోపండు భోజనం ముగిచి గదిలో ఏదో చేస్తున్నట్లు వదులొన్నాడు. గోమతి రావడం చూసి వచ్చివా అన్నట్లు ఒకసారి అటు చూపు తిప్పి తిగి ఉన్నతంలో నిమగ్నమయిపోయేడు.

ఇటీవల కాలంలో గోపండు కన్పించిన ఉన్నతంలో ఉన్నతంలో మొలుపిట్టే ఉన్నతంలో ఉన్నతంలో అగ్నిమైన అతని పనులు చేసి విషయాన్ని చాలవరకు విస్మరించ ప్రయత్నించేది. ఒక విధంగా గోపతి కాశీలోని పోయిన స్థానాన్ని అతని చుట్టూ చూడగా, వాటిలోని భావాలు క్షేమించుకొన్నాయి. వాటిలో కొన్ని కావలసిన ఉదాహరణ, సాక్షాత్తు, చిత్తాన్ని ముగిసా చూడగలిగే ధైర్యం, శిరిష్టితను సమర్థవంతంగా నిర్మించి, కాస్త విరహానికి పూనుకొనే నిశ్చలతత్వం అన్ని అభ్యుపాయమున్న సమర్థం

కుగిరి ది. అంతా వాటిలో గోపతి గోపండు పోయినట్లు, గోపతి ప్రజామండలం, కన్నతల్లి అవరణ కన్న మిన్నగా కన్పించింది గోపండు.

గోపతి భోజనం వదిలి రంగమ్మ కన్నా వచ్చి కూర్చుంది. ఏదో చెప్పాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే అమె అలా వచ్చి కూర్చుంది గోపతి గ్రహించి, కానీ అదిగి తెలుసుకొనే ధైర్యం అమె లేకపోయింది.

గోపండు భోజనం అయిందా? ఏదో ఒకటి అదగా అన్నట్లు అడిగింది. రంగమ్మ అవే అని జవాబు చెప్పలేదు. అను చెప్పాలనుకొన్న విషయం అలా ప్రారంభించాలా అని అలోచిస్తున్నది.

గోపతి భోజనం పూర్తిచేసి చెయ్యి కడుక్కొంది. రంగమ్మ అటు గిన్నెలు వర్తకం మానేసి అమె వెనుకనే వరండా లోకి వెళ్ళింది.

ఏకే వలెకపోలే కొంచెం సేపు ఇలా కూర్చుందారా అంటూ కాస్త పరిశీలింది.

గోపతి మానంగా వచ్చి కూర్చుంది. గదిలోంచి గోపండు ఖంగ్ ఖంగ్ ము రేడుపాల్లు గోమ రంగమ్మని కత్తవ్వం ముగిసి తోసింది.

చూడు గోపతి! ఏదో కొన్ని విషయాలు చెప్పాలని అన్నారా అలా గానో అనుకుంటున్నాను కానీ

ఎప్పటికప్పుడే కనులు కరిసి
 చావడంలేదు. ఇలా అలోచిస్తూ
 కూర్చుంటే ఇదిగో ఎప్పటికీ చెప్ప
 వలసిన అవసరమే లేకుండా పోతుం
 'దేమా...ని...'

'గోవిందు ఆరోగ్యం గురించేనా
 ఆతయ్య నువ్వే చెప్పబోయేది?
 తమ చిన్నవాడుకాదు. కరిగడం.
 ముంకులు వదలి మొండికేస్తే నేనేం
 చేపేది చెప్పే ఆమధ్య కొన్ని
 మాత్రమే నీనా నీడుగా అలాగే
 వదిలివేయడం బాధ్యత విశ్రాంతి
 అవసరం అంటే వంటగిరివట్టు ఆ
 తాత్రా చావే వలెకు ఆ చేదువు
 చూస్తున్నావేకదా! పరిక్షలో,

పాదో అయితే చదివినా అర్థం ఉంది.
 ఇటీవల గోకుండుకి ఏమయిందోకాని
 నేనేం చెప్పినా నీమనస్కోదమే
 లేదు. మనస్సునా చె... కూడా
 అతయ్యా అంది గోవతి ఆమె చెప్ప
 బోయేది తమిళముంటే... ము అన్న
 ధోరణిలో.

'ముందు నేను చెప్పాలను
 కొంటున్నది పూర్తి నీను గోవతి!
 అటు తమకాక నిలవరా, వాడి
 అదృష్టం ఈ కలయనులో నేను చెయ్య
 గలిగేది ఏమీలేదుదా!

'చిన్నవాటినుంచి నీ నీడలో
 వాడిని పె చేపు నీవేమి మోడ
 వాడిని వదిలివేపు. తనదు నీమాట

Nital

మీ త్వరితమైన ముఖం
 అందం నిలుపుకోవడానికి
 మీకు Nital అందమైనదిగా
 ఉంటుంది. Nital మీ
 'మృత' ని త్వరితమైనదిగా
 మార్చుతుంది.

- మృత్యువును, ఇతర వ్యాధులను నివారించే 'మృత' ని నివారించును.
- ముండు నీడ చర్మము, చర్మము చర్మంవలెగా ఉండేలా చేసి నివారించును.
- చర్మ ముండును, చర్మము కరిగింపును తగ్గించును.
- మృత చర్మమును, చర్మమును అందమైనదిగా మార్చును.
- మృత చర్మమును, చర్మమును అందమైనదిగా మార్చును.

నెస్టాక్

మొదటి చుక్కలు తామర పూలు

నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్

- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్
- నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్

నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్

నెస్టాక్ మిల్క్ పౌడర్

వివరీడంబున్నావు. అదే విజయైతే ఇలా ఎందుకు బరిగిదో అక్క పారెనా అలోచించావా గోమతి వర్ణింప మామూలుగా ఆయేడుకు నీ మౌత్రమైనా ప్రయత్నించావా? నువ్వు అంతుబాటులోలేని నీవో అనందాలకోసం వరుగులు కీన్లు పే జాతు నీ చేయి తప్పించుకొని దూరంగా తరలి పోకుంటే, ఇది మీ దాంపత్య జీవితంలో శుభ వని కాదు కాదమ్మా!

“విజయే, బయట ప్రపంచంలో ఎన్నో అందమైన జీవితాలు, ఆసు దానికి నిలబడమైనవి ఉండవచ్చు. కాని అవి నీవికావు ఆటువంటి బ్రతుకు నీకై ఆవరాత్నరకు నిర యించలేడు. నీతి కాని దానిపై వ్యామోహం పెంచుకొని, నీ ఆయన జీవితానికి, నీ వారు అను కోన్న మనుష్యులకి దూరం ఆవు తున్నావు.”

“మగడు, సంసారం కలగృహణివి. నువ్వు మర్యాదలు కల కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగిన నిలవి, ఒకరిచేత వేరెత్తి చూపించుకొనే వసులు చేయ వచ్చువా గోమతి!”

“ఎందరో అడవాళ్ళు అవసరాలు వదిలి ఉద్యోగాలు చేసుకొంటున్నారు. వారంతా ఇల్లు వట్టిపండా ఇలాగే తిరుగుతున్నారా? ఈ ఇ. దిలో నేను లేకుంటే ఏమిచేసే దానిది? వాడివి

ఇంకలో వదలి నువ్వు ఇలా తిరగ గలిగే దానివా?

“అది బివా దైవా, అవలంబి వాడైతే వాడు ఎక్కడ ఆ మూడు ముకుగడినా డే వాడితో నీ జీవితం ముడిపెట్టేయింది. అవే కంట్రోల్ వో అనుకోన్నంతమాత్రాన తెగినదే బ. ఇ. లు కావమ్యా ఇవి. మనం పుట్టి పెరిగిన వారావరణం, మనన. నువ్వు కట్టుబాటు చేసకాళ్ళకి బందాలు కంట్రీ. వాటిని విడలించు కొని ఎంకో దూం లేము పోవా అని ప్రయత్నించినా విడదిన ఆవాటు గుర్తున జీవితం పొడుగునా కారణ పడుతూనే ఉంటాయి.

కాత్త మంచి, పుర్యాదా చూసు కొని మనంకోడం వేర్పాకో అమ్మా. కావాని కోనుకోన్న కాయలు, కనీగా మంట కొరికి పారవేయ దానికి ఇవి ప్లితపూరి పెరట్లో జామకాయలు కావమ్యా. చీము, రక్త, ఉన్న నిండు జీవితాలు. నువ్వు అనబటి చిన్నా. గోవతినికావు. బర్రపు బాధ తలు తెలుసుకొని మజ్జికోవలసిన గృహిణివి! అంది ర గక్క ఉన మనసు అలిక్కవే. చు కొంటూ.

కాను చెప్పద. చుక్కని తెప్పి, అమెని అక్కడికి వెలిరి వంట ఇంటి లోకి వెళ్లిపో. (ది రంగమ్యం. అర గంటకి పైగా గోమతి చూడంసా

అలాగే కూర్చుని, అటు తమ తమ
మెల్లగా దిశాకి వెళ్లింది

“అటువంటి బ్రహ్మ సీతై అ
వరాత్మరుడు నిర్ణయించలేదు.. అ
మూడు ముక్కు వడిన వాడే వాడితో
నీ జీవితం ముడిపడి పోయింది...
అదిబీవాడై.. అసలేబీవాడై
వాడు నీ భర్త...” అతని మాటలు
అమె మనసులో కలలు.

అవి బదునకుల అనుభవంతో
అమె చెప్పిన మాటలు. వాడు
అంతుకుల్ని మైత్రం కల్పిస్తానని గోమతి
గడచిన సాయం కాలం చూసింది.
నీసీమాహుల దగ్గర కలుసుకున్న
అరుణ, గోపాలం పావరంగా వజ్రక
కంఠమకొని గౌరవంగా నూతాడు
కోవడం, స్నేహితుల్లా వీడ్కోలు
ఇచ్చుకోవడం అమె గమనించింది.
ఒకానొక పనులను వారిద్దరూ
భార్యభర్తలు. అసలే బంధునిక
వాడు మనసున్న కట్టి ఉండటం త
బలంలేక పడలిపోయింది. తనోజ
వారిపై ఎటువంటి బాంధవ్యం
లేదు. అమె, తనకై అటువంటి జీవితం
అవరాత్మరుడి చేపట్టయినట్లు పండించిన,
గోపాలంతో సంక్లిష్టమైన సంసారం
చేస్తూ జీవితాంతం గడుపులేదు
అయినా సుఖంలో అమె పెద్దగా
పోందిన అవకాశం ఏమీలేదు.
అమె తండ్రి అన్నీ, అమె భర్త హెచ్చా
దానిని కప్పివేసేయి. ఏ కొద్దిమందో

ఏదో అనుకోన్నా అమె పొందుతున్న
శృంగార ముదు అని గుర్తించవలసి
నంత ముఖ్యమైనవి కావు

అవసరమక్కర్లే గోమతి గదిలో
కాలువల్లోని గోమందు చేతిలో
పుస్తకం మూసి ఉంది. ఇంటి కప్పు
పైపు దీక్షగా చూస్తున్నాడు గోమతి
రెండు, మూడు నిమిషాలు అలాగే
లేచి అతడి ముఖంలోకి చూసింది.
అతడు అమె నంకీ దృష్టి తప్పలేదు.
అమె మరికొంత ముందుకి వెళ్లింది.
“ఏమిటత వీక్షగా చూస్తున్నావు
గోమందు? అంది మంచం మీదగా
కూర్చుంటూ.

అవ్వేం చుట్టు తిరుగుతున్న
పురుగు చూస్తున్నాను. వేసి నిమిష
పాటి పైగా అది అలాగే చుట్టు
తిరుగుతూ జ్యోతిని అంతుకోవాలని
తానప్రయత్నం వదులున్నది. ఎల్లప్పుడూ
బట్టి కొట్టుకొని దాని రెక్కలు
ఒక్కొక్కటే రాలిపోతున్నాయి.
అయినా అది తన ప్రణయం కూడ
లేదు.

“అ జ్యోతి తనపాలిటి మృత్యువు
అని తెలిసి ఉంటే అది దాని దగ్గరికి
చేరకుండా? అప్పటికి తట్టుకోలేని
అ అకర్షణకొస్తే అలాగే వదిలి కొట్టు
కొంటుందా? అని అలోచిస్తున్నాను”

(ప కే షం)

“వేలుకొండి - వి త్తలారా !”

- ప్రతివి

తెలుగువారి యింటిమీద

తీతు కూస్తుంది !

వెలుగురేఖ మింటియిన

మరుగున పడిపోతూ .. ది !!

మేలుకొండి - మిత్రలారా !

మేలుకొండి !

కూడిరండి మిత్రులారా !

కలిసి రండి !!

కోటి కోటి గళాలన్ని

ఒక్కటిగా యేకమై

వాదించిన తెలుగుగడ్డ

గొడ్డల పాల్గొకమునుపే

అమరజీవి శ్రీరాములు

ఆత్మార్పణ కావించి

పాదించిన విశాలాంధ్ర

విచ్చిన్నం కాకమునుపే

చిట్కెలో విష వీణం

చెట్టులా పెరిగింది !

కంటలోని సిటిఫా

నెత్తుగా మారింది !

నడివీధిన తోబుట్టువు

వగ్గుమై పోయింది ;

నగుబాటలపాలె

తెలుగుతల్లి రోసింది !

వంటమీది నూలుపోగు

మంటలలో కాలింది !

యెన్నకల్ప బూడిదై

నడియిల్లో మిగిలింది !

పాగిపోవు రైలుబళ్ళు

ఆగిపోతున్నాయి !

అన్ననమ్మలిక్కన్నీ

దోపిడొతున్నాయి

తెలుగువారి కొంప నేడు

భాగాలై పోతుంది

భోగాల పంటనేడు

రోగాలకు లొంగుతుంది....

రోగాల రూపుమాసి

రాగాలు ప్రసాదించే

వైద్యుడైనవాడు నేడు

ఒక్కడైనా లేడా ?

అంతర్యుద్ధాలు వద్దు

అంధులమైపోవద్దు

మూడుపేర్లు మనకొద్దు

మూడులమైపోవద్దు

తెలుగువారమనండి

తెలుగుభాష మనదండి

తెలుగు ర క మీదేహం

తెలుగువారిదీ దేశం

పా (మూసిన హరికన్ లాంతరు,
 పుండి పుండి 'గువ్వు' 'గువ్వు'
 మంటూ, తొమ్మడు అతిసోతుందో
 నన్న భావాన్ని కలిగిస్తోంది.

'కన్నాలు అలాంటన్ని కళ్ళారా
 చూస్తున్నా, అదేమా పట్టిచుంటే
 లేకుండు వెదకు నిండా, తన
 భవ్యత్తు గురిచిన అలోచనలే!

'కన్నా భర్త సూర్యుడు, వెలు
 రోజుల కింక పి చాన్సిడెటు
 గారున్నది చావుబ్రహ్మల మధ్య
 కొద్దిక్షణాలు కొట్టుకుని, కాశ్యతంగా
 కలు మూసీకాదు అతని ముఠా
 !! సామరూతి తిరియశేషా, ధి
 కారులు చూడు నేల రూపాంతర
 కం పిన్నపన్ మంజూరీ చేకారు.
 అయితే అర్చకం యంకా ఆకాశగ్య
 రా లికి అందజేసేవదం చాలా
 దింకించవల్సివ విషయమే.

ర క్నా లు దంపతులు, పిల్లా,
 పాన నోదనోప ఉరకృష్టన ములు.
 వారామణుని, ఆకలిములుచి,
 అంబెళ్ళు కాని, ఇకే నిధిమన
 అస్తియలుచి లేరు అరే విశంక
 రక్తపుణి కూడాను ఇర వరమ
 వాళ్ళదూ సకరికడ అవగానా,
 వరప్పరాట రాగులొ బ్రతుకొక్క
 చ్చారు. పాన , ఇవ్వుడు అటక్క
 వుణిగొమ్మ విరిగి నోయే పరికి,
 రక్తాలు దిరాదాన అయి గోమంచి
 ఏకాకిగా జీవికాని గడపాలి నగతి
 వట్టికి తన ఉంటు జీవింకలె,

అమెకి భవ్యత్తు పరీక్షించారంగా
 కంపించి... అన్న
 ప్రన్న అమెను ప్రతిక్షణం కలవర
 వరుస్తూ వస్తోంది.

అకలవర గాటుకున్న పువ్వుకూ,
 అమెలో పి అంబెళ్ళు ఉండింది.
 తనకి కావల్సిన ప్రేమ చేల కందితే,
 యేదో చిన్న కూడా పెట్టుచి,
 గారవప్రదంగా జీవించాలన్న నిశ్చ
 యానికి వచ్చింది. అయితే, రావా
 ల్ని కంపెన్నవగాని, ప్రావిడెంటు
 న దుగాని, యేళ్ళ జీవితవరకూ
 చేతిలో నడక వరదం అమెలో విశు
 త్వానిన్ని యిస్తున్నవనేసింది.

'వా అమెవారైనా లేక పో
 యిరా, అమె అలాగే కొమ్మెక్క
 నింటి అసలూ అనవర వను
 యాలో పోలిపోవట్లున్న ప్రక్రిం
 టామన గడద్రుక్కుగానే తనకి
 అసరాగా భావించిం ర క్నా లు
 అమెన్ని దైవ్యరూపులుగా గౌర

తాను, విజయవాడకు, ఇదంతా
అవరమేశ్వరి విరావమే : దా : కన్న
దేశాలో వున్నవారిని అడుతుంటును,
అవరమేశ్వరుడే యువరాజు అకర్ని,
వియోగిస్తాడు. పశుకారాన్ని అందిం
తేజాదూ, పొందినవారూ, కేవలం

వివిధ మార్గులే. అక కృష్ణక
తెచ్చుకోవడం : తా : అద తా
వర్తిత : కృష్ణక అభివంతుడే
తెచ్చుకోవాలి. పరే, పది వెళ్ళా
స్తాడు : రేపు వకింటికి కయ్యారుగా
వు డు, మా నాకరుకస్తాడు, కాకిలో

కలిసి అసీమకొచ్చేయ్ అంటూ
రక్తాడు వర బహ్మం

అతడు కేలం దప్పదకా వున్న
వాళ్ళు అబ్బోవల నకే జన్మించి
నట్లు భావించి న రత్నాలు

“అలాగే అబ్బా; అందుకు వచ్చే
స్థానం అందిస్తూ చాలా రోజుల
తర్వాత కేంద్ర కే వుత్సాహం
అమె మొలకొచ్చింది.

వర బహ్మం ముఖంగా నడిచి
పోయాడు.

రానున్న కేలంతో, తన భవిష్య
త్తును పోషించుకుంటూ, అలాచూడ
టానికి ఏలో వరుణించసాగింది
రక్తాడు. హాతర్ లాతప మరీ
పోతాపోతాంది. అయినా, అమె
వట్టి నీకోలేదు

♦ * ♦

వర బహ్మం గారు చెప్పింది వేద
వాగ్దేవుడు : వట్టి పరిగా వేద గా
లకు తయారయే వుంది రత్నాలు.
వర బహ్మం : నాకు కుంభకుగా
వది పంజల వసుకు ములకు కావే
వకాడు రత్నాలు. ఇది వెంట
బతుకానేరింది వర బహ్మం గారు
తన కే కుటుంబం యెక్కి శ్రమలు
తీసుకుంటున్నారే... అనుకుంటూ
అడుక్కి చుట్టూలో అభిమానించు
కుంది

కంపిస్తేవకే మూడువేల రూపా
యలు : ప్రావిడెంట్ వండు వడతూరు

వందలూ, అమె ముక్తాయి. అంత
దబ్బా ఒక్క పొరి చూసే
వరికే, అమె కళ్ళు కిగేర్ మన్నాయి.
అ పైకమంతా తన : గర్ పెట్టుకుని,
యింటికి పోవడం. కే కుటుంబం
కాదేమోనన్న భీతి కలిందామెకి.
తన భయం అమె వ్యక్తం చేయ
బోతూ వుండటం వర బహ్మం
అందుకున్నాడు

“వర బహ్మం అంత దబ్బా దగ్గర
పెట్టుకుని, యింటికి వెళ్ళులగా,
రోజులు చూస్తే, యెం బావులేవు
అబ్బాడు. అభిమానం వుద్దినడుతూ
వుండే.

అయితే యెంత సహాయాలు కి
తన బాధ్యత తీరిపోయింది కదా
అని పూటలేకొట్టి ఆ తగా యెడుకు
వారి మందిలోరే వ్యక్తం, యెంత
మంది పూటలే సవంచలో?...
అన్న భావన రత్నా : మరింత
కృతజ్ఞతా వాస్తవంపొందింది

“అదే, నామూ భయంగా వుంది
బాబుగారూ : మీ దగ్గరే ఈ దబ్బా
వుంచండి యింటి దగ్గర యిచ్చేద్దరు
గా...” అంటూ, అంత మొత్తాన్ని
వర బహ్మంకి అందించింది,

“వర : ఇంతా చేసినవాణ్ణి, యీ
భారాన్ని మొయ్యలేకపోతానా కి
నువ్వు వెళ్ళవురే. దబ్బాకా యింటికి
తీసుకోచ్చి యిస్తాను” అంటూ
అ పైకాన్ని లాల్చి కేమిలో పెట్టే
కాదు వర బహ్మం.

రక్షాబంధిస్తానని, నిర్భయంగా
అతడు వెంటివేపు చారి
తీసింది.

వచ్చేందుకు గంటలు చాలింది.
గారి వద్ద ఉన్నాడని తెలుసుకుని, అటు
కూడా అలాగే ఉన్నాడు. ప్రపంచంలో
జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని, అక్ర
మాన్ని, రక్షాగా చూస్తున్నా యేమీ
చెయ్యలేకపోతున్నాడని గామోహం,
మూర్ఖత్వం కోవతో కళ్ళెరుగలేని
చూస్తున్నాడు అత ఎండలోనూ
వచ్చాడు కర్రలతో.

అప్పుడే కాస్తంత యెంగిలిపడి
తూతున్నాడు. రక్షాగా వర్తమానం
గార్ని చూడతానని, వగరవగా
లేదని ముందుంది. బల కాస్త
ముందుకు వెళ్లి, వీర తెగుతో

కుత్రం చేసింది. వర్తమానం, కూతు
న్నాడు. క్రమ తీసుకుని, యెండలో
వచ్చి నడుచుకు సాక్ష్యంగా మొహం
స్వేదించుకున్నానని నిందించుకు
పైపుతరియంతో మొహాన్ని కిసా
ఉన్నాడు. లాల్పి జేబులోను
లేచిని పోయింది.

రక్షాబంధిస్తానని, అతని నోటా
వుంది. జేబులోంచి పైకాన్ని తీసి
చూడకుంది. కాని అయితే తీసింది
మాత్రం పైకంకాదు. ఏదో కాక
పున్న తెల్ల కాగితం. అంతేమీ
అర్థంకాలేకు.

ఉదాహరణ నిర్భయముగా
కీయ నాయకుడు గొప్ప పురుషుని
కున్నట్లుగా, కిసారి గొప్ప పురుషుని
కున్నాడు. వర్తమానం

● వాన్నా తెలుగు గారిలో ఎగరగలవా ?

తెలియకు.

నూర్తడు కూర్పున ఎంతకు అవ్వించదు ?

తెలికు.

నముద్దంలో తెరకాలు ఎంతకొస్తాయి ?

తెలియకు.

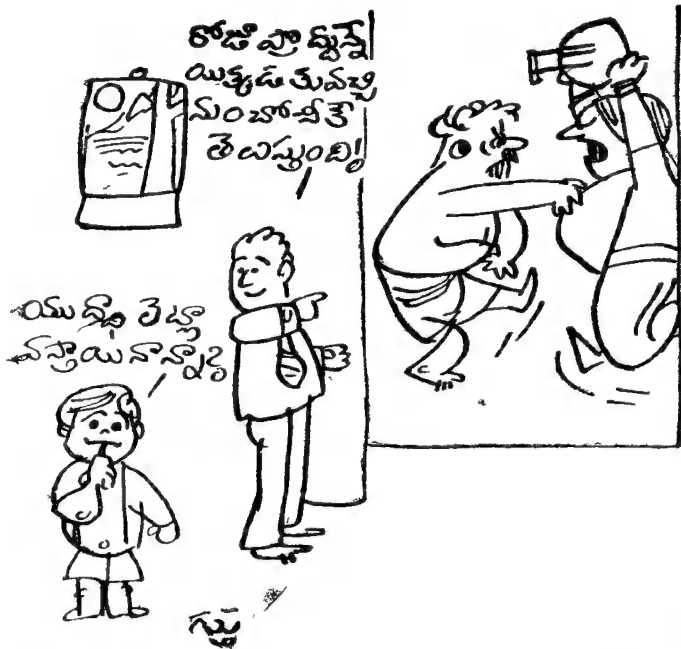
కొడుకు ఏదో అడగబోయి తురుకోవటం చూసిన తండ్రి ఏమిటా
అని అడుక్కున్నాడు ? నందేనామెండు ? తెలివి అడిగి తెలుప
కోవాలి.

—రాన్, విశాఖ

చూడక్కర్తాల్లా, నీతో
 చాలా రోజుల్నించి కి విషయాన్ని
 తెప్పాలను కుంటూనే, నీ పరిస్థితి
 బాగుంది; తెప్పకానిది వోరురాక
 తెప్పలేకపోయాను. నారాయణ
 బ్రతుకున్నరోజులో అతడికి పహాయం
 చేయగలిగే వ్యక్తి ఒక్కడూ అగు
 వినలేడు. అప్పదప్పడూ అడుక్కున్న
 పప్పు, పమ్మడు. పన్ను దేవుడితో
 కమానంగా తావించేవాడు. అత
 డంటే నాకూ అభిమానం వుండేది.
 సామంతులూ వుండేది. అతడు
 యెప్పుడూ యే అవసరంలా వున్నా,
 దిక్కులే వచ్చేవాడు. ఏరాకకు తావు
 లేకుండా, వచ్చిన పనికి అడుకునే
 తనకి అకమంజికి, మరో మనిషి
 చేయగలిగిన పహాయం యేముం
 టుంది గనుక? కన్నడకలో అడుకో
 కదలే! అదే మానవత్వం. అ మాన
 వత్వమే నాలో లేకపోతే, నారా
 ణానకు అప్పదప్పడూ అప్పుగా,
 చూడువో వరకూ యిచ్చి వుండే
 వాణ్ణి కాదేమో. ఇతడట్టు యేం
 తోసి ఉచ్చాసంతావు? మంచి
 తనం వున్నది. ఎందుకయ్యా మండిది
 కి నోటు రాసివ్వనోయ్ అంటే
 కాదనడండా దిరువన్నతో యీ
 నోటు రాసిచ్చాడు అని ధ్య చేసి
 పోయి మీరింట్లో వున్నాడో
 గానీ, కేవలం సాక్షి సంతకం
 పెట్టాడు. ఇనన్న కేవలం కి వద్దతిని
 తినిపరిచాలనే వుద్దేశంతో పోయి,

నారాయణ చూడ కమ్మక లేక
 పోవడం వలగాదు. నేను ఊటంటి
 మంజినో, నీకూ తెలుసు ఈ పని
 యంతా, యీ కాగితాన్ని బ్రాహ్మి
 క కచ్చింకి కాదు అప్పుడు
 నున్నాను అవో నీయమం... అం
 తేన అంటూ కాగితాన్ని పడ
 త. పిచ్చి అమెకి అంబో! దు
 వేలబట్టాం.

ఇయ్యబాబోయ్ రత్నాల్లి,
 కిక్కు గిచ్చిన తిగి గుడుపట్టి పం
 చిం. అ నోటు తను చూడే ముక్తం
 యో చేస్తంది? తనకేం అందువు
 తుంది గినుకనా? నయనా, వర
 బ్రహ్మాం లాంటి వరోసకారబద్ధిగల
 మనిషి, అబ్బం బుకాడ, యెలా
 అనుకోగలదు? మొదట్నుంచీ తనకి
 పహకరిస్తున్న వనిషి, తమని మోస
 గిస్తున్నాడేమోనన్న కందేవాన్ని
 యెలా తెచ్చుకోగలదు? నీకా కి
 మోసం యిందులో యేముండని?
 భర మంజకంతో నోటు కట్టేతురు
 కవిస్తూనే వుంది. అందునా, వర
 బ్రహ్మాంగరు, దైవ శ్వరులూ.
 అతని కి కన్న యెప్పుడూ మ చిలే
 కోరతుంది. అన్యాయమన్న నడం
 అతనికి తెలిడు. అటుంచి వర
 బ్రహ్మాంగరు చేప్పింది నన్నక
 పోవడం మరి అన్యాయం... అను
 తుంది రత్నాలు. అ నోటు విషయం
 తనకేం తెలిదనంకే, ఘోర పాపం
 తనని చుట్టుకుంటుందనుకుంటే.

అత్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళు చెప్పి
గిల్లాయి.

“నీను మాత్రం చెప్పవల్సిందే
ముది బాగుగా దూ మొట్టుంటి
మట్టిల్లి అడుగుంటున్నాడు మీద.
అనుగతి, నాకు మాత్రం తెలిదు
గమకవా? అటువంటి మిమ్మల్ని
అన్యాయం చేస్తానా చెప్పండి? పువ
కారం చేసేవారికి, అవకాశాన్ని
తలపడకానా? అలా యెప్పుడూ
జరగదు బాబూ! అంది.

‘కావాలంటే, యీ నోటు,
యెవరికైనా కూపించవచ్చునన్నా

నీ యివం. నేను అక్కంతరం
చెప్పమమకీ, అన్నాడుపరిశ్రా

“ఎంతమటు అన్నార బాబూ!
మీ మాటలపై నమ్మకాన్ని నా గొట్టు
కోవల్సివచ్చింది! దీనిని నీ నోటి
బాబూ! మీ మీద, మీ బ
మీద, నా చెప్పడూ నివ్వవగా
నమ్మకమూ, పుట్టయే కి. రావ
ల్పన చెకాన్ని మీరు క్షమించి
బాబూ! అంది రక్కాణ.

“బలహీనంగా ఉమ్ము కీనకుః ము
న్నానని గాని, మొగ కు
వదేమున్నాననిగాని, శానితము.”

“అదేమిటికాబూ, అలా అంటారు!
అటువంటి అలోచనలేలేవు నాలో.
మీ డబ్బు మీకేవ్వడానికి బలవంత
మీదిటి చెప్పండి.”

“ఈ పనులులో, నేను చేయ
గలిగిన పనాఅంటే ఒక్కటేనమ్మా!
తీవ్రస్య యేకాకిని గాబట్టి, నిరాశ్ర
తువు గాబట్టి, నీ శేష జీవితమంతా
గడచారి గాబట్టి, అప్పట్నుంచీ వాకి
తడవడీ, మునుకు ఒక రెయ్యి రూపా
యాల వరకూ అయిందనుకో - దాన్ని
తీసుకుంటున్నాను డబ్బుకి యెంత
తీరావున్నీ, మావనకృప నిలువల్సి
ఉన్నట్టోయి, ఏమీ తీకారిగా చెయ్య
డానికి నా మనస్సు అంగీకరి చడం
లేదమ్మా! అందుకనే ఆ వడ్డీ లెక్క
కోకి తీసుకోలేదు. మీ కుటుంబం
మీ వాడు వుండే అతిమావానికి
కాశ్చాలంగా, యీ మాత్రం పనా
అటువంటి కార్యకలాపం వుండలేను.”
అన్నాడు సో బ్రహ్మాం తనంతటి
వాడై వుండయుదూ, మావనకృప
నిలువ వచ్చుదూ, వృత్తిలో మరె
క్కడా లేదని చెబుతున్నట్టుగ.

“మీ బుజాన్ని, యీ జన్మలో
తీర్చుకోలేకుదాబూ!” అని మాత్రం
అతగరిగింది, రోజులు కృష్ణకమ
మనముం అంపుడని. అయిన ఆ వడ్డీ
కూడా ఏనుకోదరిపే తనగతి
యింకేం దావారి కే... అన్న తావం
మెది పగిలి, అయినతటుగల గొంప
తావం తెల్లినయ్యింది.

“ఇంక, యీ నోటు యెంతకు కే
అంటూ చేతిలోవున్న కగికాన్ని
ముక్కులు ముక్కులు చించి, తెలు
పున్న ముకుగు కావనోకి విసి
రేశాడు, వశబ్రహ్మాం.

“కంపెన్నేవనీ దు పంకో వచ్చిన
మూడువేల రూపాయలూ, నేను
తీసుకున్నట్టే నమ్మా. ఇదిగో ప్రాచి
దెంటు ఫండు కావతు... చచ్చిన
పైకం తడవారు ను దలూను అంటూ
మరో జేబులోంచి నోటును తీసి
అందించాడు.” “లెక్కపెట్టకో.”

“మళ్ళీ అలాగే అంటారేమిటి
బాబూ. మీమీద నమ్మకంలేకు
గనుకనా? ప్రాచిని ఆ తుమంటూ
అంది రత్నాలు.

“ఈ ప్రాచిని, నీ ప్రాణ తో
నమాన గా కాపాడుకోవాలి నుమా:
ఏదో ఉన్న మరణం అటుకున్న
శేష జీవితాన్ని గడవడా కి ప్రయ
త్నించు. రోజుం ను చివికాకు...
ఎవ్వన్నీ నమ్మకే, ఇంతవరకే పంపేం
చెప్పగలను తెలుసుకు, బ్రహ్మాస్తా
లేదాడు వశబ్రహ్మాం.

“నుంచి బాబూ” కృష్ణకా
తావంతో, రెండు చేదలూ జోషిం
చించి, రత్నాలు.

వశబ్రహ్మాం, మందహాసం చేసు
కుంటూ తెలికొచ్చాడు. అతను
చించి పారేశిన కగికంముక్కుల్లో
రెండు ముక్కులు కావనగట్టుపైవే
వుండిపోయి, అతనికేసి మామ్రా

వత్సకువృక్షగా కదిలాయి గారికి. అతను మాత్రం అదేం కట్టించుకో కంటా, ముందుకు సాగిపోయాడు.

భవిష్యత్తును గురించి, యెన్నో అలుపె చుకన్న కన్నాలు, చెలితో వెక్కిరిస్తోన్న డబ్బు చూపుతూ, కృంగి పోయింది. ఆమె హృదయం పప్పు హతో ముడుచుకు పోయింది. తను పూహించింది. యెవరిటి? ఇప్పుడు నిజంగా జరిగిందేమిటి?... భవిష్యత్తు తల్పకుండానే ఆమెకి భయం వేసింది. బకవుగా ఒకటూర్పు విడిచి, చెప్పగొన్న కళ్ళు చీక చెంగుతో ఒత్తుకుని, అపై కాన్ని పెట్టొ పెట్టేసింది.

ఆరోజునాటి, వరద్రహ్మం అయింది. దాని తొక్కలేదు అ అవ పం అతనికి కనిపించలేదేమో మరి!

పాపం, రక్షణకు యేం తెలుసు. వరద్రహ్మం తనకి అన్యాయం చేశాడని? ఆమెకేం అనుకోయ్యేది విషమిప్పుడే అతని హృదయం దని? ఆమెకేం తెలుసు - భవాకపీతుడైన వరద్రహ్మం, క్రొవ కనవి ద్రోహించెసి, అ నోటును బనాయం కాదని? ఆమెకేం తెలుసు - అతని అన్యాయానికి బకయై తను మూత వేల రో పాయల కష్టపయిందని?

ఆమెకి తెలిసిందంతా, ఒక్కటే! వరద్రహ్మం, వరమ వల్లితుడని, దైవవ్యరూపుడని, మానవవ్యంగం ఒక మనిషిని; అందుకే అయ్యి గుడ్డిగా

గొరజించింది ... తప్పుంది. కాని నమ్మిన వాళ్ళను మోసం చెయ్యడం వలనగా మన విగొంతులు కొయ్యడం వరద్రహ్మం! వరిపాతేనని ఆమెకి తెలిదు. ఆమెకి అధమైన ఉష్ణ చింతన లేక, మోసపోయింది. ఆమె మౌనతనమే ఆమెను వంచింది. పాపం!

కేవలవరదం తిక్కమం యెన్నో అన్నాడు కన్నాడు. పాదగురులో అడుక్కుతింటుండే. ఆ విషయం వరద్రహ్మం చె న వడిచి. అయితేనేం - అతను అంతగా బాధపడ లేదు. వరద్రహ్మం కష్టమే! బాధ వడేతంతటి కష్టమేదయం కాద తనది అ కలసి పెదాలు మాత్రం వికృతంగా ఒక పొడికవు. కష్ట తన్నాయి. ఒకడు వాకనమైతే కేగాని మరొకరు బాగున్నారు. అది వరద్రహ్మం నమ్మన్న కష్టాలో ఒకటే. రక్షణ, కడుక్కుంటే తనకేం? తం బ్రాంతు అకొలు మరో మూత వేలు కలిగింది... అమతని, కృష్టి నమ్మకబాధా మానలేదు.

రక్షణ మాతం యిప్పుడే! నిజం తెలిసుకోలేదు ఇంత కాలాన్ని గురించలేదు పాదను ఎప్పుకో, ఎక్కడో యెక్కిరి కలిగింది. అనామకురాలిగా కళ్ళు మూస్తేంది. ఎవరిక్కావారి?

జ్యోతి ఉగాది సినిమా పాటల పోటీ

రూ 350-00 ల విలువ చేయని

బహుమతులను గెలవండి !

ప్రవేశ రుసుములేదు ! అతిసులభము !

మీ అభిప్రాయాలు నిర్మాతల దృష్టిలోకి

తీసుకురావటానికి మంచి అవకాశం

1. శ్రీ ప్రాశ్నస్సారి	“అస్తులు-అంతస్తులు”
2. గోపాలకృష్ణ ప్రాశ్నస్సారి	‘కథానాయకుడు’
3. శాంతి విప్లవస్సారి	‘మహాబలుడు’
4. హిహిన్ వా	‘సప్తస్వరాలు’

మూడే నిబంధనలు

1. పాటలను ప్రత్యేకంగా గమనిస్తూ పై చిత్రాలకు కూడుకి, నంగిత, సాహిత్య, నన్నివేళాలవ్యవస్థా పాటలు ఉత్తమంగా

ఉత్పన్నమనవే ఒక చిత్రాన్ని యెక్కుకొనవే. ఆ ఒక్క చిత్రంలో అత్యంతమ మనవనవే ఒక పాట గురించి, దీనిలో తును నచ్చిందో నకారణంగా 12 ముందుకు మిథ ముందా వ్రాయండి

2. అనే చిత్రంలో మీకు నచ్చని పాటయిందో కూడ ఆ కాగితంపైనే వ్రాయండి. దీనికి కారణాలు వ్రాయవూడదు.

3. కాగితానికి ఒక నైపునే వ్రాయండి. దీనికు మీ పేరు కూర్చి విరాసం వ్రాయండి.

* పై వాటిలో యే ఒక్క నిబంధనా యే మూత్రం ఆచరించవూడదు,

* సంపాదకునిచే తుది నిర్ణయం.

* మార్చి నెలలోగా మీ నమూనాన పత్రాలు 'జ్యోతి' కార్యాలయం చేరాలి. కవరుపై 'జ్యోతి పాటల పోటీ' అని వ్రాయాలి.

* ఏ కారణం చేకవైనా మార్చి 20 తేదీ లోగా పై చిత్రాలలో ఏదయినా విడుదల కాకపోతే ఆచిత్రం గురించి పోటీ పై నెలకు జాయిదా వేయబడుతుంది. మిగిలితరువా మామూలే.

ఎనిమిది బహుమతులు

ఒక చిత్రం గురించి వ్రాసిన వాటిలో ఉత్తమమైనవి రెంకిందకి (మొత్తం ఎనిమిది) బహుమతులు నల్ల రూపాయలకు పైగా విలువయు గ్రామఫోన్ రికార్డులు, క్రుత్తి, ముతీ ఇహానా కలిగించేవి. వీటి ఎన్నిక ముద్రసిద్ధ ఉత్తరవంగీకరణకావ్యభ్యాత ప్రి.వి.ఎ. కె. రంగారావుచేకాదు.

రానున్న చిత్రాలు

**అకన్నుల పండుగలో
కలకంఠి కన్నీరూ :**

హిందీ (కె.ఆర్. విలయ్) గారవ ముఖంలో సజ్జి పెరిగింది. విభిన్నమైన ఆ ముఖంబు పరిస్థితి తీసికొనిపోయింది. మూలినే కన్నుల బాణికాయ వడిందో పుట్టు అడవిలోనే నీ కుటుంబ మితాక్షిని స్రుష్టిచేసేదేసింది.

కదలని బ్రతుకు జీవితమే అంధు భారం. హిందీ విశవద్రుతి (కలు రాజ్ కిరణ్) అంటికిరేపినా పిన తరి (మాన్య తం) లేకుండా కష్టమే. పాత మూ కాలం గడుస్తున్నప్పుడు ప్రకటన కూడా పాత నంద ర్భుండానిని పోలివే అనే నె క్కరి తి (కోన్ బా) అదరాధి మూలాలు తిస్తాయి ఆ అదరాధి మూలాలు ప్రేమగా మారతాయి.

అ ప్రేమకు ఫలితమేమిటి? స్రుష్టి మితాక్షి జీవితవలయాలు వక్షిం

కాయా? ఆ వక్షించిన శ్రీనివాసా అమెను నీకలా పెన్నుంటి అమెను అమె జీవిత కుటుంబ వాడినోవ్వ కుడా చూసిన భాగ్యకారి ఎవరు క పై ప్రశ్నలకు సమాధానం

**“కదలదు .. వదలదు”లో
విజయలలిత**

“కమ్మల వండుగ” చిత్రంలో శోభన్ బాబు, కె. ఆర్. విజయ

విశ్వానాథ్, కె. ఆర్. విజయ వంటి నటీనటులతో ప్రాచీన్ కమర్స్ వారి “కమ్మల వండుగ” ఇప్పుడు ప్రదర్శనలో ఉంది.

● బంగారు కుటుంబం

మాటంగు ప్రారంభోత్సవం

కే.ఎ. మూన్ వారి “బంగారు కుటుంబం” చిత్రం మాటంగు ప్రారంభోత్సవం 1-2-69 తేదీన వామనపల్లి థియేటర్స్ లో మహారాష్ట్ర రంగా వేయి తీరిక అవకాశం అందింది. అంజలి దేవి, సుమిత్రా దేవి, పాల్వోని వంటి నటీనటులు ఈ చిత్రంలో నటించారు. వామనపల్లి థియేటర్స్ అధినేత శ్రీ బా.వి.ఎస్. కె.ఎ.ఎస్. స్వచ్ఛంద కమిటీ చేయింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అసోసియేషన్ వారి “కమ్మల వండుగ” చిత్రం ప్రదర్శనలో ఉంది.

బా.వి.ఎస్. కె.ఎ.ఎస్. వారి “కమ్మల వండుగ” చిత్రం ప్రదర్శనలో ఉంది. ప్రభుత్వం ద్వారా విడుదల చేయబడింది.

● కదలదు - వదలదు

శ్రీ. పి.వి.రామయ్య వారి “కదలదు - వదలదు” చిత్రం ప్రదర్శనలో ఉంది. ప్రభుత్వం ద్వారా విడుదల చేయబడింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అసోసియేషన్ వారి “కమ్మల వండుగ” చిత్రం ప్రదర్శనలో ఉంది. ప్రభుత్వం ద్వారా విడుదల చేయబడింది.

శాంతాను, ధూళిపాళ, తాంబూలం, గజన్, మోతుమూరి పత్త, జయలలిత, విజయలలిత, ఛామూదేవి, తాజేశ్వరి ప్రభృతులు నటిస్తున్నారు. రచన: బి.పూరి, సంగీతం: బి. వి. రాజు, కెమెరా: కే.వి. నిర్మాతలు. శ్రీ ఉదయవతి సీతాగా స్వామి, శ్రీ గులాబు స్వర్ణాంబికాయో: వాహినీ.

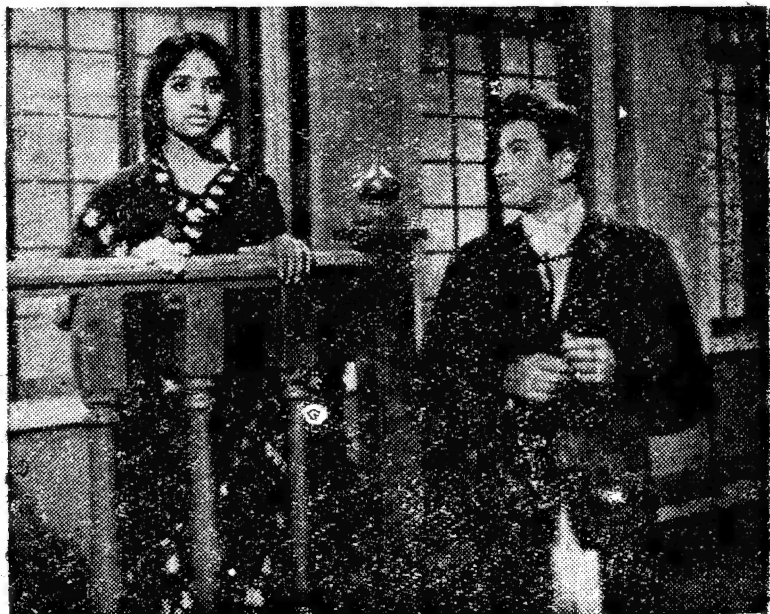
● విచిత్ర కుటుంబం

శ్రీ రాజ్ కల్స్ ఫిలిమ్స్ వారు తమ తొలి చిత్రానిగాను పై పేరును

స్థిరీకరించారు ఎన్. టి. ఈ మూరారు, సావిత్రి, కృష్ణ, విజయవర్మల, వాగధూషణు రాజబాబు, శోభన్ బాబు వీలా, బొంబాడుమూరి మొదలగు ప్రముఖ తారా నటులతో నున్న యీ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తే. నరేశ్వరరావు స భాషణలు భువిపాటి, స గీత. బి. వి. రాజు, నిర్మాత వి. కె. పి. సుందర్ల

● దిగ్విజయ ఫిలిమ్స్

ఫిలింపరిశ్రమకు తారీఖు ముడి 11 తారీఖు వరకు వాహినీ స్టూడి

“బలే అబ్బాయిలు” చిత్రంలో కె. ఆర్. విజయ, కృష్ణ

పుష్పకుక్కుటు యథాతథంగా చిత్రం
 చాలని నిర్మాతల అభిప్రాయం.
 'ఏ తిన్న చుట్టు తేనెవా, ఎది
 శ్రీ మెగూవాన్ ఖాన్ కృషిని కించ
 తరచిగ్లె అవుతుంది. అవని చేతు
 తేం' న్నాకు నిర్మాతలలో ఒకరియిన
 శేషగిరావు. జరిచింది చిత్రం
 కథా కాగలవని అనుకలనాలు.

శ్రీమతి జమున మార్మమూర్తిగా
 నటించే యీ చిత్రంలో అమెనున్న
 అగ్రతర సిద్ధలుగా శోభింబాలు,
 తృప్తరాజా నటిస్తున్నారు. ఇతర
 ప్రధానాంశాలు: జగ్గయ్య, నాగ
 ఖాసంజం, మూర్త్యకాంతం, ఆల్లు
 తామరింగయ్య, రమాశ్రీభ, గిన్నీ
 రాజు నిగ్గుల ప్రభుకుమారి. చిత్రం
 త్వరగా షికలంబాల కొత్తనటి వెండి
 తెరకు పరిచయ కాగలదు
 విడుదల: డి. 11 ఫి. 15.

● చిత్రకల్పనవారి చిత్రంలో శ్రీ అక్కినేని నూతన పోకడలు

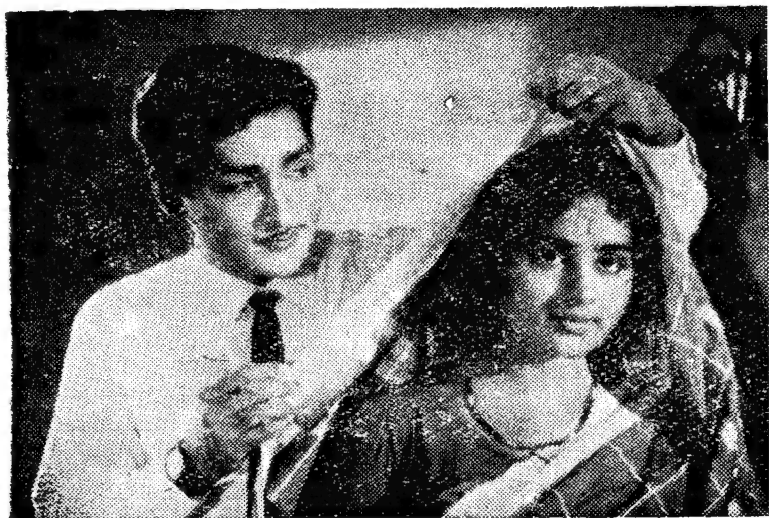
చిత్రకల్పన వారి చిత్రము
 తొలి చిత్రం అని... అవడోక
 పుట్టించినా... గోదావరి
 తీరంగా... పరిశీలనపాటు
 చిత్రీకరి చాలి

ఈ చిత్రంలో శ్రీ అక్కినేని
 నాగేశ్వరరావు పదమూడవగా, నూతన
 రీతిగా, యుక్తుడు గానూ అనూ
 ముఖపాత్రలను నూతన శత్రులతో
 పోషిస్తున్నాడు. తను లోకరాజుని
 పోషిస్తూ ఉండేది అంతా చిరిచి
 గడుగ్గాలు విలయవికృతి... పదవ
 అటసితుండా, వకువా... వేసుకో
 వలెను నడుపుతూ గోవి (అక్కినేని
 నాగేశ్వరరావు) అలంకరించుచు
 ఏర్పించి న వస్తాడు.

బొమ్మల పంజరంలో పుష్పవల్లి, శోభింబాలు,
 రా. కొండలరావు, వాణిశ్రీ, జూ. ప్రసాద్

“కన్నుల పండుగ” చిత్రంలో శోభన్ బాబు, తె. ఆర్. విజయ

★

మా గ ము న్లో లో నాగేశ్వరరావు, జమున

యంత వరకు పదిరికు తయారైంది

శ్రీ. నె. జి. రామారావుతో హిమ క చిత్రంలో యుతరం హరికా జగ్గమోహన తార జయ లలత, జయ దేవ, రాజనాల, రాజనాలు మిక్కిలి, ప్రభాకర రెడ్డి, అల్లు రామలింగయ్య, త్యాగ కాజ, రావి కొండలరావు, హేమ లత, రమాప్రభ ప్రభుత్వము ముఖ్య భూమికలు ధరిస్తున్నారు.

● బొమ్మలు చెప్పిన కథ

సురేష్ మూవీస్ లి సైతం హార్మి రె. తిల చారంపై విడుదల కాగలను

కాంతారావు, కృష్ణ, విజయ నిర్మల, విజయలలత రాజనాలు, సంధ్యారాణి ప్రధానపాత్రలు పోషిస్తున్న ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు - జి. విశ్వనాథం

జవయగవారి ద్వారా విడుదలవుతున్న ఈ చిత్రానికి నిర్మాత జి. రామనాయకు.

● అక్కినేని

ద్వీపాభిషేకం

సురేష్ మూవీస్ ల తరువరి చిత్రానికి నర్తకి అక్కినేని ద్వీపా

త్రాభిషేకం చేయబడ్డారు. ఇతర ముఖ్యపాత్రలలో జగ్గయ్య, నాగ భూపతి, కత్తిరాజు, రామ రావు కె. అనే విజయ, భారతి, టుమ్మేద్రవణి, వండరిబాయి వర్మరావు వంటివారు

మరో ప్రసంగం

అక్కినేని అడు ప్రయోజనార్థక చిత్రం 'మరో ప్రసంగం' గా ధియత్వ దర్శనం అక్కినేని 2 వారాలకు పాట చేయాలని అకర్మిస్తున్నారు

న - శ్రీనివాస రావు (ప్రతినిధి) మాట్లాడుతూనే స్క్రీన్ పై, దర్శకత్వం - అడు దినితం - కె. వి. నాథుని

“నన్ను రక్షించండి. నాకు దమ్మ పోవాలి. లేకుండా”

ఇది అందాల అభివేది ముఖ్యంగా చివరి మాటలు. ముప్పై అరవేల సంవత్సరం విడిచి వదిలిపోయిన తరువాత తిరగమరచిన అందమైన తన భార్య తాయాన్ని విడచి తీసి వెళ్ళిపోయిన మధురాల 1945 నుంచి 1955 వరకు వెండి తెరకు విజంగా ముఖ్యపాత్ర పోషించాడు.

అలాగే ముగ్గురు పాత్రలు పోషించిన నాగేశ్వరరావు, కె.వి.కె.మూర్తి ముఖ్యపాత్ర పోషించిన దామోదర అని తోచుకుంటే ఇంకా సామగ్రి సహజంగా చూడగలిగిన మధురాల నుండి యెప్పుడు అరవై కేజీలకు

తుండా అని నాగేశ్వరరావు తో కలిసి నటించిన ‘చాచి’ అనే చిత్రం వందలాదికి పైగా చిత్రాలు తెలుగు సినీ పరిశ్రమలో ‘చాచి’ అనే పాత్ర ఎ.వి.రామన్ దర్శకత్వంలో రంగులో తయారైంది. నన్ను ‘జ్వాలా’ అనే పాత్ర పోషించి దేవుగా పేరొందిన జనగణితం ‘జ్వాలా’ అని పిలుస్తారు. కేరళాలో నటించిన ‘చాచి’ అనే చిత్రం మధురాల తొలి పాత్ర. 1966 నాటి ‘చాచి’ అనే చిత్రం తొలిసారిగా తెలుగు సినీ పరిశ్రమలో రంగులో తయారైంది.

డా. ఎ.కె. రంగారావు

మధుబాల

జుయకుడైన రాజకపూర్వలో అప్పట్లో కొన్ని పాటలు ప్రతికలో చేశారు చూడటానికి విండుగా, యెప్పుడలా అవంగానే వుంటే పూర్తిగా కొలుకుండన్న దైర్యం కలిసింది అందరినీ.

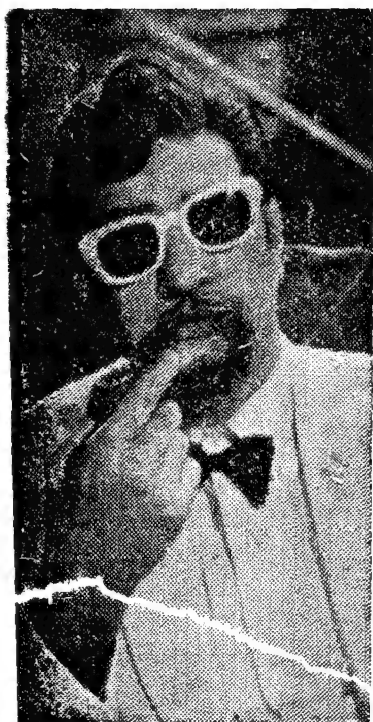
కదేళ్ళ క్రిందటకుకొంటూను కిమిలోక మరెని నివాహమాడింది మధుబాల. అప్పుటికి అకవి పూర్వ జ్ఞానం (మార్గం) పూర్తిగా తెడలేదు. పలు కానీ: దుక ఈవిషయం వచ్చేకేలో పొక్కోదు పెక్కయిన

రెండేళ్ళకు మధుబాలకు హృద్రోగం వంద తెలిసింది. పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకోవాలని వైద్యులు వలచు యిచ్చిన మీదట వశంజడం మాని వేసింది. అప్పట్లో కొంతవని బిగిరి వున్న 'పరావీ' చిత్రం మాత్రం 'డబుల్'లో పూరికేసి విడుదల చేశారు ఈరెండు చిత్రాలు మాత్రం యెప్పటికైనా కోరిక కంటి కదా అని అని పట్టాడు అక్కమైన కక్కిన చిట్కాలు విశ్రాంత జ్వాలా విడుదల కావచ్చుగాని 'జాలాకో' మాత్రం వెలవడటం అసంభవమని తెలిసిన వారి అంచనా.

మధుబాల చేసిన ముంతాజ్ గా కొన్ని చిత్రాలలో నటించింది. వాటిలో చెప్పకోదగినది బాంటో టానిన్ వారి 'బసంత్' ముంతాజ్ కాంతి, ఉల్లాస్ తనయగా నటించటమేకాక శృత్యంతేస్తూ కొన్ని పాటలూ తన స్వంత కంకలోనే పాడింది వయసు వచ్చిన తరువాత నాయికగా మొదటి చిత్రం కిదార్ శర్మ నిర్మించిన 'నిర్వేదన'లో ఇంతులో రాజకపూర్వకి కూడా నాటకీయంగా మొదటి అవకాశమే. 1947 లో విడుదలైన ఈ చిత్రం వలన జయం పొందింది. వారిద్దరే రాధాస్వామిగా నటించిన 'అపరీప్రేమ్' కూడా అంతేత మాత్రంగానే వున్నా, మధుబాల వెనుకకుకుంటూ కాపాడినది అమె అందం.

భరే అద్దాయిలు లో సూతన తార

[illegible]

“కథానాయకుడు” లో
“కథానాయకుడు” రామారావు

మొత్తమీద మధు సూక్ష్మజ్ఞానంలో నడించి పుంజుకుంటుంటుంటే "శీరందాజ్", "సాశి" వంటి సాగీత మయ చిత్రాలూ వున్నవి. "జాయ్ ఫ్రెండ్" "జారీనోట్", మణి రెత చిత్రాలు వున్నవి. "చలో శిశి నామ్ గాడి", "శుభర్", "మిట్టర్ టూండ మిసెస్ బ్లె" "ముగల్ తాం" వంటి ఉత్తమ చిత్రాలూ వున్నవి.

దిరివే, మధుః జ త మెంకట
 విశ్వికెక్కినా [తమరీ, మొగరీ
 తలం, తర్వా, వంగిరీ] ఆ తా తి
 ప్రముఖ నటులందరితోనూ విజయ
 వరమైన చిత్రాలలో పాల్గొన్నది.
 మధురాల, దేవాన. డ్ [పరాలా,
 నరాలి,] మధురాల, తోకో తమారీ
 [శిశిపాల, మహారీ, చలీ తి కా
 నామ్గడి] ప్రదీప్ తమారీ [తొలిక్,
 యిమ దిల ద్ది, రా త్ హక్,
 మయ్యకహర్ [రైల్ కా దివ్వా],
 తరక్ భూ డ్ [తర్వా తి కాత్,
 గేట్ వె త్ ఫ్ ఇందయా, ఫాగున్]
 వీరందరూ మధురాల నాయక నా
 రాడి. చిన వారే.

‘హో రో మూర్తి’ ‘ధాన్య
మూర్తి’, ‘హో ధన్యతా’,
‘యుక్తా’, ‘మేనాది’ ‘కృతా’
‘హారాత్రిద్’ ఇత్యాది చిత్రాంత
వర్ణింతు.

తన తండ్రి టోఫియానా
అధ్యక్షావ- 'నానా', 'మహారాజా'

న ప్రశ్నరాలులో కాంతారావు, రాజశ్రీ

క్యాబ్ కలితర కిత్రాలు నిర్మించి. ఇవి అతగా విజయంన్ని పొందినవంతున విర్యాజితాకర్షమా జికి వ్యసే దెప్పడం జరిగింది

మధుబాలన నలుగురు అక్కలెక్కు అడుగులం చిన్నది "హంబో ద మా" చిత్రంలో నటించి అక్కల స్పెష్ "రైల్ కా డిబ్బా" చిత్రంలోను "ఆచ చర్" "మదర డియో" "జిన్ దే కే మె గంగా హరి హై" ఇతర నూ నటించాడు. వీరిలోకి మధుబాల పోలికలు ప్రస్తుతంగా వున్నా మధుబాల తీరి నాడువేడు.

కథనటు విందరైన మధుబాల చిత్రం "మరాఠీ"

ఇటువంటి కారణం జెయ్యే వ్యవహారేక్కు విడిదిటం కిదివిలాసం.

"కథనాయకుడు"లో

జయలలిత

బొమ్మలు చెప్పిన
కథలో
విజయవిర్రుల

ఎక్కువ సువాసన ఎక్కువ మెత్తదనము

మెత్తనిది, పూవులలా కావాలనుకుంటే,
సువాసనగలది
పొటిలేని క్రిమి సంహారి జి-11 గం
పిండాల్ లాంటిది పొడవు దాం పేవు నిలిచే
సువాసన మరియు వజ్రవంటి మెత్తదనముతో
మీ చర్మమునేక అంటుకోని ఉండే,
మీకు రోజంతా రక్షణ కలిగిస్తుంది.

జి-11 గల
పిండాల్ మీకు
కేవల యిచ్చినట్లే
వెళ్ళిపోయే
యివ్వలేదు.

అదే అవకాశము మీ కుమారుని ఉన్నత విద్యాప్రణాళికకు

నేడే IOB లో రిక్క్యరింగ్ డెపాజిట్ అక్కౌంటును ప్రారంభించండి

భారతమేనైతేనేం డబ్బు ఆదాచేసుకోదానికి విశ్వాసకరణంగా IOB భారత దేశంలోనే
IOB మీ స్వంత బ్యాంకు అనుకోండి విదేశాలలోనుకూడా మంచి నైపుణ్యమైతే
స్నేహనుబద్ధమైన సేవా సౌకర్యం కలిగిస్తా హిత కారిణి బ్యాంకు అనిపించుకొంది. పై
4వీ మీ వంటి వందలాది IOB కౌశాధారులు సేవాభిలాషులము

IOB మీ పరిచయం ఎంత చిన్నదైనా మీ సేవకు పెద్దదే

ది ఇండియన్ ఓఫర్స్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

హెడ్ క్వార్టర్స్ : 101, హౌండ్ రోడ్, నూత్రాను 2

R. N. చెట్టూరు, చెయ్యిర్కవ

A. M. కదిరేవ, జనరల్ మేనేజర్

IOB-4622